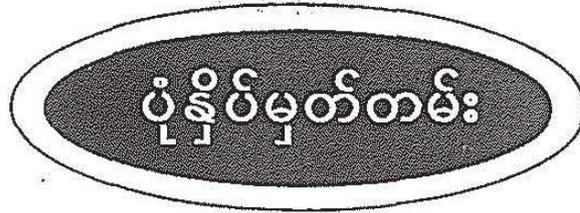

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပထမအကြိမ်

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၀

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်

တရားမဆိုင်ရာအမှုများ

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
 တရားရုံးချုပ်၊ တရားသူကြီးချုပ်၊
 ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်များနှင့် တရားသူကြီးများ

တရားရုံးချုပ် (နေပြည်တော်)

၁။	ဦးအောင်တိုး	B.A., B.L.	တရားသူကြီးချုပ်
၂။	ဦးထွန်းထွန်းဦး	B.A (Law), LL.B.	ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်

တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်)

၁။	ဦးခင်မြင့်	Master Mariner (F.G),
H.G.P., R.L., LL.B. (Advocate)	တရားသူကြီး
၂။	ဦးမြင့်သိန်း	B.Sc., B.L. (Advocate)	တရားသူကြီး
၃။	ဦးချစ်လွင်	B.Sc., B.L. (Advocate)	တရားသူကြီး
၄။	ဦးတင်အေး	B.A., H.G.P., R.L.	တရားသူကြီး
၅။	ဦးဟန်ရွှိန်	B.A (Law), LL.B. (Advocate)	တရားသူကြီး

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)

၁။	ဦးခင်မောင်လတ်	B.A., B.L. (Advocate)	ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်
၂။	ဦးစန်းတင့်ရီ	B.A (Law), LL.B. (Advocate)	တရားသူကြီး
၃။	ဦးမြင့်အောင်	B.A (Law), LL.B. (Advocate)	တရားသူကြီး
၄။	ဦးဖိန်လှိုင်	B.A (Law), LL.B., LL.M. (Advocate)	တရားသူကြီး
၅။	ဦးသက်ထွန်း	B.A., B.L. (Advocate)	တရားသူကြီး
၆။	ဦးကျော်ဝင်း	B.A (Hons.), H.G.P., R.L.	တရားသူကြီး

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးပြုစုရေးအဖွဲ့

၁။ ဦးထွန်းထွန်းဦး ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်	B.A (Law)., LL.B.	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။ ဦးခင်မြင့် တရားသူကြီး	Master Mariner (F.G)., H.G.P., R.L., LL.B. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၃။ ဦးစိန်လွင် တရားသူကြီး	B.A (Law)., LL.B., LL.M. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၄။ ဒေါက်တာထွန်းရှင် ဒုတိယရှေ့နေချုပ်	B.A (Law)., LL.B., M.A Business Law (Lond)., LL.D Intl. Law (Ghent, Belgium)., FR.G.S (Lond)., A.M.R.Ae.S (Lond)., Dip Intl. Law (Lond).	အဖွဲ့ဝင်
၅။ ဦးမြသိန်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် တရားရုံးချုပ်	B.A (Law)., LL.B., LL.M.	အဖွဲ့ဝင်
၆။ ဦးမြင့်ဝင်း ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် (ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တာဝန်) ရှေ့နေချုပ်ရုံး	B.A (Law)., LL.B..	အဖွဲ့ဝင်
၇။ ဦးဝင်းဆွေ ညွှန်ကြားရေးမှူး ပြစ်မှုတရားစီရင်ရေးဌာန တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်)	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်

၈။ ဦးအောင်ဝင်း	B.A (Law)., LL.B., LL.M.	အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး		
တရားမတရားစီရင်ရေးဌာန		
တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်)		
၉။ ဦးလှအေး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး		
စီမံနှင့်ဝန်ထမ်းရေးရာဌာန		
တရားရုံးချုပ်၊ နေပြည်တော်		
၁၀။ ဦးမျိုးညွန့်	B.A., H.G.P., R.L., D.B.L.	အဖွဲ့ဝင်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ		
(Advocate)		
၁၁။ ဒေါ်သင်းခိုင်	B.A (Law)., LL.B., LL.M.	အတွင်းရေးမှူး
ညွှန်ကြားရေးမှူး		
ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာန		
တရားရုံးချုပ်၊ နေပြည်တော်		

“ တရားစီရင်ရာတွင် အမှန်ကို
ဆုံးဖြတ်ရုံမျှသာမကဘဲ ထိုသို့ အမှန်တရားကို
စီရင်ကြောင်း အများမြင်စေရာသည် ”

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ရွှေ (ခ) မောင်ရွှေ ပါ ၂)^(၁)

၁။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (တရားရုံးချုပ်) စာ - ၆၁၆။

မာတိကာ

စီရင်ထိုးပြုသောမူခင်းများ

			စာမျက်နှာ
ညွှန်းချက်			က-ဈ
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်	၁
စန်းလှမောင် (ဦး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂	၁၉
ဌေးလွင် (ဦး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်	၂၈
ထွန်းလင်းသန်း (ဦး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်	၄၃
ပြည်ထောင်စု	နှင့်	ခင်မောင်ဦး	၅၉
မြန်မာနိုင်ငံတော်			
ဖြိုးမင်းဇော် (မောင်)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂	၆၆
(ခ) လူအေး			
သန်းဆွေပါ ၄ (ကို)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂	၇၇

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောတရားမမှုများ

			စာမျက်နှာ
			ကက-ကတ
ညွှန်းချက်			
စိုးစံသိန်း (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ) ဒေါ်ထားထားညွန့်ပါ ၂	၁
စိုးရပါ ၁၀ (ဦး)	နှင့်	ဦးနေလစိုး	၁၆
ဆောင်နမ် (မ)	နှင့်	ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်	၂၈
ဇော်ဝင်းပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ကိုနောင်ဝင့်နောင်ပါ ၃	၃၇
ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ ၆ (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်အေးမြင့်	၄၆
မေသူပါ ၄ (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်သီတာပါ ၂	၅၉
ရဲငြိမ်းအောင်ပါ ၃ (မောင်)	နှင့်	မခင်စန်းနွယ် (အရွယ်မရောက် သေးသူ ၎င်း၏အုပ်ထိန်းသူ မိခင်ဒေါ်စန်းမြင့်)	၆၉
ရင်ရင်စုန် (ခ)	နှင့်	ဒေါ်ခင်မာလွင်ပါ ၃	၇၈
ရင်ရင်စိုး (ဒေါ်)			
အေးအေးဟန် (ဒေါ်)	နှင့်	ဦးမျိုးအောင်	၉၁
(၎င်း၏အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်စန်းစန်းနွယ်)			

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
- ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ
- ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ

တန်ဘိုးကျသင့်ငွေ အပြေအကျေးပေးပြီး ဝယ်ယူခဲ့သူအပေါ်
 ၎င်းထံပေါင်နှံခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ကားရောင်းသူ
 ဘက်က တင်ပြရုံဖြင့် ထိုကားကို လက်ဝယ်ရထိုက်
 ခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးအောင်လှိုင်သည် ကားပြန်လည်ရရှိရန်အတွက်
 မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၅/၂၀၀၈
 ဖြင့် လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေခံကားကို ရောင်းချခြင်းမဟုတ်
 ကြောင်း၊ သန္တာလှိုင်က ကားနှင့်ပတ်သက်သောစာအုပ်များကို
 ပေးအပ်ပေါင်နှံခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်ကို
 တွေ့ရှိရသဖြင့် ဦးအောင်လှိုင်သည် သက်သေခံ ၈/၁၇၉၄ ကားကို
 သမီးဖြစ်သူက ခိုးယူသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပေါင်နှံသည်ဟု
 လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးဖော်ပြထုချေနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ငွေကျပ်
 သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် ရောင်းချသည့် သက်သေခံကားကိုမပေးဘဲ ငွေ

(ခ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ကျပ်သိန်း (၁၀၀) ရယူခဲ့ကြသည့် သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့ သည် ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) အား လိမ်လည်ရယူခဲ့ကြသူများဖြစ်သကဲ့သို့ ကားပိုင်ရှင် ဦးအောင်လှိုင်သည် တစ်အိမ်တည်းအတူနေ သမီးနှင့် သမက်တို့က ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများကိုပါရယူပြီး ကားကိုရောင်းချခြင်းအားမသိကြောင်း တင်ပြနေခြင်းအပေါ်လက်ခံရန် လွန်စွာကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုမရှိဟုသာ ကောက်ယူရပေမည်။

ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ န/၁၇၉၄ ကားသည် လိမ်လည်မှုကိုကျူးလွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောပစ္စည်းဖြစ်နေ၍ ယင်း ပစ္စည်းကို လိမ်လည်မှုကျူးလွန်သဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရသူ သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က လက်ဝယ်ပြန်လည်ရထိုက်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ဦးအောင်လှိုင်သည်လည်း သက်သေခံကားကို ပြန်လည် ရထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

ဦးစန်းလှမောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၁၉

အမှုတွင် မျက်မြင်သက်သေ အထောက်အထားမရှိသော်လည်း သက်သေခံချက်များအပေါ် ဆက်စပ်သုံးသပ်ပါက တရားခံ၏ စီမံဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ပြစ်မှုကျူးလွန် ကြောင်းတွေ့ရှိက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒုရဲအုပ် အဖြစ် ထိုစဉ်က တာဝန်ထမ်းဆောင်သူ ကျော်ကျော်ဦး (ရုံးခေါ် သက်သေ-၂) က ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့

စာမျက်နှာ

ကားများပို့ပြီးနောက် (၃) ရက်အကြာတွင် စခန်းမှူး ရဲအုပ်ဌေးလွင် က (ပ) ၆၅/၀၇ ပပက ၆ (၁) အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်းကား၏ ခါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တို့ကိုပေး၍ ကညနရုံးတွင် အဆိုပါကားမှာ ခမာ်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်ပြုလုပ်ထားခြင်းရှိ မရှိမေးရန်အတွက် ဘာဝန်ပေးကြောင်း၊ စခန်းမှူး ရဲအုပ်ဌေးလွင်ပေးသောကားခါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တို့မှာ (ပ) ၆၅/၀၇ အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်း မူရင်းကား ၏ခါတ်ပုံ၊ ခဲခြစ်စာရွက်တို့နှင့် ကွဲလွဲနေကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံ ကား၏ ခဲခြစ်နံပါတ်တွင် ပီဘီဆစ်ဟုပါပြီး ဖရိန်နံပါတ် အက်ဖ် ၂၆၃ ဘီတူးဟုပါရှိကြောင်း၊ ရဲအုပ်ဌေးလွင်ပေးခဲ့သည့် ခဲခြစ်စာရွက်တွင် ဖရိန်နံပါတ် အက်ဖ် ၂၆၃ ဘီတူး နံပါတ်မပါကြောင်း၊ ပီဘီဆစ်နံပါတ် လည်းမပါကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံကား ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် ရဲအုပ် ဌေးလွင်ပေးသော ခါတ်ပုံပါကားပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ ကွဲလွဲနေကြောင်း တွေ့၍ ရဲအုပ်ဌေးလွင်ထံတင်ပြရာ ပေးသည့်အတိုင်းသာ ဥပဒေ အကြံပြုချက်တောင်းပါဟု ပြောကြောင်းထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရသည်ဖြစ်၍ ရဲအုပ်ဌေးလွင် ဆောင်ရွက်ချက်မှာ မူလသက်သေခံ ကားမဟုတ်ကြောင်းသိလျက်နှင့် တာဝန်ပေးစေခိုင်းကြောင်း တွေ့ရှိ ရသဖြင့် သံသယမကင်းစရာ ပေါ်ပေါက်နေသည်။

အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်က ပူးတွဲတရားခံများ ဖြစ်သော သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ဆိုချက် တစ်နည်းအားဖြင့် ကြံရာပါတို့၏ ထွက်ဆိုချက်တို့အပေါ်အခြေပြု၍ ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ထားကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ တရားခံ သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ဆိုချက်တွင် အချင်းဖြစ်သစ်တင်ကားကို ပဲခူးသို့ တာဝန်ဖြင့်လွှဲအပ်ရန် သွားရောက်ရာတွင် ၎င်းတို့အနေဖြင့် ကား လဲလှယ်ခြင်းမရှိကြောင်းသာ ထွက်ဆိုသည်ဖြစ်ရာ ကြံရာပါတို့၏

(ဃ) ညွှန်းချက်

ထွက်ချက်အပေါ် အခြေပြု၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း
မြင်သာသည်။

စာမျက်နှာ

ဦးဌေးလွင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၈

ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား သက်ညာသောပြစ်ဒဏ်မျိုးပေးခြင်းဖြင့်
ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား အားပေးအားမြှောက်ပြုရာ
ရောက်စေနိုင်ကြောင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကျေးလက်နေတောင်သူများသည် လယ်ရေရရှိ
ရေးဆောင်ရွက်ရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မကြာ
ခဏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရာတွင်
ယခုကဲ့သို့ ညဉ့်အချိန်၌ ဘတ်ခွများဖြင့် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်
အလှန်ပစ်ခတ်ကြခြင်းမှာ မလိုလားအပ်သော အပြုအမူဖြစ်သည်။
တစ်ဖက်မှရမ်းသမ်းပစ်ခတ်သည်ဆိုစေကာမူ တစ်ဖက်တွင် မျက်လုံး
တစ်ဖက်ထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ဘဝဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ဤကဲ့သို့သော
ညဉ့်အချိန်တွင် ဘတ်ခွများနှင့် ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်ကြရာမှ မျက်လုံး
တစ်ဖက်ထုတ်ပစ်ခံရသည့်အမှုမျိုးအား တရားရုံးများက လျော့ပေါ့
သောပြစ်ဒဏ်ချမှတ်မည်ဆိုပါက နောင်တွင် ဘတ်ခွဖြင့်ပစ်ခတ်ရန်
မည်သူမျှဝန်လေးတော့မည်မဟုတ်ချေ။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ခင်မောင်ဦး

၅၉

တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိလာသည် တရားခံသည် ၎င်းတရားခံအဖြစ် မရောက်မီအချိန်တွင် တရားရုံးကချမှတ်သည့် အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်မရှိဘဲ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားနိုင်ခြင်း။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးသည် တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိပြီးနောက်ပိုင်း ၎င်းတရားခံအဖြစ် အမှုရင်ဆိုင်လျက်ရှိစဉ်အတွင်း ချမှတ်သည့်အမိန့် တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း လျှောက်ထားနိုင်သော်လည်း တရားခံအဖြစ် မရောက်မီအချိန်က ချမှတ်သည့်အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားနိုင်သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့် မရှိချေ။

မောင်ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ လူအေး

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချမှတ်သော အမိန့်သည် ထိုအမှုအတွက် အပြီးသတ်အမိန့်ဟုတ်မဟုတ်။

(စ)

ညွှန်းချက်

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုတွဲချေဖျက်ပေးပါရန် တရားရုံးချုပ်သို့ လျှောက်ထားခြင်းအား တရားရုံးချုပ်က ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်း သည် မူလရုံးအမှု၏ အမှားအမှန်ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့် မဟုတ်သဖြင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ အထူးအယူခံလျှောက်ထားခြင်းအား ခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိပေ။

စာမျက်နှာ

ကိုသန်းဆွေပါ ၄ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၇၇

၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် နို့တစ်ထုတ်ဆင့်ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ (၂) အရ စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀ က (၂) အရပြောင်းလဲ၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လေလံတင်ရောင်းချနိုင်ရန်အတွက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ အရေးယူ ခံရသည့် တရားခံများပိုင်ပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် ဦးစွာစိစစ်ရန် လိုအပ်မည် ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် ယင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့် (၂) အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် အစိုးရမြေ သို့မဟုတ်

စာမျက်နှာ

အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသောမြေဟုတ် မဟုတ် စိစစ်၍ ဟုတ်မှန်ပါက ပုဒ်မ ၂၁ ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့် အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက် လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း မှားယွင်းနေပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းတို့၏ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေယာသည် အစိုးရပိုင်အိမ် မြေယာအဖြစ် အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်ထားမှုမရှိခြင်း၊ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ဖယ်ရှားရန် နို့တစ်စာထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံ တရားလိုက ယင်း နို့တစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်း တို့ကြောင့် ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်၍ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀၀/- ပေးဆောင်ရန်၊ ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန် ချမှတ် သည့်အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု တွေ့ရှိရသည်။

ဦးထွန်းလင်းသန်း နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ၄၃

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းကို ပြင်ဆင် မှုဖွင့်လှစ်ပြီး အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်း၊ အမှုအား ပြန်လည်စစ်ဆေးသည့် နေ့တွင် မူလတရားရုံးက ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်းနှင့် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း

(၉)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် ခရိုင်
တရားရုံးတွင် ထပ်မံတရားစွဲဆိုကာ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့
ခြင်းတို့သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
(က) ဖွင့်လှစ်ပြီး ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏
အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ)
အရ အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (၁)
သည် အထက်တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံတရားရုံး၏
တွေ့ရှိချက် (finding)၊ ပြစ်ဒဏ် (sentence) သို့မဟုတ် အမိန့်
(order) တစ်ရပ်ရပ်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ၊ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ စသည့်
အချက်များသိရှိနိုင်ရန်နှင့် ချွတ်ယွင်းမှုရှိက တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန်
အတွက် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သာဖြစ်သည်။

ယခုအမှုမှာကဲ့သို့ မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက
တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ထားခဲ့သောအမှုကို
ယခင်ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊
၁၀၆/၄၇/ပတဖ အရ မူလမှုတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လထိ
သာစောင့်ဆိုင်းရန် တရားရုံးတွင်တာဝန်ရှိပါလျက် ၁၃-၉-၂၀၀၆
ရက်နေ့က တရားစွဲတင်ပို့ခဲ့သောအမှုအတွက် ၉ လကျော်ကြာ
၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်မှ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ်
တရားစွဲဆိုထားသောဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းမကျဟုလည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်မညီဟုလည်းကောင်း၊

စာမျက်နှာ

မှန်ကန်မှုမရှိဟုလည်းကောင်း သုံးသပ်ရန်မရှိသော အမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ တည့်မတ်ပြင်ပေးရန် လိုအပ်ကြောင်း မတွေ့ရပါဘဲ လျက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သို့ဖြစ်၍ တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုရန် ဥပဒေအရာရှိ၏ လျှောက်ထားချက်ကိုလက်ခံ၍ ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ နှင့် ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၁ တို့နှင့်လည်း ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ ရုပ်သိမ်းခွင့် ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ခြံ၍ကြည့်လျှင် တရားခံများအား အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်ဒဏ်ကာလကုန်ဆုံးချိန် နီးတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ အစမှပြန်လည် စစ်ဆေးစေသည့်အမိန့်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှု အား ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းစေပြီး မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံး အဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သောအမိန့်များသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန် ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားမျှတမှုလည်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးခင်မြင့်နှင့်
ဦးတင်အေးတို့ရှေ့တွင်

ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် *

+ ၂၀၁၀

ဇန်နဝါရီလ

၈ ရက်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆
(၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းကို ပြင်ဆင်မှု
ဖွင့်လှစ်ပြီး အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးရန်
အမိန့်ချမှတ်ခြင်း၊ အမှုအား ပြန်လည်စစ်ဆေးသည့်
နေ့တွင် မူလတရားရုံးက ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်းနှင့်
၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် ခရိုင်
တရားရုံးတွင် ထပ်မံတရားစွဲဆိုကာ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်
ခဲ့ခြင်းတို့သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၉။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၂(ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

(က) ဖွင့်လှစ်ပြီး ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (၁) သည် အထက်တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံတရားရုံး၏ တွေ့ရှိချက် (finding)၊ ပြစ်ဒဏ် (sentence) သို့မဟုတ် အမိန့် (order) တစ်ရပ်ရပ်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ၊ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ စသည့် အချက်များသိရှိနိုင်ရန်နှင့် ချွတ်ယွင်းမှုရှိက တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန် အတွက် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သာဖြစ်သည်။

ယခုအမှုမှာကဲ့သို့ မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ထားခဲ့သောအမှုကို ယခင်ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၆/၄၇/ပတဖ အရ မူလမှုတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လထိ သာစောင့်ဆိုင်းရန် တရားရုံးတွင်တာဝန်ရှိပါလျက် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က တရားစွဲတင်ပို့ခဲ့သောအမှုအတွက် ၉ လကျော်ကြာ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်မှ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် တရားစွဲဆိုထားသောဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံး လုပ်နည်းမကျဟုလည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်မညီဟုလည်းကောင်း၊ မှန်ကန်မှုမရှိဟုလည်းကောင်း သုံးသပ်ရန်မရှိသောအမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ တည့်မတ်ပြင်ပေးရန် လိုအပ်ကြောင်း မတွေ့ရပါဘဲ လျက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်သည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိပေ။

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သို့ဖြစ်၍ တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုရန် ဥပဒေအရာရှိ၏ လျှောက်ထားချက်ကိုလက်ခံ၍ ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ နှင့် ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၁ တို့နှင့်လည်း ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ ရုပ်သိမ်းခွင့် ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ခြံ၍ကြည့်လျှင် တရားခံများအား အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်ဒဏ်ကာလကုန်ဆုံးချိန် နီးတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ အစမှပြန်လည် စစ်ဆေးစေသည့်အမိန့်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှု အား ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းစေပြီး မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သောအမိန့်များသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားမျှတမှုလည်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ထောင်အယူခံ
- အယူခံတရားခံအတွက် - ဦးသန်းအောင်
- ညွှန်ကြားရေးမှူး
- ရှေ့နေချုပ်ရုံး

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၇ တွင် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်စီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၆၃/၂၀၀၈ တင်သွင်းရာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၂ (ခ)/၂၀၀၈ တင်သွင်းရာ ပလပ်ခဲ့သဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၇၆/၂၀၀၉ တင်သွင်းရာ အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာအား ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန် အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အောင်မြေသာစံ မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီး ပြစ်ဒဏ်ကာလစေ့ခါနီးမှ ယင်းအမိန့်ကို မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးကပယ်ဖျက်၍ အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေခြင်း၊ ထိုသို့ အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေသောအမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့်လျှောက်ထားပြီး ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်း၊ အမှုရုပ်သိမ်းပြီးနောက်မှ ၎င်းတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့သည် ဥပဒေအရ တရားမျှတ မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ”

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အမှုမှာ မန္တလေးတိုင်းသစ်တောဦးစီးဌာနမှ အထူးအရာရှိ ဗိုလ်ကြီးနေမျိုးအောင်ဦးဆောင်၍ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်သစ်တော ဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များပါဝင်သော ပူးပေါင်း အဖွဲ့သည် ၁၄-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့ နေ့လည် ၁:၀၀ အချိန်တွင် သတင်း အရ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ၁၆ လမ်း၊ ၈၂ x ၈၆ လမ်းကြားတွင် ရပ်တန့်ထားသော ယာဉ်အမှတ် ၈၈/၄၉၅၁ အားရှာဖွေရာ တရား မဝင်ကျွန်းသစ် ၂၈ လုံးအား သိမ်းဆည်းရမိပြီး၊ ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ဇော်ထွန်း၏ ထွက်ဆိုချက်အရ သစ်ပိုင်ရှင်မှာ ဦးစိုးလှ၊ ယာဉ် ပိုင်ရှင်မှာ ဦးမျိုးအောင်၊ ယာဉ်နောက်လိုက် ချမ်းသာ၊ ယာဉ်မောင်း ဦးကျော်မျိုးဝင်းတို့ဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးသိရှိရသဖြင့် ၎င်းတို့ (၅) ဦး အား အရေးယူပေးရန် သစ်တောဦးစီးဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိ ဦးမိုးဇော်အောင်က မန္တလေးအမှတ် (၅) ရဲစခန်းသို့ အမှုဖွင့်တိုင်ကြား ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့်အမှုဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုများဖြစ်သည့် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့သည် မန္တလေးဗဟို အကျဉ်းထောင်မှ တစ်ဆင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ရုံးရှေ့လာရောက်လျှောက်လဲချက် တင်ပြ ခြင်း မရှိပေ။

အယူခံတရားခံဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့် ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးမှ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ တွင် ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား တရားစွဲဆိုပြီး အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ နှင့် ပြောင်းလဲတရားစွဲဆို ခွင့်ပြုမိန့်မရမီ အမှုစွဲဆိုပြီး (၉) လကြာတွင် တရားခံများအား ပြည်သူ့ ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့်

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

စွဲချက်တင်ကာ (၁၄-၆-၂၀၀၇) ရက်နေ့တွင် ယင်းပုဒ်မဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ (၁၇-၇-၂၀၀၇) ရက်နေ့တွင် မန္တလေး တိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၃ (က)/၂၀၀၇ ဖြင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အောင်မြေသာစံ မြို့နယ်တရားရုံးမှ အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးရာတွင် ဥပဒေ အရာရှိက အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက် ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြောင်းလဲတရားစွဲဆိုနိုင်ရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ အမှုအားရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာတွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အမှုရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပြီး တရားခံ နှစ်ဦးအား စွဲချက်မတင်မီပြန်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာမှ တရား စွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ရရှိပြီးနောက် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့ အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃ နှင့် တရားစွဲဆိုအပြစ်ပေးခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ နှင့် ငြိစွန်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားခံများ လိုက်ပါလာသည့် ၈/၄၉၅၁ ယာဉ်ပေါ်တွင် စပါးခွဲအိတ်များနှင့် ဖုံးဝှက်သယ်လာသည့် တရားမဝင်ကျွန်းသစ် (၂၈) လုံး (၄. ၃၃၂) တန် တွေ့ရှိရခြင်း၊ တရားခံနှစ်ဦးမှ ရှာဖွေပုံစံသက်သေခံ (ဆ) ဖြင့် ပစ္စည်းများကို လက်မှတ်ရေးထိုးအပ်နှံခဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာသည် ယာဉ် ပိုင်ရှင် ဦးမျိုးအောင်ထံမှ ကတိစာချုပ် (သက်သေခံ-၆) ဖြင့် အချင်းဖြစ်ကားကို ငှားရမ်းအသုံးပြုထားခြင်း၊ သစ်တောဦးစီးဌာနတွင် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က ကျွန်းသစ်များသယ်ယူခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များပေးခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် တရားမဝင်ကျွန်းသစ် (၂၈) လုံးအား တရားခံများမှ တရားမဝင်သယ်ဆောင်ကြောင်း ထင်ရှား

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပေါ်ပေါက်သောကြောင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးမှ တရားခံနှစ်ဦး အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့် အား အတည်ပြုခဲ့သော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့သည် မှားယွင်းခြင်းမရှိသောကြောင့် အထူးအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အမှုတွင် မန္တလေးမြို့မှ သစ်တောဦးစီးအရာရှိ ဦးမိုးဇော်အောင် (လိုပြ-၁)၊ သစ်တောဝန်ထမ်း ဦးတင့်နိုင် (လိုပြ-၂)၊ တောအုပ်ကြီး ဦးစန်းဦး (လိုပြ-၃) နှင့် တောအုပ် ဦးဌေးလွင် (လိုပြ-၄) တို့ပါဝင် သောအဖွဲ့သည် သတင်းအရ (၁၄-၈-၂၀၀၆) ရက်နေ့ ၀၁:၀၀ နာရီ အချိန်ခန့်က မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ၁၆ လမ်း၊ ၈၂ လမ်းနှင့် ၈၆ လမ်းကြားတွင် ရပ်တန့်ထားသည့် ယာဉ်အမှတ် ၈၈/၄၉၅၁ အားရှာဖွေရာ ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့နှင့်အတူ စပါးခွဲအိတ်များနှင့် ဖုံးအုပ်တင်ဆောင်လာသော တရားမဝင်ကျွန်းသစ် (၂၈) လုံး (၄- ၃၃၂) တန်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့ထံမှ ကျွန်းသစ်များကို ရှာဖွေပုံစံ သက်သေခံ (ဆ) ဖြင့် သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက် သည်။

ယာဉ်မောင်း ကျော်မျိုးဝင်းနှင့် သစ်ပိုင်ရှင် ဦးစိုးလှတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေအမှတ် ၆၈/၂၀၀၇ ဖြင့် တရားခံပြေးမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုရာ အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ ဖြင့် လက်ခံ

၂၀၁၄
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံးက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့သည်။

၂၇-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ တွင် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် ပြစ်မှုနှင့် ပြစ်ဒဏ်မျှတခြင်းရှိ မရှိ စိစစ်နိုင်ရန်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၃၃ (က)/၂၀၀၇ ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ၁၆-၇-၂၀၀၇ ရက် နေ့တွင် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများ နှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် တောင်းခံထားဆဲဖြစ်၍ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် အပြစ် ပေးခြင်းမပြုရန် အောင်မြေသာစံမြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးမှ ညှိနှိုင်းခြင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးကလည်း တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် ရရှိရေးအတွက် သက်ဆိုင်ရာမှ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း အကြောင်းကြားခြင်းတို့ ပြုခဲ့သော်လည်း အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် ခိုင်ဇော်ထွန်း နှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟုဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက သုံးသပ်၍ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ကာ အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ ညွှန်ကြားကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့နှစ်ဦးအား အမှုကို အစမှ ပြန်လည်စစ်ဆေးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် မြို့နယ်ဥပဒေအရာရှိက ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ရန်အတွက် အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် စွဲဆိုထားသည့်အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပြီး တရားခံနှစ်ဦးအား စွဲချက်မတင်မီ ပြန်လွှတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

အဆိုပါ ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းသည် ၅-၇-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး၏ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်အရ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် အရေးယူပေးရန် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံတရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ရာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/ ၂၀၀၇ တွင် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သည်။

ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့သော တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်အား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၇၉ (ခ)/၂၀၀၇ ဖြင့်တင်သွင်းရာ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတွင် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆို တင်ပို့ထားပြီးဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ပါက တရားရုံးချုပ်၏အမိန့်သည် အဟောသိကံ ဖြစ်သွားပေမည်ဟုသုံးသပ်၍ ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ-၂ ဦးတို့၏ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်လွှာကို ပယ်ပစ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ-၂ ဦးတို့အား မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင် ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင် ပြီးဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိအခြေအနေတွင် ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီ မညီဆိုသည့် အချက်ကို စိစစ်သုံးသပ်ရန် လိုအပ်ပေမည်။

တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရ အောက်ပါ အချက်များပေါ်ပေါက်သည်-

- (က) အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ တွင် တရားခံများအပေါ် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က ယင်းတို့အား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊

၂၀၁၀
နိုင်ငံရေးထွန်းပေါ် ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့မှုအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မဖြင့် ထောင်ဒဏ် (တစ်) နှစ်စီကျခံစေရန် ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့က ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်ခြင်း၊

- (ခ) မြို့နယ်တရားရုံးတွင် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့နေစဉ်အတွင်း တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းသည် တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ကို ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ တင်ပြတောင်းခံထားကြောင်း တရားရုံးကသိရှိရသဖြင့် အမှုစစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို မူလမြို့နယ်တရားရုံးသည် ၂၉-၁၂-၂၀၀၆ ရက်နေ့မှ ၄-၄-၂၀၀၇ ရက်နေ့ထိ စောင့်ဆိုင်းပေးခဲ့ခြင်း၊
- (ဂ) မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးနောက်မှ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (က) ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၃ (က)/၂၀၀၇ ကို ဖွင့်လှစ်၍ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားသော မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း၊
- (ဃ) တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုအခြေပြု၍မူလမြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုသော

၂၀၁၀
နိုင်ငံရေးထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် ဥပဒေအရာရှိက ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ အမှုကိုရုပ်သိမ်း ပေးရန် လျှောက်ထားမှုကို မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်ပြု ပြီး တရားခံများအား အမှုမှတရားရှင်လွှတ်ခဲ့ခြင်း၊

- (င) ယင်းနေ့ ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် တရားစွဲအဖွဲ့ အစည်းက တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ အရေးယူပေးရန် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး သို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့သဖြင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင် သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ထောင်ဒဏ် ၁၀ (တစ်ဆယ်) နှစ်စီကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်း၊

သို့ဖြစ်ရာ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက် ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် တရားစွဲဆိုရန် ၅-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်မှ ခွင့်ပြုမိန့်ပေးခဲ့ခြင်းကိုအခြေပြု၍ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့ကပင် တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်သော တရားခံ များနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး တိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု (က) ဖွင့်လှစ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် မြို့နယ်တရားရုံးသည် မိမိကိုယ်တိုင် တရားခံ များအား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်ပါလျက် တိုင်းတရားရုံး၏ ဆန္ဒသဘောနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေရန် အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းတို့မှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိ မရှိကို စိစစ်ရန်ရှိပေသည်။

၂၀၁၀
နိုင်ငံရေးထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု (က) ဖွင့်လှစ်ပြီး ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါလုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (၁) သည် အထက်တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံတရားရုံး၏ တွေ့ရှိချက် (finding)၊ ပြစ်ဒဏ် (sentence) သို့မဟုတ် အမိန့် (order) တစ်ရပ်ရပ်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ စသည့် အချက်များ သိရှိနိုင်ရန်နှင့် ချွတ်ယွင်းမှုရှိက တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန် အတွက် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်နိုင်သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သာဖြစ်သည်။ ယခု အမှုမှာကဲ့သို့ မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားစွဲအဖွဲ့ အစည်းမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ထားခဲ့သောအမှုကို ယခင် ပြည်သူ့ ထရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၆/၄၇/ ပတဖ အရ မူလမှုတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လထိသာ စောင့်ဆိုင်း ရန် တရားရုံးတွင်တာဝန်ရှိပါလျက် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က တရား စွဲတင်ပို့ခဲ့သော အမှုအတွက် ၉ လကျော်ကြာ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့ တွင်မှ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် တရားစွဲဆိုထားသော ဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းမကျဟု လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်မညီဟုလည်းကောင်း၊ မှန်ကန်မှုမရှိဟု လည်းကောင်း သုံးသပ်ရန်မရှိသောအမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန်လိုအပ်ကြောင်း မတွေ့ရှိရပါဘဲလျက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိပေ။

၂၀၁၀
နိုင်ငံရေးထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့ကပင် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်
ခဲ့ပြီးနောက် ၂၂ ရက်ခန့်အကြာ ၅-၇-၂၀၀၇ ရက်စွဲဖြင့် တရားခံများ
အား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်
ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ရခဲ့ခြင်းကို
အခြေပြုပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ
မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းက ၁၉၄၇
ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ
တရားစွဲဆိုထားသောအမှုမှ တရားခံများကို ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်
ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) နှင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်
ခြင်းမပြုရန် သက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးက ညှိနှိုင်းပါလျက်
မြို့နယ်တရားရုံးက ယင်းသို့စောင့်ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ အမှုအား
ဆက်လက်စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်းလည်း တိုင်းတရားရုံးက
သုံးသပ်ထားသည်။ အမှန်မှာ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည်
ယခင်ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ
စာအမှတ်၊ ၁၀၆/၄၇/ပတဖ အရ ညွှန်ကြားထားသော စောင့်ဆိုင်း
ရမည့်ကာလကို လိုက်နာစောင့်ဆိုင်းခဲ့ပြီးမှ အမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ
ဆက်လက်စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဥပဒေအရဖြစ်စေ၊
ညွှန်ကြားချက်အရဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ရာ လွဲမှားမှုမရှိခဲ့ပေ။ တရားစွဲ
ခွင့်ပြုမိန့်ရရှိနိုင်ရေးအတွက် စစ်ဆေးရမည့်အမှုကိုဆိုင်းငံ့ရာတွင်
တစ်ပြေးညီဖြစ်စေရန်လည်းကောင်း၊ တရားရုံးများနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး
ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ ပူးပေါင်းညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်နိုင်စေရန်
လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၄ ပါ သင့်လျော်
သောနေ့ရက်တစ်ခုခုသို့ အမှုကို ရွှေ့ပြောင်းချိန်းဆိုနိုင်သောကာလကို
မူလတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လ သတ်မှတ်ညှိနှိုင်းပေးခဲ့ခြင်း

ဖြစ်သည်။ ယင်းအချက်တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက ယျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ သို့အတွက် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့် မှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်အရ အမှုကို အစမှပြန်စစ်ရန်အမိန့် ကို လိုက်နာလျက် ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် ချိန်းဆိုခဲ့ရာ ထိုနေ့ တွင်ပင် သက်ဆိုင်ရာဥပဒေရုံးတာဝန်ရှိသူက အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းရန် လျှောက်ထားမှုကို မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်ပြုခြင်းမှာလည်း ဥပဒေနှင့်ညီသည်ဟု မဆို နိုင်ပေ။

တရားရုံးရှေ့ရှိ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခြင်းမှာ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်ဆိုင်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်မှာ အငြင်းမထွက်သော်လည်း ရုပ်သိမ်းလွှာတင် သွင်းသော ဥပဒေအရာရှိ၏လုပ်ရပ်မှာ တရားရုံးက တရားမျှတစွာ ဆောင်ရွက်နေခြင်းကို ဥပဒေနှင့်မညီသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖြစ်မြောက်စေနိုင်ရန်အတွက် တရားစီရင်ရေးအား ဝင်ရောက် စွက်ဖက်မှုမဟုတ်ကြောင်း အမှုစစ်တရားသူကြီးက ကျေနပ်လက်ခံ မှုရှိရန် လိုပေသည်။

“ The Court has to be satisfied itself that the executive function of the Public Prosecutor has not been improperly exercised, or that it is not an attempt to interfere with the normal course of Justice for illegitimate reasons or purposes.”^၁

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

(၁) 1957 Cr L J, 567

၂၀၁၀
နိုင်ငံရေးထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထို့ပြင် ရုပ်သိမ်းလွှာတင်သွင်းမှုကို ခွင့်ပြုခဲ့သော တရားရုံး၏ လုပ်ဆောင်မှုသည် ၎င်းအားအပ်နှင်းထားသော ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်း ဆိုင်ရာလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို မှန်ကန်စွာ ချင့်ချိန်သုံးစွဲခဲ့ခြင်းဟုတ် မဟုတ် ကို တရားရုံးချုပ်က စိစစ်ရန်လိုအပ်ကြောင်း “The High Court is in a position to consider whether the discretion vested in the Magistrate to give consent to the withdrawal of a prosecution has been rightly exercised.”^၂ ဆုံးဖြတ်ထားမှုကိုလည်း ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုသင့် မသင့် စဉ်းစားမည့် တရားရုံးများ သတိပြုဖွယ်ရာရှိပေသည်။

တစ်ဖန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၊ ညွှန်ကြားချက် အမှတ် ၁၁ အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများရုပ်သိမ်းရာတွင် အမှုရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုသင့် မသင့်ဆုံးဖြတ်ရာ၌ အခြေခံစဉ်းစားသုံးသပ်ရမည့်အချက် များကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

- (က) တရားလိုဘက်က ပြစ်မှုထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် သက်သေ နှင့် သက်သေအထောက်အထားများ မတင်ပြနိုင်ခြင်း၊
- (ခ) အမှုကိုစွဲတင်ပြီးမှ စွပ်စွဲခံရသူတစ်ဦးကိုဖြစ်စေ၊ အချို့ ကိုဖြစ်စေ၊ သက်သေအဖြစ် ပြောင်းလဲအသုံးပြုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်လျှင် အဆိုပါ စွပ်စွဲခံရမှုကို ရုပ်သိမ်းရန် လိုအပ်လာခြင်း၊
- (ဂ) အမှုစစ်ဆေးနေစဉ်အတွင်း အမှုသည်များသည် သွေးရင်း သားရင်းများဖြစ်နေ၍ အမှန်တရားကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုမည်မဟုတ်သောကြောင့် အမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးထူးဖွယ်ရာမမြင်ခြင်း၊

(၂) 48 Cal, 1106

(ဃ) ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်းဖြင့် အလားတူအဖြစ်မျိုး တိုးတက်
ဖြစ်ပွားလာရန် အကြောင်းရှိ မရှိ။

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သို့ဖြစ်၍ တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများ
နှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃
အရ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် ဥပဒေအရာရှိ၏
လျှောက်ထားချက်ကိုလက်ခံ၍ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံ
မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄
နှင့် ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၊ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၁ တို့နှင့်လည်း
ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်
တရားရုံး၏ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်
မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ခြံ၍ကြည့်လျှင် တရားခံများအား အောင်မြေသာစံမြို့နယ်
တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်ဒဏ်ကာလကုန်ဆုံးချိန်
နီးတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ အစမှပြန်လည်
စစ်ဆေးစေသည့်အမိန့်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှု
အား ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းစေပြီး မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊
အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို
တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သောအမိန့်များသည် ဥပဒေအရ
မှန်ကန်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားမျှတမှုလည်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် အထူးအယူခံခုံရုံးသည် တရားရုံးတစ်ရုံး၏
ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်မှုတခြင်းမရှိသော အမိန့်နှင့်ဆုံးဖြတ်ချက်
အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်၍ လိုအပ်သလို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်
ခြင်းပြုရပေမည်။

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သို့အတွက် ဤအထူးအယူခံမှုအား ခွင့်ပြုသည်။ ခိုင်ဇော်ထွန်း
နှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်
သည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။
ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်း
ကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်
ချမှတ်ခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်အား
ပြန်လည်အတည်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ အမှုအတွင်း
ချုပ်ရက်များရှိက ထောင်ဒဏ်မှ ထုတ်နှုတ်ခံစားခွင့်ပြုသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးခင်မြင့်နှင့်
ဦးတင်အေးတို့ရှေ့တွင်

ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်

+ ၂၀၁၀
ဇန်နဝါရီလ
၈ ရက်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ *

တန်ဖိုးကျသင့်ငွေ အပြေအကျေးပေးပြီး ဝယ်ယူခဲ့သူအပေါ်
၎င်းထံပေါင်နှံခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ကားရောင်းသူ
ဘက်က တင်ပြရုံဖြင့် ထိုကားကို လက်ဝယ်ရထိုက်
ခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးအောင်လှိုင်သည် ကားပြန်လည်ရရှိရန်အတွက်
မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၅/၂၀၀၈
ဖြင့် လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေခံကားကို ရောင်းချခြင်းမဟုတ်
ကြောင်း၊ သန္တာလှိုင်က ကားနှင့်ပတ်သက်သောစာအုပ်များကို
ပေးအပ်ပေါင်နှံခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်ကို
တွေ့ရှိရသဖြင့် ဦးအောင်လှိုင်သည် သက်သေခံ ၈/၁၇၉၄ ကားကို

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၇။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၄၀ (ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ဝါ ၂

သမီးဖြစ်သူက ခိုးယူသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပေါင်နံ့သည်ဟု
လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးဖော်ပြထုချေနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ငွေကျပ်
သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် ရောင်းချသည့် သက်သေခံကားကိုမပေးဘဲ ငွေ
ကျပ်သိန်း (၁၀၀) ရယူခဲ့ကြသည့် သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့သည်
ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) အား လိမ်လည်ရယူခဲ့ကြသူများဖြစ်သကဲ့သို့
ကားပိုင်ရှင် ဦးအောင်လှိုင်သည် တစ်အိမ်တည်းအတူနေ သမီးနှင့်
သမက်တို့က ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများကိုပါရယူပြီး
ကားကိုရောင်းချခြင်းအားမသိကြောင်း တင်ပြနေခြင်းအပေါ် လက်ခံ
ရန် လွန်စွာကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုမရှိဟုသာ ကောက်ယူရပေမည်။

ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ န/၁၇၉၄ ကားသည်
လိမ်လည်မှုကိုကျူးလွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောပစ္စည်းဖြစ်နေ၍ ယင်း
ပစ္စည်းကို လိမ်လည်မှုကျူးလွန်သဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရသူ
သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က လက်ဝယ်ပြန်လည်ရထိုက်ခြင်း
မရှိသကဲ့သို့ ဦးအောင်လှိုင်သည်လည်း သက်သေခံကားကို ပြန်လည်
ရထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးကျော်မြိုင်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံ (၁) အတွက် - ဦးသန်းအောင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ရှေ့နေချုပ်ရုံး
- အယူခံတရားခံ (၂) အတွက် - ဦးပို
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၂၆၄၆/၂၀၀၆ တွင် တရားခံ သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၂) နှစ် စီချမှတ်ပြီး ဦးအောင်လှိုင်အား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သည်။ သက်သေခံယာဉ်အမှတ် န/၁၇၉၄ ဆန်နီပစ်ကပ်ကားအား ကိုသိန်းဝင်းဆွေသို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဦးအောင်လှိုင်က သက်သေခံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲသည့်အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၉/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းရာ ပလပ်ခြင်းခံရသည်။ ဦးအောင်လှိုင်က မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၅/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်း ရာ သက်သေခံယာဉ်အမှတ် န/၁၇၉၄ ဆန်နီပစ်ကပ်ကားအား ကိုသိန်းဝင်းဆွေသို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ချမှတ်ထားသည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဦးအောင်လှိုင်သို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ကွယ်လွန်သူ ကိုသိန်းဝင်းဆွေ၏ဖခင် ဦးစန်းလှမောင်ကမကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၄၀ (ခ)/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းရာ ပလပ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဦးစန်းလှမောင်က အထူး အယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၇၀/၂၀၀၉ ကိုတင်သွင်း ရာ အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာကို ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် အထူး အယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

၂၀၁၀
 ဦးစန်းလှမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ပါ ၂

“ အမှုမှ သက်သေခံကားအမှတ် န/၁၇၉၄၊ ဆန်နီပစ်ကပ် အဖြူကို ဦးအောင်လှိုင်သို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ချမှတ် သည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏အမိန့်သည် အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ”

အမှုမှာ ၂၀-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့ နံနက် ၉ နာရီခန့်က ကိုသိန်းဝင်းဆွေ၏နေအိမ်သို့ ကားပွဲစား ကိုအောင်အောင်နှင့် သန္တာလှိုင်တို့ရောက်လာပြီး ဆန်နီပစ်ကပ်ကားအဖြူရောင် န/၁၇၉၄ ကို ပိုင်ရှင် ဦးအောင်လှိုင်ကိုယ်တိုင် ရောင်းလိုကြောင်းပြောသဖြင့် ကားကို ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် အရောင်းအဝယ်တည်ကာ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ ရောင်းချသူနေရာတွင် ဦးအောင်လှိုင် က လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။ ကားဘိုးငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ကို မသန္တာလှိုင်ကရယူပြီး ကား၊ ကားနှင့်ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်း များကို ကိုသိန်းဝင်းဆွေသို့ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ၂၅-၈-၀၆ ရက်နေ့ တွင် မသန္တာလှိုင်၊ ခင်ပွန်း စောလင်းထွန်း၊ အမည်မသိလူငယ်တို့ ရောက်လာပြီး ဆီစာအုပ်ကို အိမ်သို့လိုက်ယူရန်နှင့် ဆီထုတ်ရန်ကား ကိုပါ ယူဆောင်လာခဲ့ရန်ပြောဆိုကာ ကားကိုဆီထုတ်ပြီးမှပေးမည် ဟု ဦးအောင်လှိုင်အိမ်သို့မောင်းယူသွားပြီး ပြန်လည်ပေးအပ်ခြင်း မရှိတော့၍ သန္တာလှိုင်၊ စောလင်းထွန်းနှင့် ဦးအောင်လှိုင်တို့ကို အရေးယူပေးရန် ကိုသိန်းဝင်းဆွေက အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ အမှတ် (၁) ရဲစခန်းသို့တိုင်ကြားရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့်အမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို ဦးစန်းလှမောင်၏ရှေ့နေက ဦးအောင်လှိုင် သည် မူလရုံးတရားခံ မသန္တာလှိုင်၏ဖခင်ဖြစ်ပြီး မူလရုံးတရားခံ စောလင်းထွန်းသည် မသန္တာလှိုင်၏ခင်ပွန်းဖြစ်ကာ ဦးအောင်လှိုင်၊ မသန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့သည် တစ်အိမ်တည်းနေထိုင်သူ များဖြစ်ကြသောကြောင့် အချင်းဖြစ်ကားကို မသန္တာလှိုင်က ကိုသိန်းဝင်းဆွေအား ရောင်းချသည့်ကိစ္စကို ဦးအောင်လှိုင်ကမသိနိုင်

ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးအောင်လှိုင်သည် အချင်းဖြစ်ကားကို
 ၎င်းမသိဘဲ သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က ခိုးယူရောင်းချသည်
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အလွဲသုံးစားပြုလုပ်သည်ဟုလည်းကောင်း
 အရေးယူအမှုဖွင့်လှစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် မော်တော်ကားအရောင်းအဝယ်
 စာချုပ်ကို ကိုသိန်းဝင်းဆွေမှ တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိစေကာမူ သန္တာလှိုင်
 နှင့် ကိုသိန်းဝင်းဆွေတို့၏ မော်တော်ကားအရောင်းအဝယ်ကိစ္စကို
 ဦးအောင်လှိုင်က သဘောမတူဟု ကောက်ယူရန်အကြောင်းမပေါ်
 ပေါက်ကြောင်း၊ ပစ္စည်း၏ပိုင်ရှင်က သဘောတူပါလျက် မသိကျိုးကျွံ
 ပြု၍ တစ်ပါးသူအားရောင်းချစေပြီးနောက် ပြဿနာပေါ်၍ အမှု
 အခင်းဖြစ်ပြီးနောက် ပစ္စည်းပိုင်ရှင်ဆိုသူအား ပစ္စည်းကို ပြန်လည်ပေး
 အပ်စေလျှင် မမှန်မကန်ဆောင်ရွက်သူများအား မတရားအကျိုးစီးပွား
 ရရှိစေမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အချင်းဖြစ်ကားကို ဦးအောင်လှိုင်သို့
 ပြန်လည်ပေးခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
 ရုံးထိုင်) အမိန့်တို့အားပယ်ဖျက်၍ ကိုသိန်းဝင်းဆွေအား အချင်းဖြစ်
 ကားကို ပြန်လည်ပေးခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးနှင့်
 မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတို့၏အမိန့်များကို အတည်ပြုပေးပါရန်
 လျှောက်လဲသည်။

၂၀၁၀
 ဦးစန်းလှမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ပါ ၂

အယူခံတရားခံ ဦးအောင်လှိုင်၏ရှေ့နေက အချင်းဖြစ်ကား
 န/၁၇၉၄ ဆန်နီပစ်ကပ်ကား၏ မှတ်ပုံတင်စာအုပ်၊ အာမခံစာအုပ်၊
 ဆီစာအုပ်တို့တွင် ဦးအောင်လှိုင်အမည်ပေါက်ကြောင်း၊ သန္တာလှိုင်
 နှင့် စောလင်းထွန်းတို့ ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် ဦးအောင်လှိုင်ပါဝင်
 ကြောင်း (သို့) အားပေးကူညီမှုပြုကြောင်း တရားလိုဘက်က
 အထောက်အထား ခိုင်မာစွာတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သက်သေခံ
 ကားကို ရှာဖွေပုံစံ (သက်သေခံ-ဃ) ဖြင့် ဦးအောင်လှိုင်က ပေးအပ်
 ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် သက်သေခံကားကို ကိုသိန်းဝင်းဆွေသို့

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ပြန်လည်ထုတ်ပေးသည့် မူလတရားရုံးနှင့် ခရိုင်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဦးအောင်လှိုင်သို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တို့၏အမိန့်သည် မှန်ကန်ပြီး ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သောကြောင့် အထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

ရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးက အမှုတွင် ဦးအောင်လှိုင်အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည့်ကားကို ဦးအောင်လှိုင်၏ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က အလွဲသုံးစားပြုပြီး လိမ်လည်ရောင်းချခဲ့သဖြင့် ကိုသိန်းဝင်းဆွေသည် အလွဲသုံးစားပြုပြီး ရယူထားသည့်ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူထားခြင်းဖြစ်၍ သက်သေခံပစ္စည်းရရှိရေးကို အရေးဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးအောင်လှိုင်အား ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိကြောင်းသုံးသပ်ပြီး အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်ထားပြီးဖြစ်၍ ပစ္စည်းပေးအပ်သူ ဦးအောင်လှိုင်ကိုသာ သက်သေခံကားကို ပြန်လည်ပေးအပ်သင့်ကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းကို ဦးအောင်လှိုင်သို့ ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် ချမှတ်ခဲ့သော တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏ အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သောကြောင့် အထူးအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

ဤအမှုတွင် ကိုသိန်းဝင်းဆွေ (လိုပြ-၁) က ၂၁-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် ဦးအောင်လှိုင်အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည့် န/၁၇၉၄ ကားကို ကျပ်သိန်း (၁၀၀) နှင့်ရောင်းချလိုကြောင်း ဦးအောင်လှိုင်၏ သမီး သန္တာလှိုင်၊ သမက် စောလင်းထွန်းနှင့် ကားပွဲစား ဦးအောင်အောင် (လိုပြ-၃) တို့က မူလရုံးတရားလို ကိုသိန်းဝင်းဆွေ (လိုပြ-၁) ထံသို့ လာရောက်ပြောကြားသဖြင့် ကားအရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် ဦးအောင်လှိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး ကျပ်သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် န/၁၇၉၄

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ဆန်နီပစ်ကပ်ကားကို ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ဝယ်ယူသည့်နေ့က ဆီစာအုပ်
မှလွဲ၍ န/၁၇၉၄ ကားအပါအဝင် ကားနှင့်ပတ်သက်သော စာရွက်
စာတမ်းများကိုလည်း ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ၂၅-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင်
စောလင်းထွန်းသည် န/၁၇၉၄ ကားကို ဆီထုတ်ရန်ယူဆောင်သွား
ပြီး လာရောက်ပြန်မပေးသဖြင့် သွားရောက်ရယူရာ ဦးအောင်လှိုင်က
ကားကို ၎င်း၏သမီးသန္တာလှိုင်က ခိုးယူသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်းပြောပြီး
ကားကိုပြန်လည်မပေးဘဲ ရယူထားခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။
သန္တာလှိုင်သည် ကိုသိန်းဝင်းဆွေထံမှ ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) လက်ခံ
ရယူခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

မူလရုံးတရားခံ သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က အချင်း
ဖြစ်ကားနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာရွက်စာတမ်းများကို ကိုသိန်းဝင်းဆွေ
ထံ အပ်နှံပြီး ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် ပေါင်နှံခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း
ထုချေခဲ့သည်။ သို့သော် ဦးအောင်လှိုင်က သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်း
တို့အပေါ် ခိုးမှုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အလွဲသုံးစားမှုဖြင့်သော်
လည်းကောင်း တရားစွဲဆို အရေးယူခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးအောင်လှိုင်သည် ကားပြန်လည်ရရှိရန်အတွက် မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၅/၂၀၀၈ ဖြင့်
လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေခံကားကို ရောင်းချခြင်းမဟုတ်
ကြောင်း၊ သန္တာလှိုင်က ကားနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်များကို
ပေးအပ်ပေါင်နှံခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ဖော်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်ကို
တွေ့ရှိရသဖြင့် ဦးအောင်လှိုင်သည် သက်သေခံ န/၁၇၉၄ ကားကို
သမီးဖြစ်သူက ခိုးယူသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပေါင်နှံသည်ဟု
လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးဖော်ပြထုချေနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

မူလရုံးတရားလိုက ကားအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို သန္တာလှိုင်က
၎င်းမသိအောင်ရယူသွားပြီး ဖျောက်ဖျက်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

မဟာဇေယျာပုံရုပ်ကွက်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အဖွဲ့ဝင် ဦးဝင်းမောင် (လှိုင်-၄) ကလည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည်။

ဤအမှုတွင် န/၁၇၉၄ ကားအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ အပေါင်စာချုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း တင်ပြ ထားခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ကားအရောင်းအဝယ်စာချုပ် (သို့) ကားအပေါင်စာချုပ်တည်ရှိနေပါက စာချုပ်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုလျှင် တရားစွဲဆိုအရေးယူခံရမည်သူသည် ကား ပိုင်ရှင် ဦးအောင်လှိုင်၏သမီး သန္တာလှိုင်၊ သမက်ဖြစ်သူ စောလင်းထွန်းနှင့် ဦးအောင်လှိုင်တို့ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုနိုင်စေရန် ယင်းစာချုပ်အားဖျောက်ဖျက်မည့်သူ သည် သန္တာလှိုင်တို့ဘက်မှဖြစ်နိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကားအရောင်း အဝယ်စာချုပ်ကို သန္တာလှိုင်ကဖျောက်ဖျက်ခဲ့ကြောင်း မူလရုံးတရားလို ဘက်မှ တင်ပြချက်သည် မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံနိုင်သည်။

အမှုတွင် န/၁၇၉၄ ကားကို ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) နှင့် ကိုသိန်းဝင်းဆွေထံရောင်းချသည့် အရောင်းစာချုပ်တွင် ဦးအောင်လှိုင် က လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ သက်သေခံကားနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာရွက် စာတမ်းများနှင့် ကားကို သန္တာလှိုင်က ကိုသိန်းဝင်းဆွေထံပေးအပ်ခဲ့ ပြီး ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ကို သန္တာလှိုင်သည် ကိုသိန်းဝင်းဆွေထံမှ ရယူခဲ့ခြင်း၊ ကားအရောင်းစာချုပ်ကို သန္တာလှိုင်က ဖျောက်ဖျက်ပစ် ခြင်း၊ စောလင်းထွန်းသည် ဦးအောင်လှိုင်နှင့် တစ်အိမ်တည်းအတူနေ ထိုင်ကြသည့် ဦးအောင်လှိုင်၏သမီးနှင့် သမက်ဖြစ်ခြင်းတို့ ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်နေပေရာ န/၁၇၉၄ ကားကို ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဦးအောင်လှိုင် မသိဘဲ ဦးအောင်လှိုင်၏သမီး သန္တာလှိုင်နှင့် သမက်ဖြစ်သူ စောလင်းထွန်းတို့က ကိုသိန်းဝင်းဆွေသို့ ရောင်းချခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပေ။

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ငွေကျပ်
သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် ရောင်းချသည့် သက်သေခံကားကိုမပေးဘဲ ငွေကျပ်
သိန်း (၁၀၀) ရယူခဲ့ကြသည့် သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့သည်
ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) အား လိမ်လည်ရယူခဲ့ကြသူများဖြစ်သကဲ့သို့
ကားပိုင်ရှင် ဦးအောင်လှိုင်သည် တစ်အိမ်တည်းအတူနေသမီးနှင့်
သမက်တို့က ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများကိုပါရယူပြီး
ကားကိုရောင်းချခြင်းအားမသိကြောင်း တင်ပြနေခြင်းအပေါ် လက်ခံ
ရန် လွန်စွာကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုမရှိဟူသာ ကောက်ယူရ ပေမည်။

ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ န/၁၇၉၄ ကားသည်
လိမ်လည်မှုကိုကျူးလွန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်းဖြစ်နေ၍ ယင်း
ပစ္စည်းကို လိမ်လည်မှုကျူးလွန်သဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရသူ
သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က လက်ဝယ်ပြန်လည်ရထိုက်ခြင်း
မရှိသကဲ့သို့ ဦးအောင်လှိုင်သည်လည်း သက်သေခံကားကို ပြန်လည်
ရထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုအား ခွင့်ပြုသည်။ သက်သေခံကား
အမှတ် န/၁၇၉၄ ဆန်နီပစ်ကပ်အဖြူကို ဦးအောင်လှိုင်သို့ ပြန်လည်
ထုတ်ပေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်နှင့်
ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးတိုင်) ၏
အမိန့်သည် အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သည့် သက်သေခံချက်များအရ
ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်းဖြေဆို၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးတိုင်) ၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ သက်သေခံကားအမှတ်
န/၁၇၉၄ အား ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများနှင့်အတူ
အယူခံတရားလို ဦးစန်းလှမောင် (ကွယ်လွန်သူ ကိုသိန်းဝင်းဆွေ၏
ဖခင်) သို့ ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးစန်းတင့်ရီနှင့်
ဦးစိန်လှိုင်တို့ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၀
ဖေဖော်ဝါရီလ
၅ ရက်

ဦးဌေးလွင်
နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် *

အမှုတွင် မျက်မြင်သက်သေ အထောက်အထားမရှိသော်လည်း
သက်သေခံချက်များအပေါ် ဆက်စပ်သုံးသပ်ပါက
တရားခံ၏ စီမံဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်
ကြောင်းတွေ့ရှိက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒုရဲအုပ်
အဖြစ် ထိုစဉ်က တာဝန်ထမ်းဆောင်သူ ကျော်ကျော်ဦး (ရုံးခေါ်
သက်သေ-၂) က ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့
ကားများပို့ပြီးနောက် (၃) ရက်အကြာတွင် စခန်းမှူး ရဲအုပ်ဌေးလွင်
က (ပ) ၆၅/၀၇ ပပက ၆ (၁) အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်းကား၏
ဓါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တို့ကိုပေး၍ ကညနရုံးတွင် အဆိုပါကားမှာ

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၈။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၇၆ (ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) ၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မော်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်ပြုလုပ်ထားခြင်းရှိ မရှိမေးရန်အတွက် တာဝန်ပေးကြောင်း၊ စခန်းများ ရဲအုပ်ဌေးလွင်ပေးသောကားခါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တို့မှာ (ပ) ၆၅/၀၇ အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်း မူရင်းကား နံပါတ်ပုံ၊ ခဲခြစ်စာရွက်တို့နှင့် ကွဲလွဲနေကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံ ကား၏ ခဲခြစ်နံပါတ်တွင် ပီဘီဆစ်ဟုပါပြီး ဖရိန်နံပါတ် အက်ဖ် ၂၆၃ ဘီတူးဟုပါရှိကြောင်း၊ ရဲအုပ်ဌေးလွင်ပေးခဲ့သည့် ခဲခြစ်စာရွက်တွင် ဖရိန်နံပါတ် အက်ဖ် ၂၆၃ ဘီတူး နံပါတ်မပါကြောင်း၊ ပီဘီဆစ်နံပါတ် လည်းမပါကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံကား ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် ရဲအုပ် ဌေးလွင်ပေးသော ခါတ်ပုံပါကားပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ ကွဲလွဲနေကြောင်း တွေ့၍ ရဲအုပ်ဌေးလွင်ထံတင်ပြရာ ပေးသည့်အတိုင်းသာ ဥပဒေ အကြံပြုချက်တောင်းပါဟု ပြောကြောင်းထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရသည်ဖြစ်၍ ရဲအုပ်ဌေးလွင် ဆောင်ရွက်ချက်မှာ မူလသက်သေခံ ကားမဟုတ်ကြောင်းသိလျက်နှင့် တာဝန်ပေးစေခိုင်းကြောင်း တွေ့ရှိ ရသဖြင့် သံသယမကင်းစရာ ပေါ်ပေါက်နေသည်။

အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်က ပူးတွဲတရားခံများ ဖြစ်သော သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ဆိုချက် တစ်နည်းအားဖြင့် ကြံရာပါတို့၏ ထွက်ဆိုချက်တို့အပေါ်အခြေပြု၍ ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ထားကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ တရားခံ သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ဆိုချက်တွင် အချင်းဖြစ်သစ်တင်ကားကို ပဲခူးသို့ တာဝန်ဖြင့်လွှဲအပ်ရန် သွားရောက်ရာတွင် ၎င်းတို့အနေဖြင့် ကား လဲလှယ်ခြင်းမရှိကြောင်းသာ ထွက်ဆိုသည်ဖြစ်ရာ ကြံရာပါတို့၏ ထွက်ဆိုချက်အပေါ် အခြေပြု၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အယူခံတရားလိုအတွက်

- ဦးလှသန်း

တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

အယူခံတရားခံအတွက်

- ဦးအောင်မြင့်

ညွှန်ကြားရေးမှူး

ရှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ၊ မန္တလေးမြို့

တောင်ငူခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၉/၀၇ တွင် တရားလို ဒုရဲမှူးသက်လွင်နှင့် တရားခံ (၁) ဦးဌေးလွင်၊ (၂) ဦးသိန်းတန်၊ (၃) ဦးစိုးမိုးဦး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁/၄၀၉ အရ စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်အပါအဝင် တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်စီကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို အယူခံတရားလိုက ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၃၉/၀၈ တင်သွင်းခဲ့ရာ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ် အစား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၃) နှစ်ကျခံစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၇၆ (ခ)/၀၈ ဖြင့်တင်သွင်းခဲ့ရာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခဲ့ သည်။ ယင်းတရားရုံးချုပ်၏အမိန့်အပေါ် ဆက်လက်၍ တရားရုံးချုပ် သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူးအယူခံ) အမှတ် ၃၇/ ၂၀၀၈ ဖြင့် တင်သွင်းခဲ့ရာ အောက်ပါဥပဒေပြဿနာကို အထူး အယူခံခံရုံးဖြင့် ကြားနာခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် ဤပြစ်မှု ဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“ အမှုတွဲပါ တရားလိုဘက်မှတင်ပြသော သက်သေခံချက်များ အရ တရားခံအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှု

ထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ။”

အမှုမှာ အုတ်တွင်းမြို့နယ်၊ အုတ်တွင်းရဲစခန်း (ပ) ၆၅/၀၇ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အမှု မှ သိမ်းဆည်းထားသည့် ယာဉ်အမှတ် မ/၁၄၉၆ ပီအီးအေမျိုးအစား အင်ဂျင်၊ တီအီးခေါင်းစိမ်း (၆) ဘီးယာဉ်နှင့် (ပ) ၆၅/၀၇ ပြည်သူ ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အမှုမှ ဖူဆိုအမျိုးအစား နံပါတ်မပါ (၆) ဘီး အစိမ်းရောင်ယာဉ် သက်သေခံ ပစ္စည်း မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီးအား အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှူးဌေးလွင်သည် အလားသဏ္ဍာန်တူ တန်ဖိုးနည်းယာဉ်နှစ်စီးဖြင့် လဲလှယ်ရန်အတွက် နယ်ထိန်း ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်၊ တပ်ကြပ်ကြီး စိုးမိုးဦးတို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီး အုတ်တွင်းမြို့၊ ဈေးပိုင်းရပ်ကွက်နေ မခေး (ခ) မြင့်မြင့်ဌေး နေအိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး တောင်ငူမြို့မှ အမည်မသိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ငွေလက်ခံပြီး ဦးညီညီအောင်ထံမှ ငွေကျပ်သိန်း (၃၀) ရယူ၍ ကားလဲလှယ်ပေးရန် သဘောတူညီခဲ့ကြောင်း၊ ၂၈-၃-၀၇ နေ့ ၂၀၀ နာရီအချိန်တွင် ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦး တို့သည် အမှုမှ သက်သေခံမော်တော်ယာဉ် (၂) စီးအား အခြား မော်တော်ယာဉ် (၂) စီးဖြင့် လဲလှယ်ပြီး ပဲခူးမြို့၊ တိုင်းအရန်ရဲတပ်ခွဲ သို့ သွားရောက်အပ်နှံခဲ့ကြောင်း၊ ရဲအုပ်ဌေးလွင်၊ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန် နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့သည် အစိုးရပိုင် သက်သေခံမော်တော် ယာဉ် (၂) စီးအား မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုခဲ့ သဖြင့် အရေးယူပေးရန် ဒုရဲမှူးသက်လွင်က တိုင်တန်းသောအမှု ဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အယူခံတရားလို၏ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေက လျှောက်ထားရာ တွင် ဤအမှုတွင် သက်သေခံပစ္စည်းဖြစ်သော ကား (၂) စီးကို ပဲခူး တိုင်း၊ ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးသို့စေလွှတ်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ခံရသူမှာ ဒုရဲအုပ်

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့မှာ ပူးတွဲတရားခံ အဖြစ် ပါဝင်လာရာတွင် အယူခံတရားလိုဖြစ်သူ စခန်းမှူး ရဲအုပ် ဌေးလွင်အား အပြစ်ပုံချ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ မူလ ရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ ကြံရာပါများဖြစ်သူ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့၏ ထွက်ချက်ကို အထောက်အကူပြုသည့် အခြားသက်သေခံချက် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိ ပါကြောင်း၊ အမှုတွင် ပူးတွဲကြံရာပါ သက်သေများဖြစ်၍ ဒုရဲအုပ် သိန်းတန်နှင့် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့၏ အပြစ်ပုံချထွက်ဆိုချက်များ အပေါ် အယူခံတရားလိုအား ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ ၏ ဥပမာ (ခ) အရ မှားယွင်းလျက်ရှိသဖြင့် အဆိုပါ မှားယွင်းလျက်ရှိသော အမိန့်အဆင့်ဆင့်တို့ကို ပြင်ဆင် ပယ်ဖျက်ပေးသင့်ပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်အား သက်သေခံကား ပို့ဆောင်ပေးရန်အတွက် တာဝန်ပေးအပ်ခံရသူ မဟုတ်ဘဲ မူလအမှုတွဲပါ သက်သေခံစာဖြစ်သည့် အုတ်တွင်းမြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး၏ ၂၇-၃-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၉၁ (၀၁)/၂၀၀/ဦး-၃ အရပင် သက်သေခံကားကို မြို့နယ်မှူးမှ ဒုရဲအုပ် သိန်းတန်အား တိုက်ရိုက်တာဝန်ပေးထားကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သက်သေခံကားကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရသူ ဂတ်စာရေးကြီးဖြစ် သော တပ်ကြပ်ကြီးတင်ဝင်း (လိုပြ-၅) က သက်သေခံကား (၂) စီး ကို ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်အား ၂၈-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် လွှဲပြောင်း အပ်နှံပေးခဲ့ကြောင်း၊ နောက်နေ့ ၂၉-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် ဒုရဲအုပ် သိန်းတန်မှ ၎င်းအပ်နှံခဲ့သောကားများ (၁) စီချင်း၏ ယာဉ်စစ်ဆေး ချက်ပုံစံမိတ္တူ (၂) ရွက်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်၍ လက်ခံရရှိကြောင်း၊ ၁၃-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့ရောက်မှသာ ပဲခူးတိုင်းရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၊ ရဲမှူး မျိုးမောင်သန်း ခေါ်ယူစစ်ဆေးသောအခါမှသာ ကားလွဲနေသည်ကို

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သိကြောင်း၊ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်အား လွှဲပေးပြီးနောက် စခန်းမှူးတွင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအရ တာဝန်မရှိကြောင်း ထွက်ဆိုထားရာ သက်သေခံကားများမှာ စခန်းမှူးဖြစ်ခဲ့သူ အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ကားလွှဲပြောင်းပေးရာတွင် ပါဝင်ပတ်သက်မှုမရှိဘဲ တရားခံအဖြစ် ပူးတွဲစွဲဆို၍ မူလရုံးမှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းလျက်ရှိပါကြောင်း၊ သက်သေခံကား (၂) စီးကို ပို့ဆောင်အပ်နှံပြီး (၃) လကျော်ကြာမှ မော်တော်ယာဉ်များ လဲလှယ်ထားကြောင်း တွေ့မြင်စွပ်စွဲလာပြီး အခင်းဖြစ်ပြီး (၅) လအကြာမှသာ ဤအမှုကိုတိုင်ကြားခြင်းဖြစ်ပြီး မူလရုံးတရားလိုဘက်မှတင်ပြသည့် သက်သေခံချက်များအနက် မူလ ရုံး တရားလိုပြသက်သေ မခေး (ခ) မမြင့်မြင့်ဌေး (လိုပြ-၇) ၏ ထွက်ချက်အရ အယူခံတရားလိုအား အမည်မသိအမျိုးသမီး (၁) ဦး က အထုပ် (၁) ထုပ်လာပေးကြောင်း၊ မည်သည့်အတွက် မည်သည့် ပစ္စည်းလာပေးသည်ကို မသိကြောင်း ထွက်ဆိုထားပြီး အဆိုပါ အထုပ် (၁) ထုပ်မှာ အထုပ်ငယ်မျှသာဖြစ်၍ တရားလိုဘက်မှစွပ်စွဲသည့် ငွေ သိန်း (၃၀) ကျပ် ဝင်ဆန့်နိုင်လောက်သည့် အထုပ် (၁) ထုပ်လည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ မခေး (ခ) မမြင့်မြင့်ဌေး (လိုပြ-၇) ၏ ထွက်ချက်မှာ အခင်းဖြစ်ကားများနှင့်ပတ်သက်၍ သိရှိကြောင်း တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ထွက်ဆိုထားနိုင်မှုမရှိခြင်း၊ ကားများနှင့်ပတ်သက်ပြီး မည်ကဲ့သို့ ဆက်စပ်မှုရှိကြောင်း ထွက်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ အလားတူ မခေး (ခ) မမြင့်မြင့်ဌေး (လိုပြ-၇) မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၂ အရ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးခဲ့ရသော သက်သေဖြစ်၍ ၎င်း၏ထွက်ချက်များမှာ မယုံကြည်ထိုက်ပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုသည် ယာဉ် (၂) စီးကို အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ ပဲခူးတိုင်းရဲအရန်တပ်ဖွဲ့သို့ပေးပို့ရာတွင် လိုက်ပါ သူ သို့မဟုတ် တာဝန်ပေးအပ်ခံရသူမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ခြင်း၊

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တိုင်းအရန်တပ်ဖွဲ့သို့ ယာဉ်များအပ်နှံရာတွင် လက်ခံခဲ့ပြီး (၃) လကျော် ကြာမှ ယာဉ်များလဲလှယ်ထားကြောင်း တွေ့မြင်စွပ်စွဲလာခြင်း၊ ရဲအုပ် ဌေးလွင်အား အမျိုးသမီး (၁) ဦးမှ အထုပ် (၁) ထုပ်ပေးသည်ကို မြင်သည်ဆိုသော မခေး (ခ) မမြင့်မြင့်ဌေး (လိုပြ-၇) ၏ ထွက်ချက် တွင် အချင်းဖြစ်ကားများနှင့် မည်သို့ဆက်စပ်ကြောင်း ထွက်ဆိုမှုမရှိ ခြင်းတို့မှာ အမှုတွင်ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအယူခံမှုအား လက်ခံခွင့်ပြုပြီး အထူးအယူခံခုံရုံးအဖွဲ့မှ ကြားနာ သည့် ဥပဒေပြဿနာဖြစ်သော ယခုအမှုတွဲပါ တရားလိုဘက်မှ တင်ပြသော သက်သေခံချက်များအရ (မူလရုံးတရားခံ) အယူခံ တရားလိုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း ဖြေကြားဆုံးဖြတ် ပေးပါရန်ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်ဘက်မှလိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက အုတ်တွင်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး သက်လွင်က ရဲအုပ် ဌေးလွင်၊ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်၊ ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့ကိုသာ တရား စွဲဆိုခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ တောင်ငူမြို့၊ (၃) ရပ်ကွက်နေ ဦးညီညီအောင်၊ မချိုချိုမာနှင့် (၁၂) ရပ်ကွက်နေ ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးတို့ကိုပါ တရားခံပြေးမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် မူလရုံး တရားလိုသည် ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းဆေးပေါ်ပေါက်ချက်အရ တရားခံ များကို အမှုဖွင့်တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒုရဲမှူးသက်လွင် (လိုပြ-၁) ၏ ထွက်ချက်အရ တွေ့ရှိရကြောင်း၊ တောအုပ်ဦးချစ်ညိုက ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေအရ သိမ်းဆည်း အရေးယူခဲ့သော ကား (၂) စီးကို အုတ်တွင်းရဲစခန်းသို့ ဓါတ်ပုံနှင့်တကွ အပ်နှံခဲ့ကြောင်း၊ မှတ်တမ်းဓါတ်ပုံ (၂) ပုံ သက်သေခံ (ခ-၁) နှင့် (ခ-၂) ကိုတင်ပြခဲ့ ကြောင်း၊ ရဲစခန်းသို့တင်ပြခဲ့သည့် ထောက်လေးကြီးပုံစံ (၂) စောင်

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သက်သေခံ (ဂ) နှင့် (ဃ) တို့ကို တင်ပြခဲ့ပြီး တရားရုံးတွင် ဖူဆိုယာဉ်
၏ခဲခြစ်မှုရင်းနှင့် တီအီးယာဉ်၏ ခဲခြစ်မှုရင်း တို့ကိုပါ တစ်ပါတည်း
တင်ပြခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ပဲခူးတိုင်းအရန် တပ်ခွဲသို့အပ်နှံသည့်
မော်တော်ယာဉ်များမှာ မူလသိမ်းဆည်းထားသောယာဉ်များ မဟုတ်
ကြောင်းမှာ ထင်ရှားပါကြောင်း၊ ရဲအုပ် သိန်းကျော်ကလည်း
ဦးချစ်ညို၏ထွက်ချက်များကို ထောက်ခံ၍ မော်တော်ယာဉ် (၂) စီးမှာ
လဲလှယ်ထားသော မော်တော်ယာဉ်များဖြစ်ကြောင်း၊ ယာဉ် (၄) စီး
လုံး၏ခါတ်ပုံ၊ ခဲခြစ်နံပါတ်များနှင့်တကွ တင်ပြထွက်ဆိုထားသည်ကို
တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ပဲခူးတိုင်း အရန်တပ်ခွဲမှ လက်ခံသူ ဒုရဲမှူး
ကျော်ထွေး (ရုံးခေါ်သက်သေ) ကလည်း ၎င်းတို့လက်ခံခဲ့သည့်
မော်တော်ယာဉ်များ၏ ခဲခြစ်နံပါတ်များ ဖြင့် တင်ပြအစစ်ခံခဲ့သည်ကို
တွေ့ရှိရကြောင်း၊ အထက်ပါထွက်ချက်နှင့် စာရွက်စာတမ်းခါတ်ပုံ
များအရ အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ ပဲခူးတိုင်း ရဲအရန်တပ်ခွဲသို့အပ်နှံရာတွင်
ကြားကာလ၌ မော်တော်ယာဉ် (၂) စီးကို လဲလှယ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ယင်းဖြစ်စဉ်တွင် မူလယာဉ်
(၂) စီးအား လက်ခံထိန်းသိမ်းရသည့် စခန်းမှူးမှာ အယူခံတရားလို
ရဲအုပ်ဌေးလွင်ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်း၏အမိန့်အရ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့်
ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့က မော်တော်ယာဉ်များ ပေးပို့အပ်နှံရ
ကြောင်းပေါ်ပေါက်ရာ ယင်းတို့ (၃) ဦးသည်သာ ပြစ်မှုကျူးလွန်
ကြောင်း အငြင်းမပွား ကောက်ယူဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသဖြင့် မူလရုံးနှင့်
ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးတို့က တစ်သဘောတည်း သုံးသပ်တွေ့ရှိခဲ့ကြပြီး
တရားရုံးချုပ်က အယူခံတရားလို၏တင်ပြချက်ကို အကျဉ်းနည်းဖြင့်
ပလပ်ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ ယာဉ်လဲလှယ်ရာတွင်
ဝါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ကြသည့် ဦးညီညီအောင်၊ မချိုချိုမာ နှင့် ဦးထွန်းထွန်း
(ခ) ထွန်းအေးတို့မှာ တရားခံပြေးများဖြစ်နေ၍ စစ်ဆေးနိုင်ခြင်း

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မရှိသော်လည်း မူလရုံးတရားခံများသည် ၎င်းတို့အား ရာထူးတာဝန် အလျောက် အပ်နှံထားသည့် မော်တော်ယာဉ်များအား အလွဲသုံးစား ပြုခဲ့ကြောင်းမှာ ပေါ်ပေါက်နေပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ရဲအုပ်ဌေးလွင်သည် ယခုအချင်းဖြစ်ကိစ္စအတွက် မခေး (ခ) မမြင့်မြင့်ဌေး (လိုပြ-၇) ၏အိမ်တွင် လာဘ်ငွေလက်ခံခဲ့ကြောင်းကို မခေး (ခ) မမြင့်မြင့်ဌေး မရေမရာထွက်ဆိုခဲ့သည်ဆိုစေဦး အလွဲ သုံးစားပြုခဲ့ကြောင်းမှာမူ ထင်ရှားနေပါကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၉ ပါ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအဖြစ်လုပ်ကိုင်လျက် ပစ္စည်း၊ ပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် အပ်နှံခြင်းခံရသည်တွင် ထိုပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရာဇဝတ်မကင်းသော ယုံကြည်အပ်နှံရေး ဖောက်ဖျက်မှုကို အယူခံတရားလိုက ကျူးလွန်ကြောင်းမှာ သက်သေခံ ပစ္စည်းအစစ်အမှန်ကို မအပ်နိုင်ခြင်းကပင် ထင်ရှားစေခဲ့ပြီးဖြစ် ကြောင်း၊ စခန်းမှူးတစ်ဦးသည် ရဲပုံစံ ၃၂ အရ အပ်နှံသည့်ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းရန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် စခန်းမှူး၏တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသူ များကလည်း ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း မိုးသားစွာဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ် သော်လည်း အယူခံတရားလိုအပါအဝင် ရဲအမှုထမ်းများသည် ပြဋ္ဌာန်း ထားသည့် ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့မှုမရှိသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ အယူခံတရားလိုအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည် တရားလိုဘက်မှ တင်ပြသော သက်သေခံချက်များအရ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း ဖြေဆို၍ ဤအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ပါကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

တောင်ငူခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၉/၀၇ ၏ သက်သေခံချက်များအပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် မူလခရိုင်တရားရုံး က တရားလိုပြသက်သေ (၁၁) ဦးနှင့် ရုံးခေါ်သက်သေ (၂) ဦး၊

၂၀၁၈
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားခံ (၃) ဦးအပါအဝင် တရားခံပြသက်သေ (၈) ဦး၊ ရုံးခေါ်
သက်သေ (၅) ဦးတို့ကို စစ်ဆေးထားသည်။ အမှု၏ သက်သေခံချက်
များအရ ၁၀-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် တရားမဝင်သစ်များတင်ဆောင်
လာသည့် မ/၁၄၉၆ (ခေါင်းစိမ်း) (၆) ဘီး၊ တီးအိုးကားနှင့် ယာဉ်
နံပါတ်မပါ ဖူဆို (ခေါင်းစိမ်း) (၆) ဘီးကား (၂) စီးအား အုတ်တွင်း
သစ်တောဌာနမှ တောအုပ်ဦးချစ်ညို (လုံပြ-၄)၊ ဦးကျော်ဇေယျ
(လုံပြ- ၁၁) တို့ထံမှ အုတ်တွင်းရဲစခန်း ရဲတပ်ကြပ်ကြီးတင်ဝင်း
(လုံပြ-၅) က သက်သေခံ (၈) (ယ) ထောက် (၄) ကြီးပုံစံဖြည့်သွင်း၍
အုတ်တွင်း ရဲစခန်းသို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး ရဲစခန်းတွင် ကားသော့နှင့်
ကားဘဏ္ဍရီအိုးတို့ကို ရဲတပ်ကြပ်ကြီးတင်ဝင်းမှ ဖြုတ်သိမ်းထားခဲ့သည်
ကို တွေ့ရှိရသည်။ အုတ်တွင်းသစ်တောဌာနမှ တောအုပ်ဦးချစ်ညိုက
အုတ်တွင်းရဲစခန်းသို့ အချင်းဖြစ်ကားများအားမပို့မီ ကားအင်ဂျင်
စက်အမှတ်များအား ခဲခြစ်စစ်ဆေးခြင်း ပြုလုပ်ထားသည်။ ယင်းခဲခြစ်
မှတ်သားထားခြင်းကို သစ်တောဌာနမှ ဦးကျော်ဇေယျ (လုံပြ-၁၁)
က ထိန်းသိမ်းထားသည်။ အဆိုပါကား (၂) စီးအား တောင်ငူခရိုင်
ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး ၂၃-၃-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၉၁/(၁)/၂၀၀/
ဦး ၄၊ သက်သေခံ (၆) ဖြင့် အုတ်တွင်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးသို့ မော်တော်
ယာဉ်အပ်နှံရေးကိစ္စ ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ အုတ်တွင်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး
က အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှူးထံ ခရိုင်ရဲမှူးရုံး၏ ညွှန်ကြားချက်အား
လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် သက်သေခံ (၇) ၂၄-၃-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ
စာအမှတ်၊ ၁၀၉၁/(၁)/၂၀၀/ဦး ၄ ဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။
အုတ်တွင်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှ သက်သေခံ (၈) (၉) (၁၀) ၂၇-၃-၂၀၀၇
ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၉၁/(၁)/၂၀၀/ဦး ၄ ဖြင့် ပဲခူးတိုင်းရဲတပ်ဖွဲ့
မှူးရုံးသို့ အဆိုပါသစ်တင်ယာဉ်များအား အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ ဒုရဲအုပ်
သိန်းတန်ဦးစီးသည့် အဖွဲ့ဝင် (၃) ဦးအား စေလွှတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သည်။ အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ စခန်းမှူး ရဲအုပ်ဌေးလွင်က ၂၇-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် အဆိုပါမော်တော်ယာဉ်များအား ပဲခူးမြို့၊ ပဲခူးတိုင်း ဘုရင့်နောင်တပ်ခွဲသို့ လွှဲအပ်ပေးနိုင်ရန်အတွက် ဒုရဲအုပ်သိန်းတန် နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့အား ၂၇-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့ညတွင် တာဝန် ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့သည် အဆိုပါယာဉ်များအပ်နှံရေးအတွက် ၂၈-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့ ၀၂:၁၅ နာရီမှ စတင်ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ပဲခူးမြို့၊ ဘုရင့်နောင်တပ်ခွဲသို့ ကားများ အပ်နှံပြီး ၂၉-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့ ၀၂:၀၀ နာရီအချိန်ခန့်တွင် အုတ်တွင်းရဲစခန်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အုတ်တွင်းသစ်တောဌာနကလွှဲအပ်သည့် မ/၁၄၉၆ ခေါင်းစိမ်း (၆) ဘီး တီးအီးယာဉ်၏ မူလခဲခြစ်နံပါတ်မှာ P B 6. 0211481 ဖြစ်ပြီး ပဲခူးတိုင်းအရန်ရဲတပ်ဖွဲ့မှ လက်ခံစဉ်ခဲခြစ်နံပါတ် မှာ 3187833 ဖြစ်နေကြောင်းနှင့် နံပါတ်မပါ ဖူဆီအမျိုးအစား (၆) ဘီး အစိမ်းရောင်၏မူလခဲခြစ်နံပါတ်မှာ P B. 6. 004643 ဖြစ်ပြီး ပဲခူးတိုင်း အရန်ရဲတပ်ဖွဲ့မှလက်ခံစဉ် ခဲခြစ်နံပါတ်မှာ 317544 ဖြစ်သဖြင့် ကွဲလွဲနေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင် ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည့်အချက်မှာ အုတ်တွင်း သစ်တောဌာနမှလက်ခံသည့် သစ်တင်ယာဉ် (၂) စီးကို ပဲခူးတိုင်း၊ ရဲအရန်တပ်ခွဲသို့ လွှဲပြောင်းအပ်နှံခြင်းမဟုတ်ကြောင်းနှင့် တန်ဖိုးနည်း အလားတူယာဉ် (၂) စီးကိုသာ အပ်နှံသည့်အချက်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ယာဉ် (၂) စီးလဲလှယ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အုတ်တွင်းရဲစခန်းတွင်ရှိစဉ် သို့မဟုတ် ပဲခူးရဲအရန်တပ်ရင်းသို့ ကားသွားအပ်နှံသည့်လမ်းတွင် မည်သို့မည်ပုံလဲလှယ်ကြောင်း သက်သေခံအထောက်အထားကို တရားလိုဘက်က သက်သေထူနိုင်ခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်သည် အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှူးအနေဖြင့်

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တာဝန်ယူထားသူဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်ယာဉ် (၂) စီး လဲလှယ်သည့်ကိစ္စ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယင်း၏ပါဝင်ပတ်သက်မှုအပေါ် သက်သေခံချက်များ အရ စိစစ်ရာတွင် မခေး (ခ) မမြင့်မြင့်ဌေး (လှိုပြ-၇) ၏နေအိမ်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးထံမှ ပစ္စည်းလဲလှယ်သည့်အတွက် အထုပ်တစ်ထုပ် ယူခဲ့သည့် အထောက်အထား တွေ့ရှိရသည်။ အမှုတွင် အချင်းဖြစ် ကားများကို အုတ်တွင်းမှ ပဲခူးသို့မောင်းနှင်သည့် ယာဉ်မောင်း ညီညီအောင်နှင့် ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးဟု အဆိုရှိသူတို့မှာ တရားခံပြေးများဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဦးမြင့်စိုး၊ မော်တော် ယာဉ်အသင်းဥက္ကဋ္ဌ (လှိုပြ-၉) က အချင်းဖြစ်ညက ဒုရဲအုပ်သိန်းတန် နှင့်မိသားစု ဘီယာဆိုင်တွင် ဘောလုံးပွဲကြည့်ရင်း ဘီယာသောက် နေစဉ် ရဲဘော်တစ်ယောက် ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်အား စခန်းမှူးခေါ်ခိုင်း ၍ ဟု လာခေါ်သဖြင့် ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်လိုက်သွားကြောင်း၊ ည (၁၁) နာရီခန့်တွင် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ၎င်းနေအိမ်ပြန်လာစဉ် ပြည်လမ်းဆုံတွင် ညီညီအောင်နှင့် ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးတို့ကို ကားအဖြူတစ်စီး ဖြင့်တွေ့ကြောင်း၊ ယင်းညတွင် ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီး စိုးမိုးဦးတို့ ပဲခူးသို့ သိမ်းထားသည့်သစ်ကားများ သွားပို့သည်ဟုသိရ ကြောင်း၊ ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးနှင့် ညီညီအောင်တို့လည်း ယင်း နောက်တွင် မတွေ့ရကြောင်း၊ ကားအဖြူမှာ အုတ်တွင်းမှကားမဟုတ် ကြောင်း၊ ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးနှင့် ညီညီအောင်တို့သည် သစ် ကားမောင်းသည့်အလုပ် လုပ်ကိုင်သူများဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထား သည်။ ဤအမှုအား လက်ခံစစ်ဆေးသူ အမှုစစ် ရဲအုပ်သိန်းကျော် (လှိုပြ-၁၀) က မခေး (ခ) မမြင့်မြင့်ဌေးနေအိမ်တွင် စခန်းမှူး ရဲအုပ် ဌေးလွင်နှင့်တွေ့ဆုံပြီး ပစ္စည်းလဲလှယ်အတွက် အထုပ်တစ်ထုပ်ပေး ခဲ့သည့် အမျိုးသမီးမှာ ညီညီအောင်၏ဇနီး ဒေါ်ချိုချိုမာ (တရားခံပြေး) ဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ အဆိုပါ

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သစ်ကားများပေးပို့သည့်ညက ဂတ်စာရေး တပ်ကြပ်ကြီးတင်ဝင်းက ၎င်းထိန်းသိမ်းထားသည့် ကားသော့များနှင့် ဘဏ္ဍရီအိုးများထုတ်ပေးပြီး ကားများကိုစက်နှိုး၍ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်တို့ယူဆောင်သွားခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသဖြင့် အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ စတင်ယူဆောင်သည့်ကားများမှာ သစ်တောဌာနမှလွှဲပေးသည့် မူလသစ်တင်ကားများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒုရဲအုပ်အဖြစ် ထိုစဉ်ကတာဝန်ထမ်းဆောင်သူ ကျော်ကျော်ဦး (ရုံးခေါ်သက်သေ-၂) က ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့ ကားများပို့ပြီးနောက် (၃) ရက်အကြာတွင် စခန်းမှူး ရဲအုပ်ဌေးလွင်က (ပ) ၆၅/၀၇ ပပက ၆ (၁) အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်းကား၏ ဓါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တို့ကိုပေး၍ ကညနရုံးတွင် အဆိုပါကားမှာ မော်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်ပြုလုပ်ထားခြင်းရှိ မရှိမေးရန်အတွက် တာဝန်ပေးကြောင်း၊ စခန်းမှူး ရဲအုပ်ဌေးလွင်ပေးသော ကားဓါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တို့မှာ (ပ) ၆၅/၀၇ အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်းမူရင်းကား၏ ဓါတ်ပုံ ခဲခြစ်စာရွက်တို့နှင့် ကွဲလွဲနေကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံကား၏ ခဲခြစ်နံပါတ်တွင် ပီဘီဆစ်ဟုပါပြီး ဖရိန်နံပါတ် အက်ဖ် ၂၆၃ ဘီတူးဟုပါရှိကြောင်း၊ ရဲအုပ်ဌေးလွင်ပေးသည့် ခဲခြစ်စာရွက်တွင် ဖရိန်နံပါတ် အက်ဖ် ၂၆၃ ဘီတူးနံပါတ်မပါကြောင်း၊ ပီဘီဆစ်နံပါတ်လည်း မပါကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံကား ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် ရဲအုပ်ဌေးလွင်ပေးသော ဓါတ်ပုံပါကား ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ ကွဲလွဲနေကြောင်းတွေ့၍ ရဲအုပ် ဌေးလွင်ထံတင်ပြရာ ပေးသည့်အတိုင်းသာ ဥပဒေအကြံပြုချက်တောင်း ပါဟုပြောကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်ဖြစ်၍ ရဲအုပ်ဌေးလွင်ဆောင်ရွက်ချက်မှာ မူလသက်သေခံကားမဟုတ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် တာဝန်ပေးစေခိုင်းကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် သံသယမကင်း စရာပေါ်ပေါက်နေသည်။ အမှုတိုင်းတွင်

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မျက်မြင်သက်သေ အထင်အရှားရှိသည်မဟုတ်၊ အချက်အလက် အထောက်အထားတို့ကို ခြေရာခံ ၍ အမှန်တရားကို ရှာဖွေကြရသည်ဟု ဗိုလ်မှူးဝင်းဖေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမှု(၁) တွင်လမ်းညွှန်ထားသည်။ အထက်ပါ သက်သေခံချက်များကို ဆက်စပ်ပါက အုတ်တွင်းရဲစခန်းတွင် မူရင်းသက်သေခံသစ်တင်ကား များလဲရန်အတွက် အယူခံတရားလိုဖြစ်သည့် ထိုစဉ်က အုတ်တွင်း စခန်းမှူး ရဲအုပ်ဌေးလွင် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြောင်း ထင်ရှား နေသည်။ သစ်တင်ကားများအား အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ ပဲခူးထိ သွားမည့်လမ်းတွင် ကြိုတင်စီမံသည့်အတိုင်း သစ်တင်ယာဉ်များ လဲခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်က ပူးတွဲတရားခံများ ဖြစ်သော သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ဆိုချက် တစ်နည်းအားဖြင့် ကြံရာပါတို့၏ ထွက်ဆိုချက်တို့အပေါ်အခြေပြု၍ ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ထားကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ တရားခံသိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦး တို့၏ ထွက်ဆိုချက်တွင် အချင်းဖြစ်သစ်တင်ကားကို ပဲခူးသို့တာဝန်ဖြင့် လွှဲအပ်ရန် သွားရောက်ရာတွင် ၎င်းတို့အနေဖြင့် ကားလဲလှယ်ခြင်းမရှိ ကြောင်းသာ ထွက်ဆိုသည်ဖြစ်ရာ ကြံရာပါတို့၏ ထွက်ဆိုချက်အပေါ် အခြေပြု၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။ ဗိုလ်ကြီးအောင်ဝင်း နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု(၂) တွင် ကြံရာပါတို့၏စကားတွင် အမှန်နှင့်မူသားရောနှော၍နေတတ်ရာ ခွဲခြား၍ အမှန်ကိုထုတ်နုတ်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ထုတ်နုတ်ရသည်တို့နှင့် အခြားအထောက်အထားတို့ကို ပေါင်းစပ်ကာ အမှန်တရား၏ရုပ်လုံးကို

(၁) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၃၂
(၂) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၂၅

၂၀၁၀
ဦးဌေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဖော်ရသည်ဟု လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်အပေါ် တောင်ငူ ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးတို့၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိချက်မှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်းနှင့် ယင်းပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိချက်ကို အတည်ပြုသည့်အနေဖြင့် တရားရုံးချုပ် က အကျဉ်းနည်းဖြင့်ပလပ်ခွဲခြင်းမှာလည်း မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလို ဦးဌေးလွင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး နှင့် တရားရုံးချုပ်၏အမိန့်တို့ကို အတည်ပြုပြီး ဤအထူးအယူခံမှုအား ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးစန်းတင့်ရီနှင့်
ဦးစိန်လှိုင်တို့ရှေ့တွင်

ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် *

+ ၂၀၁၀
ဖေဖော်ဝါရီလ
၅ ရက်

၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရွားပေးရန်
နို့တစ်ထုတ်ဆင့်ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည်
မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ (၂) အရ
စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀ က (၂)
အရပြောင်းလဲ၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည်
မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လေလံတင်ရောင်းချနိုင်ရန်
အတွက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၉။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၁၀ (ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့စွဲပါ တရားရုံးချုပ်
(ရန်ကုန်) ၏အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အရေးယူခံရသည့် တရားခံများပိုင်ပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် ဦးစွာစိစစ်ရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့် (၂) အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် အစိုးရမြေ သို့မဟုတ် အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသောမြေဟုတ် မဟုတ်စိစစ်၍ ဟုတ်မှန်ပါက ပုဒ်မ ၂၁ ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးရ မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း မှားယွင်းနေ ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်း တို့၏ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေရာသည် အစိုးရပိုင်အိမ်မြေရာအဖြစ် အမိန့် ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်ထားမှုမရှိခြင်း၊ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၁) အရ ဖယ်ရှားရန် နို့တစ်စာထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံတရားလိုက ယင်း နို့တစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်၍ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀၀/- ပေးဆောင် ရန်၊ ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန်ချမှတ်သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သည် မူလဆန်စက်ပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ်
၆/၈၉ ဖြင့် ဝယ်ယူထားသောကြောင့် တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုဘဲ ကတိ
စာချုပ်ဖြင့်ဝယ်ယူသူ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့အား
မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့်
ကျေးရွာများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ အပိုဒ်ခွဲ (၁) အရ ကျူးကျော်မြေ
မှ ဖယ်ရှားရေးအတွက် နှိတ်ထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့နှစ်ဦးသည် နှိတ်ထုတ်ဆင့်ခဲ့ခြင်းကို လိုက်နာ
ရန်ပျက်ကွက်သောကြောင့် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ
တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေက အချင်းဖြစ်
၀. ၂၀ ဧကမြေကို မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ ၁၂-၇-၉၆ နေ့စွဲပါ
အိမ်ခြံမြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပြီး နေအိမ်အိုင်အမာ
ဆောက်လုပ်နေထိုင်လာခဲ့သည်မှာ ဒေါ်ခင်မာအေးက ဒေါ်ကြီးရှိန်
ထံမှ ၁၈-၁၁-၉၆ နေ့စွဲပါ ဆန်စက်နှင့် ဆန်စက်မြေ အရောင်းအဝယ်
စာချုပ်အမှတ် ၄/၁၉၉၆ အရ မဝယ်ယူမီအချိန်ကပင်ဖြစ်ကြောင်း၊
ဒေါ်ခင်မာအေးမှာ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ပြီး၊ ၎င်းမောင်နှမ
များဖြစ်ကြသည့် ဦးညက်အောင်ပါ-၄ ဦးတို့က ဆန်စက်လုပ်ငန်းကို
ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ပြီး နိုင်ငံတော်စပါးကြိတ်ခွဲရာမှ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင်
ကာလတန်ဖိုး ၃၇၈၄၈၆၄၃/၇၃း လျော့နည်းဆုံးရှုံးမှုဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စအား မော်လမြိုင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်
ရေးဦးစီးဌာနက ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်
ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်သည့် အမှုတွဲအမှတ် ၁/၂၀၀၁
တွင် အယူခံတရားလို လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့် ၀. ၂၀ ဧက
မြေနှင့် ယင်းမြေတွက်ပေါ်ရှိနေအိမ်တို့အပေါ် နှိတ်ထုတ်ဆင့်
ခြင်း၊ ပညတ်ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းထိန်းခန့်အပ်ခဲ့ခြင်းများ ပြုလုပ်

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
မြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလို နေထိုင်လျက်ရှိသည့်မြေနှင့် အိမ်
တို့အပေါ် အရေးယူဆောင်ရွက်ပါက ပစ္စည်းထိန်းခန့်အပ်သည့်
အချိန်တွင် ၎င်းတို့လက်ဝယ်ရောက်ရှိနေမည်ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေ
ပြဿနာမှာလည်း ပေါ်ပေါက်မည်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ လေလံတင်
ရောင်းချသည့်မြေတွင် အယူခံတရားလိုဝယ်ယူပြီး နေအိမ်ဆောက်
လုပ်ပြီး လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့်မြေ ပါဝင်နေကြောင်း၊ အဆိုပါ
မြေကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူနေထိုင်ခြင်း
မဟုတ်၍ အယူခံတရားလိုအပေါ် ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည်
မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ (၁၈) (၁၉) နှင့် (၂၀) တို့
ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တစ်စုံတစ်ရာ ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း
မရှိပါကြောင်း၊ အစိုးရမြေ (State Land) ဟု မပေါ်ပေါက်သည့်
အခြေအနေတွင် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားရန်
နို့တစ်စာပေးပို့ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုအား
ဖယ်ရှားရန် အရေးယူဆောင်ရွက်သော အချင်းဖြစ်မြေသည် ၁၈၇၆
ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထား
သော (Government Estate) အစိုးရမြေလည်း မဟုတ်ပါကြောင်း၊
ထို့အတူ ယင်းနည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၁) အရ ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်
ရေးမှူးက နို့တစ်စာမထုတ်ဆင့်ဘဲ အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂)
အရ မူလချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းအပေါ်
မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်
တို့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်းဖြင့်
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်ဘက်မှလိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ၊
ညွှန်ကြားရေးမှူးက မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက အချင်းဖြစ်
ဆန်စက်နှင့် ဆန်စက်တည်ရှိရာမြေကို လေလံတင်ရောင်းချစဉ်အခါက

အယူခံတရားလိုအတွက်	- ဦးစစ်ထွန်း တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ	<u>၂၀၁၀</u> ဦးထွန်းလင်းသန်း နှင့်
အယူခံတရားခံအတွက်	- ဦးအောင်မြင့် ညွှန်ကြားရေးမှူး ရှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ၊ မန္တလေးမြို့။	ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

ချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၃/၂၀၀၆ တွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးမောင်မောင်က တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့နှစ်ဦးအပေါ် အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်ဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့ရာ (၁) တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းအား ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀၀/- ကျပ်ပေးဆောင်စေရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန်နှင့် (၂) တရားခံ ဒေါ်စောကြည်အား အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရပင် ဒဏ်ငွေ ၂၀၀/- ကျပ်ပေးဆောင်စေရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည်။

အဆိုပါအမိန့်ကို ဦးထွန်းလင်းသန်းပါ (၂) ဦးတို့က မကျေနပ်သဖြင့် မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၃၄/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း အကျဉ်းနည်းပလပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့က မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၇/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း မူလရုံးနှင့် ခရိုင်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ဆက်လက်အတည်ပြုပြီး ထိုပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။

မူလရုံးတရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းက မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ်

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၆၁၀ (ခ)/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း လက်ခံရေးအဆင့်တွင် ပလပ်ခဲ့သောကြောင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရန်အတွက် ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူးအယူခံ) မှုအမှတ် ၅၄ ဖြင့် လျှောက်ထားရာ အောက်ပါအရေးယူလောက်သော ပြဿနာ အား အထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ကြားနာရန်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် နှိတ်စာထုတ်ဆင့် ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်း ဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြောင်းလဲပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သော မူလ မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုသည့် တရားရုံး အဆင့်ဆင့်၏အမိန့်သည်မှန် မမှန်။”

အမှုမှာ မော်လမြိုင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးမောင်မောင်က ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ ဆန်စက် အမှတ် (၀၆၀) ရွှေပင်ဆန်စက်တွင် မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန်နှင့် ဆန်ထွက်ပစ္စည်းကာလတန်ဖိုး ၃၇၈၄၈၆၄၃/၇၃၁း လျော့နည်းဆုံးရှုံးမှုအတွက် တာဝန်ရှိသူ ဦးဉာဏ်အောင်၊ ဒေါ်မူမူ၊ ဒေါ်ညွန့်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်မာထွေးတို့ပိုင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း (၅) မျိုးကို ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ် ပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ဝရမ်းကပ်၍ လေလံတင် ရောင်းချခဲ့ရာ ဦးမြင့်သန်းဆိုသူက ၄၀၁ သိန်းကျပ်ဖြင့် လေလံဆွဲ ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ လေလံရောင်းချပြီးနောက် အချင်းဖြစ်ဆန်စက် တည်ရာမြေကို တိုင်းတာသောအခါ ဦးထွန်းလင်းသန်းက ၀.၂၀ ဧက၊ ဒေါ်ခင်မြဝင်းက ၀.၀၆ ဧက၊ ဒေါ်စောကြည်က ၀.၁၃ ဧက အသီးသီးသည် ဆန်စက်မြေတွင်ပါဝင်နေကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြဝင်း

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဦးထွန်းလင်းသန်းကိုယ်တိုင်သဘောတူပြီး လေလံဆွဲဝယ်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုစဉ်အခါက လေလံတင်ရောင်းချသည့်မြေကွက် ဧရိယာထဲ၌ မိမိနေအိမ်အဆောက်အအုံပါဝင်နေကြောင်း တစ်စုံ တစ်ရာကန့်ကွက်မှုမရှိခဲ့ကြောင်း၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ထုတ်ဆင့် သော ဝရမ်းစာသက်သေခံ (ဃ) (၀) (စ) တို့အပေါ်၌လည်း ကန့်ကွက် သူမရှိခဲ့ကြောင်း၊ မူလရုံးအနေဖြင့် တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့သည် ၎င်းတို့နေထိုင်လျက်ရှိသော မြေကွက်များမှ ဖယ်ရှားပေးရန် နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၁) အရ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး က ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည့်နိတစ်စာကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်သည့်အတွက် နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဝရမ်းကပ်ထားသောပစ္စည်း (၅) မျိုး အနက် ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်၊ ကွင်းအမှတ် ၇၉၉ (ခ) ရှိ ဒေါ်ခင်မာအေးအမည်ပေါက် ဆန်စက်ရုံ၊ ဆန်စက်အရှေ့ဘက်ရှိ နှစ်ထပ်လူနေအိမ် (၁) လုံး၊ ဆန်စက်အနောက်ဘက်ရှိ သိုလှောင်ရုံ တို့အား လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ရာ ဦးမြင့်သန်းဆိုသူက ငွေကျပ် (၄၀၀) သိန်းဖြင့် လေလံဆွဲဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန် ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန် ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုးမှာ (၃၇၈) သိန်းကျပ်ဖြစ်ပြီး ၎င်းငွေများကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် ပိုနေသောငွေများကို ဆန်စက်ပိုင်ရှင်များသို့ ငွေကျပ်သိန်း (၃၀) ကျော် ပြန်ပေးပြီးဖြစ်သောကြောင့် အစိုးရတွင် နစ်နာဆုံးရှုံးမှု မရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေသည် ဒေါ်ကြီးရှိန်အမည်ဖြင့် ပုဂ္ဂလိက အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သောမြေဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ ဝရမ်းကပ်ထားသော ပစ္စည်း (၅) မျိုးအနက် အပါအဝင်ဖြစ်သောမြေကွက်ကို ငွေကျပ် (၄၀၀) သိန်းဖြင့် လေလံတင်ရောင်းချခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြီး အထက်ဖော်ပြပါ ကွင်းအမှတ် ၇၉၉ (ခ) (မြေခွန်ဧရိယာဧက ၃.၅၉ မြေကွက်) အား ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ဝရမ်းကပ်သည့် ကြားဖြတ်အမိန့်ထုတ်ဆင့်သော ၁၅-၃-၂၀၀၂ နေ့နောက်ပိုင်းကာလ ဖြစ်သည့် ၁၂-၆-၂၀၀၂ နေ့မှစ၍ အစိုးရပိုင်မြေ (Government Estate) ဖြစ်လာခဲ့သည်ဆိုသော သုံးသပ်ချက်မှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါကြောင်း၊ တစ်ဖက်တွင် အထက်ပါမြေကွက်အား နိုင်ငံတော် အစိုးရက သီးခြားကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်အလို့ငှာ မြေသိမ်းအက်ဥပဒေ (The Land Acquisition Act) အရ သိမ်းယူခဲ့သည်ဟုလည်း မပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ ထို့အတူ ကျူးကျော်နေထိုင်သူများဖြစ်ပါက တည်ဆဲ ဥပဒေများနှင့်အညီ နည်းလမ်းတကျစွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကုစား နိုင်ခွင့်မှာ ရပ်စဲသွားခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ အမှုမှာ ချောင်းဆုံမြို့နယ် တရားရုံးမှ တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့အပေါ် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းဖြစ်ရာ ၎င်းသူများသည် အစိုးရသီးသန့်ပိုင်မြေတွင် သက်ဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများနှင့် ဆန့်ကျင်၍ အခွင့်အမိန့်မရရှိဘဲ ဝင်ရောက်ကာ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေထိုင်ခြင်း၊ ယင်းသို့လုပ်ကိုင်နေထိုင်သည်ကို ဖယ်ရှားပေးရန် အမိန့်ဆင့်စာချအပ်သော်လည်း မလိုက်နာပျက်ကွက်မှုသာ အထက်ပါနည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ အောက် မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၃) တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေရှိပစ္စည်းကိုရောင်းချပြီး ရွှေ့ပြောင်း စရိတ်၊ ထိန်းသိမ်းစရိတ်တို့ကို ထုတ်နုတ်ပြီးနောက် ပိုလျှံငွေကို ပြန်ပေးရန်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၂) နှင့်အညီ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်နေပါကြောင်း၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ ဇယားဝင်ပြစ်မှု

တစ်ခုခုကို ကျူးလွန်သူတစ်ဦးဦး၏ငွေ သို့မဟုတ် အခြားပစ္စည်းကို ဝရမ်းကပ်ခြင်း၊ သိမ်းယူခြင်းကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်ဆိုင်ရာများက ဆောင်ရွက်ရန်နည်းလမ်းကို တရားရုံးချုပ်၏ ၂၂-၁-၉၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၃၇၆ ဦး ၂ (ပြစ်မှု) ၉၇ စာနှင့်အညီ ကော်လိတ်တော် အရာရှိသည် ဝရမ်းကပ်ပြီးဆောင်ရွက်ရန်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာ ဖောက်ဖျက်ပါက တရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မူလချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၃/၂၀၀၆ ၏ သက်သေခံချက်များအပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် မူလရုံးတရားလို ဦးမောင်မောင်သည် မော်လမြိုင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီး ဌာနမှ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်သည်။ မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန် ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးဌာန၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်သည် အချင်းဖြစ် ဆန်စက်တွင် နိုင်ငံတော်ပိုင် စပါး၊ ဆန်စက်နှင့် ဆန်ထွက်ပစ္စည်း ငွေကျပ် ၃၇၈၄၈၆၄၃/၇၃၁း လျော့နည်းဆုံးရှုံးနေသောကြောင့် အဆိုပါ ဆန်စက်၏တာဝန်ရှိသူ ဦးညွှန်အောင်ပါ-၄ ဦးတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက် ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၃၅/၂၀၀၂ တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ တရားခံများအပေါ် အဆိုပါ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အဆိုပါ တရားခံများအား တရားစွဲဆိုထားစဉ်အတွင်း နိုင်ငံတော်က ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုးကို ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် မြန်မာ့ လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး လက်ထောက်မန်နေဂျာက ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနသို့ အထွေထွေအမှတ် ၁/၂၀၀၂ ကို လျှောက်ထားခဲ့ရာ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေ

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) အရ ဝရမ်းကပ်သည့် ကြားဖြတ် အမိန့်ကို ၁၅-၃-၂၀၀၂ ရက်နေ့တွင် ချမှတ်ခဲ့သည်။

ဝရမ်းကပ်သောပစ္စည်း (၅) မျိုးအနက် ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်၊ ကွင်းအမှတ် ၇၉၉ (ခ) ရှိ ဒေါ်ခင်မာအေး အမည်ပေါက် ဆန်စက်ရုံ၊ ဆန်စက်အရှေ့ဘက်ရှိ နှစ်ထပ်လူနေအိမ် တစ်လုံး၊ ဆန်စက်အနောက်ဘက်ရှိ သိုလှောင်ရုံတို့အား လေလံတင် ရောင်းချရာ ဦးမြင့်သန်းဆိုသူက ငွေကျပ် (၄၀၀) သိန်းကျပ်ဖြင့် လေလံဆွဲဝယ်ယူခဲ့သည်။ မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်း ဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန်ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုး (၃၇၈) သိန်းကျပ်ကျော် ကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီး ပိုငွေများကို ဆန်စက်ပိုင်ရှင်များသို့ ငွေကျပ် သိန်း (၃၀) ကျော် ပြန်ပေးပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက လေလံတင်ရောင်းချ ပြီးနောက် ဆန်စက်မြေတွင် မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ အယူခံ တရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်း၊ ဒေါ်ခင်မြဝင်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့က ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ပြီးနေထိုင်ကာ အခွန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသောမြေ များပါဝင်သည်ဟုဆိုကာ ၎င်းတို့ (၃) ဦးအား ဖယ်ရှားပေးရန် ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ နို့တစ်စာ (သက်သေခံ-၂) ပေးပို့ခဲ့သည်။

ထို့နောက် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်နှင့်ဝယ်ယူသူ ဒေါ်ခင်မြဝင်းအား တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုဘဲ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့ (၂) ဦးက ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ ဦးတိုက် လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံ အဆိုပါ ဆန်စက်အားဝယ်ယူသူ အပျိုကြီး ဒေါ်ခင်မာအေး၏အမွေဆက်ခံ သော ဦးဉာဏ်အောင်ပါ-၄ ဦး (၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင် သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရား

စွဲခံရသူများ) တို့ မလုပ်ကိုင်မီကပင် ဦးထွန်းလင်းသန်းသည် ဒေါ်ကြီးရှိန် သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ် ၁၂-၇-၉၆ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံမတင် သည့် အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ် (သက်သေခံ-၅) အရ ၀. ၂၀ ဧကကိုဝယ်ယူပြီး လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိနေသည်။ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ မြေစာရင်းဦးစီးဌာန၊ မြေစာရင်းပုံစံ ၁၀၅ (သက်သေခံ-၈) အရ ဦးထွန်းလင်းသန်းအမည်ပေါက်လျက်ရှိနေသည်။ အဆိုပါမြေစာရင်း ပုံစံ ၁၀၅ နှင့်အတူ နယ်နိမိတ်အတိုင်းအတာပုံစံ (သက်သေခံ ၈-က) လည်း ပူးတွဲပါရှိသည်။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြေခွန်ပြေစာ (သက်သေခံ ၁ မှ ၇) တို့တွင်လည်း ဦးထွန်းလင်းသန်းအမည်ဖြင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ ပေးဆောင်လျက်ရှိ သည်။ အထက်ပါ အထောက်အထားများအရ ဦးထွန်းလင်းသန်း သည် အချင်းဖြစ် (၀. ၂၀) ဧကရှိမြေတွင် နေအိမ်အခိုင်အမာ ဆောက်လုပ်နေထိုင်လျက်ရှိသည်မှာ အချင်းဖြစ်ဆန်စက်မြေအား ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ အရေးယူ မဆောင်ရွက်မီကပင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

ဤအမှုတွင် ဦးထွန်းလင်းသန်းအားဖယ်ရှားရန် အရေးယူ ဆောင်ရွက်သောမြေသည် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့် အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသော (Government Estate) အစိုးရမြေဟုတ် မဟုတ်အငြင်းပွားနေသဖြင့် ယင်းအချက် ကို စိစစ်ရန်လိုမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၁) အရ ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက နို့တစ်စာမထုတ်ဆင့်ခဲ့ဘဲ အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရ မူလချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ခရိုင်တရားရုံး၊ တိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်တို့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိ

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မရှိတို့ကို ဤအထူးအယူခံမှုတွင် အဓိကထားစိစစ်သုံးသပ်ရန် ဖြစ်သည်။

၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေ (The Lower Myanmar Town and Village Lands Act, 1898) က ရည်ညွှန်းသော အစိုးရမြေ (State Land)၊ အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသောမြေ (Land at the disposal of Government) ဆိုသည်တွင် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့် (၂) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ (State Land) သည် အစိုးရက အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားခြင်းမရှိသည့် မြေအားလုံးပါဝင်ကြောင်းနှင့် အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသည့်မြေ (Land at the disposal of Government) ဆိုသည်တွင် မည်သူမျှမြေပိုင်မှုအခွင့်အရေး ရထိုက်ခွင့်မရှိသည့်မြေ နှင့် အစိုးရ သို့မဟုတ် အစိုးရကိုယ်စားပြုပိုင်၊ မြေငှားအဖြစ် အငှားချထားခြင်းခံရသူတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း မရှိသည့်မြေတို့ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) သည် အစိုးရမြေ (State Land) တွင် တရားမဝင် လက်ဝယ်ထားမှုနှင့် အသုံးပြုမှု (Unauthorized Possession and Use) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြေမှ ဥပဒေအရ နှင်ထုတ်ရန်အတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့နှင်ထုတ် ရာတွင် အခွန်တော်အရာရှိက တရားမဝင်လက်ဝယ်ထားသူ၊ အသုံးပြုသူကို သတ်မှတ်အချိန်ကာလအတွင်း ယင်းမြေမှဖယ်ရှားရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်ပေးနိုင်သည် (may issue an order)။ ပုဒ်မ ၂၁ (၂) တွင် သတ်မှတ်ချိန်ကာလအတွင်း ဖယ်ရှားခြင်းမရှိပါက ဖမ်းဆီးခြင်း၊ ရက် (၃၀) ထက်မပိုသည့် တရားမကျဉ်းထောင် ချမှတ်ခြင်းကို လိုအပ်သည့်အတိုင်း ချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပုဒ်မ ၂၁ (၃) အရ အမိန့်တွင် သတ်မှတ်ပိုင်းခြားသည့် ကာလလွန်သည့်

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

နောက် အစိုးရပစ္စည်းမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာ မြေတွင် ကျန်ရှိလျှင် ရွှေ့ပြောင်းခြင်း၊ သိမ်းထားခြင်းပြုရမည်။ ရွှေ့ပြောင်း ဖယ်ရှားသည့် ကုန်ကျစရိတ်ကာမိစေရန် ယင်းပစ္စည်းကို ရောင်းချ ရမည်။ ရောင်းချ၍ပိုငွေကို ပစ္စည်းပိုင်ရှင်သို့ပြန်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လေလံတင်ရောင်းချနိုင်ရန်အတွက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ အရေး ယူခံရသည့် တရားခံများပိုင်ပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် ဦးစွာစိစစ်ရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့် (၂) အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် အစိုးရမြေ သို့မဟုတ် အစိုးကစီမံခန့်ခွဲသောမြေဟုတ် မဟုတ် စိစစ် ၍ ဟုတ်မှန်ပါက ပုဒ်မ ၂၁ ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံး ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း မှားယွင်းနေ ပေသည်။

အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ဒဏ်ငွေ ၂၀၀/- ပေးဆောင်ရန် ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန်ချမှတ်သည့် ချောင်းဆုံမြို့နယ် တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် အတည်ပြုသည့် တရားရုံး အဆင့်ဆင့်အမိန့်တို့အပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) တွင် Government Estate နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း အနက်

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-

50 A (1) x x x x x x

(2) "Government Estate" means an area declared by the Government by notification to be a Government Estate

အစိုးရပိုင်အိမ်ရာမြေဟု အစိုးရက အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်၍ သတ်မှတ်ကြေညာသည့် မြေဧရိယာကိုသာ အစိုးရပိုင်အိမ်ရာမြေဟု ခေါ်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် ဦးထွန်းလင်းသန်းတို့ နေထိုင်လျက်ရှိသည့် အိမ်မြေနေရာသည် အစိုးရက အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ဆင့်၍ အစိုးရအိမ်ရာမြေဟု သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသဖြင့် Government Estate မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အဆိုပါ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၅၀-က ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်မူရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

50 O. (1) Any person remaining in occupation of or entering upon any Land in a Government Estate in contravention or these rules may be served with a notice of ejection.

(2) If such person falls to comply with the requisition made in such notice he may, in addition to any other penalty to which he may be liable,

be punished, on conviction by a magistrate, with either rigorous or simple imprisonment for a term not exceeding one month, or with fine not exceeding Ks 200, or with both.

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ယင်းနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အစိုးရပိုင် အိမ်ရာမြေ (Government Estate) တွင် ယင်းနည်းဥပဒေကို ဆန့်ကျင်၍ ကျူးကျော်သူအပေါ် ဖယ်ရှားရန် နို့တစ်စာကို ချမှတ်ရမည်။ နို့တစ်စာကိုလိုက်နာခြင်းမရှိပါက နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ တစ်လထက်မပိုသည့်ထောင်ဒဏ် သို့မဟုတ် ငွေကျပ် ၂၀၀/- ထက်မပိုသည့်ငွေဒဏ် သို့မဟုတ် ယင်းပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံး ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်နိုင်ရန်အတွက် နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ထုတ်ပြန်သည့် ဖယ်ရှားရန်နို့တစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ကြောင်း ပေါ်လွင် ထင်ရှားရမည်ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းတို့၏ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေရာသည် အစိုးရပိုင်အိမ်မြေရာအဖြစ် အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်ထားမှုမရှိခြင်း၊ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ဖယ်ရှားရန် နို့တစ်စာထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံတရားလိုက ယင်း နို့တစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်၍ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀၀/- ပေးဆောင်ရန်၊ ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန်ချမှတ်သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အထက်ပါအကြောင်းကြောင့် အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် နို့တစ်ထုတ် ဆင့်ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရပြောင်းလဲ၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုသည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်သည် မှန်ကန်ခြင်း မရှိကြောင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းအား ချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံးက ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိချက်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ဒဏ်ငွေ ၂၀၀/- ပေးဆောင်ရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန် ချမှတ်သည့်ပြစ်ဒဏ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ယင်းပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်တို့ကိုအတည်ပြုခဲ့သည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့ကိုလည်းကောင်း ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းအား အမှုမှအပြီး အပြတ်လွှတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရွှေတွင်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ခင်မောင်ဦး *

+ ၂၀၁၀
ဧပြီလ
၂၈ ရက်

ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား သက်ညှာသောပြစ်ဒဏ်မျိုးပေးခြင်း
ဖြင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား အားပေးအားမြှောက်ပြု
ရာရောက်စေနိုင်ကြောင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကျေးလက်နေတောင်သူများသည် လယ်ရေရရှိ
ရေးဆောင်ရွက်ရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မကြာ
ခဏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရာတွင်
ယခုကဲ့သို့ ညဉ့်အချိန်၌ ဘတ်ခွများဖြင့် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်
အလှန်ပစ်ခတ်ကြခြင်းမှာ မလိုလားအပ်သော အပြုအမူဖြစ်သည်။
တစ်ဖက်မှရမ်းသမ်းပစ်ခတ်သည်ဆိုစေကာမူ တစ်ဖက်တွင် မျက်လုံး
တစ်ဖက်ထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ဘဝဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ဤကဲ့သို့သော
ညဉ့်အချိန်တွင် ဘတ်ခွများနှင့် ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်ကြရာမှ မျက်လုံး

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၁ (ခ)။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၆၀ တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်စွဲပါ စစ်ကိုင်း
တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

တစ်ဖက်ထုတ်ပစ်ခံရသည့်အမှုမျိုးအား တရားရုံးများက လျော့ပေါ့
သောပြစ်ဒဏ်ချမှတ်မည်ဆိုပါက နောင်တွင် ဘတ်ခွဲဖြင့်ပစ်ခတ်ရန်
မည်သူမျှဝန်လေးတော့မည်မဟုတ်ချေ။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးအောင်ဝင်း
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး (မလာ)
၎င်း၏ရေးသားလျှောက်လဲချက်
အား ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယ
ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးစန်းရွှေက
တင်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးနေဦး
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ဝက်လက်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၁၀/ ၂၀၀၉ တွင် တရားခံ ခင်မောင်ဦးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃၂၅ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၆) လကျခံစေရန် အမိန့်
ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အား တရားလို ဦးသန်းဝင်းက ကျေနပ်မှု
မရှိ၍ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ချမှတ်ပေးရေးအတွက် စစ်ကိုင်းတရားရုံးသို့
ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၆၀/၂၀၀၉ ဖြင့် တင်သွင်းခဲ့သော်
လည်း ပလပ်ခြင်းခံရသဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့
ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ဝက်လက်မြို့နယ်၊ အောင်ချမ်းသာကျေးရွာနေ
ဦးသန်းဝင်းက မိမိသည် (၁၀-၁၀-၂၀၀၈) နေ့ ည (၇) နာရီခန့်တွင်
လယ်ကွင်းရေယူရန်လာစဉ် ခင်မောင်ဦးနှင့် အမည်မသိ (၂) ဦးတို့က

ရေမြောင်းကိုပိတ်၍ ရေသွင်းနေသည်ကိုတွေ့ရကြောင်း၊ ရေမြောင်းကိုမပိတ်ရန်ပြောရာ ခင်မောင်ဦးက ဘတ်ခွနှင့်ပစ်ခတ်သဖြင့် မိမိ၏ ယာဘက်ပခုံးနှင့် ယာဘက်မျက်လုံးအောက်ကိုထိမှန်ကြောင်း၊ ဖော်ပြလျက် ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်ရေးဖွင့်သောအမှုဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံးဖြစ်သော ဝက်လက်မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းတရားရုံးတို့က ခင်မောင်ဦးမှ ဘတ်ခွဖြင့်ပစ်ခတ်သောကြောင့် ဦးသန်းဝင်း၏ယာဘက်မျက်လုံး ထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ပြင်းထန်ဒဏ်ရာရရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားသော်လည်း တရားခံအား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၆) လ ချမှတ်ထားခြင်းမှာ ကျူးလွန်သောပြစ်မှုနှင့် ပြစ်ဒဏ်မျှတမှုမရှိကြောင်း၊ စတိသဘော ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ ခင်မောင်ဦးအပေါ် ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်မျှတသော ထိရောက်ဟန့်တားသည့်ပြစ်ဒဏ် တိုးမြှင့်ချမှတ်ပေးပါရန် တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ရမ်း၍ ပစ်ခတ်ကြသည့်အခြေအနေတွင် လျှောက်ထားခံရသူကပစ်၍ ဦးသန်းဝင်း၏ယာဘက်မျက်လုံးအောက် ထိမှန်ပျက်စီးရသည်ဟု တိကျခိုင်မာသည့် သက်သေခံထင်ရှားမရှိကြောင်း၊ ဒဏ်ရာရစေရန်အကြံဖြင့် မိမိအလိုအလျောက် တမင်ပြုကြောင်း သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၁ အရ တင်ပြနိုင်မှုမရှိကြောင်း၊ ထောင်ဒဏ် (၆) လချမှတ်ထားသည်မှာ ဥပဒေအရ သက်ညှာလွန်းသည့်ပြစ်ဒဏ်မဟုတ်ကြောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုကြားနာသော တရားရုံးအနေဖြင့် မူလရုံးကချမှတ်ထားသောပြစ်ဒဏ်မှာ တရားမျှတမှုကင်းမဲ့လောက်အောင် အလွန်အမင်း လျော့နည်းလွန်းသည်ဟု သိသာထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပါက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်၍ ပြင်ဆင်တိုးမြှင့်ပေးလေ့မရှိပါကြောင်း ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ပေးပါရန် တင်ပြသည်။

1B

၂၀၁၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

မူလရုံးအမှုတွဲကိုကြည့်ရှုလေ့လာရာတွင် ဝက်လက်မြို့နယ်၊ သခွတ္တာကျေးရွာအုပ်စု၊ အောင်ချမ်းသာကျေးရွာနေ ဦးသန်းဝင်းနှင့် တံလင်းကျေးရွာနေ ခင်မောင်ဦးတို့သည် ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၁) ရက် ည (၇) နာရီခန့်တွင် လယ်ကွက်ရေယူရာ မှ စကားများပြီး အပြန်အလှန် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ဘတ်ခွများဖြင့် ပစ်ခတ်ကြသဖြင့် ကိုသန်းဝင်း၏ညာဘက်မျက်စိထိမှန်၍ မျက်လုံးကို ထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ပြင်းထန်ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပြီး အမှုတွဲရှိဆေးစာ (သက်သေခံ-၈) နှင့် ဒေါက်တာရွှေပြည် (လိပြ-၁၂) ထွက်ဆိုချက် အရ တုံးသောလက်နက်၊ ပြင်းထန်ဒဏ်ရာဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူက ကျေးရွာသည်ကော်မတီအနေဖြင့် တောင်သူများ စိုက်ပျိုးရေးရရှိရေးကို မျှမျှတတရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းအပေါ် လျှောက်ထားသူက စတင်ဘတ်ခွနှင့်ပစ်ခတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းမှ လျှောက်ထားသူအား ဘတ်ခွနှင့်ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ထုချေထားသည်။ အမှုတွဲတွင် ဘတ်ခွအား လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေပုံစံ (သက်သေခံ-ဃ) ဖြင့် အပ်နှံထားကြောင်း တွေ့ရသည့်အပြင် တရားလို ကိုသန်းဝင်းနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ (၂) တို့သည် ဝက်လက်မြို့နယ်တရားရုံးတွင် အပြန်အလှန် အမှုများစွဲဆိုထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက မည်သူ၏လက်ချက်ကြောင့် ရရှိမှန်းမသိသောဒဏ်ရာအပေါ် လျှောက်ထားခံရသူအား ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခွဲခြင်းမှာ များစွာနစ်နာကြောင်း တင်ပြထားသည်။

အမှုတွင် တရားလိုသည် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၁) ရက် ည (၇) နာရီခန့်တွင် လယ်ကိုရေယူရန် မြောင်းအားလိုက်လံစစ်ရာ လယ်သို့ဝင်သောမြောင်းအားပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊

၂၀၁၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

၎င်း၏မူးနံ့ဘေးတွင် ကိုခင်မောင်ဦးနှင့် မျိုးမင်းဦးအား တွေ့ကြောင်း၊
မြောင်းကိုဘာလို့ပိတ်တာလဲဟုမေးရာ ခင်မောင်ဦးက ပိတ်တော့
ဘာဖြစ်လဲဟုပြောခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းမှဖွင့်တော့ဘာဖြစ်လဲဟုပြောပြီး
မြောင်းအားဆင်းဖွင့်ရာ မျိုးမင်းဦးမှ ဘတ်ခွနှင့်ပစ်၍ ညာဘက်ရင်အုံ
တွင်မှန်ကြောင်း၊ ၎င်းမှဘတ်ခွဖြင့်တစ်ချက်ပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ခင်မောင်ဦး
တို့သားအဖမှ တစ်ယောက်တစ်လက်စီပစ်၍ နောက်ကျောအားထိ
မှန်ကြောင်း လယ်ကြားရှိ ၎င်း၏ထဲသို့ပြန်ပြေးရာ ထဲဘက်ရှိ
ရေမြောင်းမှကြိုပြီး ၎င်းတို့သားအဖမှ လေးခွနှင့်ပစ်၍ ညာဘက်
မျက်လုံးကိုထိမှန်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။

ဦးသိန်း (လိပြ-၇) က အခင်းဖြစ်ညက ကိုသန်းဝင်းလယ်
ဘက်မှ အားဟု ကိုသန်းဝင်း၏ငယ်သံပါအောင်အော်သံကြား၍
သွားကြည့်ရာ ကိုသန်းဝင်း၏နောက်ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ဓါတ်မီး (၂)
လက် အရောင်တွေ့ရပြီး တော်တော်ဝေးဝေးတွင် ဓါတ်မီး (၁) လက်
အရောင်တွေ့ရကြောင်း၊ ဘကြီးသိန်းလာပြီဟု အော်သံကြားမှ
မီးရောင်များပြန်လှည့်သွားကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။

မောင်ဖိုးပေါက် (လိပြ-၉) က ကိုသန်းဝင်းမျက်လုံးမှ သွေး
များထွက်နေသဖြင့် ဒေါ်မြင့်တင်မှမေးရာ ခင်မောင်ဦးတို့သားအဖမှ
ဘတ်ခွနှင့်ပစ်၍ ဒဏ်ရာရကြောင်းပြောပြသဖြင့် ကိုသန်းဝင်း၏
နောက်ကိုဓါတ်မီးဖြင့်ထိုးကြည့်ရာ ဝါး (၂) ရိုက်ခန့်အကွာတွင်
ဦးခင်မောင်ဦးတို့သားအဖကို လရောင်ဖြင့်မြင်တွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆို
ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မူလမြို့နယ်တရားရုံးမှ မောင်မျိုး (ခ) မျိုးမင်းဦးအား ပြစ်မှု
ထင်ရှားမှုမရှိသဖြင့် အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ဦးသန်းဝင်း
တွင်ရရှိသော မျက်လုံးထုတ်ပစ်ခံရသည့် ပြင်းထန်ဒဏ်ရာသည်
ခင်မောင်ဦး၏လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားဘွယ်ရာမရှိချေ။

၃A

၂၀၁၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅ တွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူကို (၇) နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်တစ်မျိုးမျိုးချမှတ်ရမည့်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ကျေးလက်နေတောင်သူများသည် လယ်ရေရရှိရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မကြာခဏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရာတွင် ယခုကဲ့သို့ ညဉ့်အချိန်၌ ဘတ်ခွဲများဖြင့် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်ကြခြင်းမှာ မလိုလားအပ်သော အပြုအမူဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်မှ ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်သည်ဟုဆိုစေကာမူ တစ်ဖက်တွင် မျက်လုံးတစ်ဖက် ထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ဘဝဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

ဤကဲ့သို့သောအခြေအနေတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ တရားခံ အား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၆) လကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့သော မူလ မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသော စစ်ကိုင်း တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်များသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုရန် ခဲယဉ်းသည်။ ဤကဲ့သို့သော ညအချိန်တွင် ဘတ်ခွဲများနှင့် ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်ကြရာမှ မျက်လုံးတစ်ဘက်ထုတ်ပစ်ခံရသည့်အမှုမျိုး အား တရားရုံးများက လျော့ပေါ့သောပြစ်ဒဏ်ချမှတ်မည်ဆိုပါက နောင်တွင် ဘတ်ခွဲဖြင့်ပစ်ခတ်ရန် မည်သူမျှဝန်လေးတော့မည့် မဟုတ်ချေ။

ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား သက်ညှာသောပြစ်ဒဏ်မျိုးကိုပေးခြင်း ဖြင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား အားပေးအားမြှောက်ပြုရာရောက်စေနိုင် ကြောင်း ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ပု (ခ) မောင်မြင့်ပါ (၂)^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

(၁) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၇၁၅

ထို့ကြောင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မူလ မြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်ဒဏ်နှင့် ယင်းပြစ်ဒဏ်ကိုအတည်ပြုခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းတရားရုံးတို့၏အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ယင်း ပြစ်ဒဏ်အစား တရားခံ ခင်မောင်ဦးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၂) နှစ် (နှစ်) နှစ်ကျခံစေရန် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်သတ်မှတ်လိုက်သည်။

ကျခံပြီးထောင်ဒဏ်ကို ထုတ်နှုတ်ခံစားခွင့်ပြုသည်။

၂၀၁၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးချစ်လွင်ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၀
စက်တင်ဘာလ
၂၉ ရက်

မောင်ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ *

တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိလာသည့် တရားခံသည် ၎င်းတရားခံအဖြစ် မရောက်မီအချိန်တွင် တရားရုံးကချမှတ်သည့် အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်မရှိဘဲ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးသည် တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိပြီးနောက်ပိုင်း ၎င်းတရားခံအဖြစ် အမှုရင်ဆိုင်လျက်ရှိစဉ်အတွင်း ချမှတ်သည့်အမိန့် တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၆၃ (ခ)။
+ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

လျှောက်ထားနိုင်သော်လည်း တရားခံအဖြစ် မရောက်မီအချိန်က ချမှတ်သည့်အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားနိုင် သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့် မရှိချေ။

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးခင်ဇော်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် - ဒေါ်ဝါဝါ
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူ (၂) အတွက် - ဦးချစ်ကိုကို
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၃၉/၂၀၀၉ တွင် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါး များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ နှင့် ၁၉ (က) အရ တရားခံ မောင်ယုကြိုင် အပေါ် တရားစွဲဆိုရာ တရားလိုပြသက်သေ ၁၀ ဦး စစ်ဆေးပြီးသည့် အချိန်တွင် တရားခံအကျိုးဆောင်က ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ခရိုင်တရားရုံးက ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအား တရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်းပြီး အမှုကို အစမှပြန်လည် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးက မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂/၂၀၁၀ ကိုတင်သွင်းရာ

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ပလပ်ခံရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးက ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ၁၁-၇-၂၀၀၉ နေ့ ၁၈:၀၀ နာရီအချိန်တွင် ရန်ကုန် အရှေ့ပိုင်းခရိုင်၊ မူးယစ်အထူးအဖွဲ့မှ ဒုရဲအုပ်မင်းဦး၊ ဒုရဲအုပ် နေလင်းထွန်း၊ တပ်ကြပ်ကြီးတင်မောင်လတ်၊ တပ်ကြပ်စန်းသိန်းဦးနှင့် ဦးခင်မောင်ဝင်းတို့သည် နယ်မြေခံ ရယက ရာအိမ်များ ဦးအောင်ထွန်း၊ ဦးမြင့်ထွန်းတို့နှင့်အတူ သတင်းအရ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ပန်းလှိုင် ရပ်ကွက်၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်းမပေါ်ရှိ Hotel Glory အခန်းအမှတ် ၂၀၁ တွင် တည်းခိုနေထိုင်သော ယုကြိုင်၏အခန်းအား မူးယစ်ဆေးဝါးရှာဖွေခွင့်အမိန့်အမှတ် ၄၁/၀၉ ဖြင့် ဝင်ရောက်ရှာဖွေ ရာ အခန်းအတွင်း တီဗွီစင်ဘေးစားပွဲခုံပေါ်ရှိ Black Label အရက် စက္ကူဗူးခွဲအတွင်းမှ ပလပ်စတစ်အိတ်အကြည်/တိတ်အဝါများဖြင့် ပတ်လျက် အပြာရောင်ကပ်ခွာအိတ်ငယ်ဖြင့်ထည့်ထားသော WY စာတမ်းပါ ချောကလက်ရောင် စိတ်ကြွရူးသွပ်ဆေးပြား ၁၉၈ ပြားနှင့် အစိမ်းရောင် ၂ ပြားစီပါ ၁၀ ထုပ်၊ စုစုပေါင်း ၂၀၀၀ ပြား၊ အလေးချိန် ၂၀၀ ဂရမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပလပ်စတစ်အိတ်အကြည်/တိတ်အဝါ များဖြင့်ပတ်ပြီး အပြာရောင်ကပ်ခွာအိတ်ဖြင့် WY စာတမ်းပါ ချောကလက်ရောင် စိတ်ကြွရူးသွပ်ဆေးပြား ၁၉၈ ပြားနှင့် အစိမ်း ရောင် ၂ ပြားစီပါ ၈ ထုပ်၊ စုစုပေါင်း ၁၆၀၀ ပြား၊ အလေးချိန် ၁၆၀ ဂရမ်အားလည်းကောင်း ရှာဖွေတွေ့ရှိသဖြင့် ချိတ်ပိတ်သိမ်းဆည်းပြီး နောက် အဆိုပါဆေးပြားများသည် အခန်းအမှတ် ၃၀၉ တွင် တည်းခို နေသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေး၏ မြဝတီမြို့ DKBA ဝင်းနေအိမ်မှ လွန်ခဲ့သော ၁ ပတ်ခန့်က ယုကြိုင်ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ယူဆောင် ခဲ့သော ဆေးပြားများဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးလာထား သော ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်သဖြင့် ယုကြိုင်

နှင့် ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးတို့အပေါ် ဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် ဒုရဲအုပ်မင်းဦးက ကြည့်မြင်တိုင်ရဲစခန်းတွင် တိုင်ကြားသောအမှု ဖြစ်သည်။

သို့သော် အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးသို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ ရာတွင် ယုကြိုင်တစ်ဦးတည်းသာ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခြင်းကြောင့် ယုကြိုင်၏ရှေ့နေက ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်း ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ခရိုင်တရားရုံးက ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးနှင့်ပတ်သက်၍ တရားလိုပြသက်သေထွက်ချက်များအရလည်းကောင်း၊ သက်သေခံ (ခ) (ခ-၁) (ဃ) တိုင်ချက်များအရလည်းကောင်း စွပ်စွဲချက်များရှိ နေသည်ဟု ပေါ်ပေါက်သည့်အတွက် ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးကို တရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်း၍ စစ်ဆေးသွားမှသာ မျှတမှန်ကန်ပြီး သဘာဝကျမည်ဟု ကောက်ယူသုံးသပ်ပြီး ပူးတွဲတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးကလည်း အလားတူသုံးသပ်ပြီး ပြင်ဆင်မှုကိုပလပ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေး၏ရှေ့နေက တရားလိုနှင့် လိုပြသက်သေများထွက်ချက်အရ စိတ်ကြွဆေးပြားများ ကို တရားခံယုကြိုင်၏အခန်းတွင်းရှိ အရက်စက္ကူဗူးခွဲအတွင်းမှ သိမ်းဆည်းခဲ့ပြီး ရှာဖွေပုံစံတွင် ယုကြိုင်မှလက်မှတ်ရေးထိုး၍ အပ်ပေး ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရှာဖွေပုံစံတွင် ဖြိုးမင်းဇော်နှင့်ပတ်သက်သည့် ရေးသားဖော်ပြချက်မပါရှိကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းများသိမ်းဆည်း ပြီးနောက် တရားခံယုကြိုင်၏အစစ်ခံချက်အရ ဖြိုးမင်းဇော်အား ကွင်းဆက်တရားခံအဖြစ် အမှုဖွင့်တိုင်ကြားခဲ့သော်လည်း ခရိုင်ဥပဒေ ရုံး၏အကြံပြုချက်အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယုကြိုင်၏

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

B

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အခန်းတွင်းမှ သိမ်းဆည်းရမိသောဆေးပြားများသည် WY စိတ်ကြွ
ဆေးပြားများဖြစ်ပြီး လျှောက်ထားသူ၏ကားအတွင်းမှ တွေ့ရှိသော
ဆေးပြားများသည် အက်စတာစီဆေးပြားများဖြစ်၍ အမျိုးအစား
တူညီမှုမရှိကြောင်း၊ ဖြိုးမင်းဇော်၏ကားအတွင်းမှ အက်စတာစီ
ဆေးပြား ၄ ပြားတွေ့ရှိခြင်းအတွက် ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်တရားရုံး
တွင် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၆ (၀) အရ သီးခြားတရားစွဲဆိုထားကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး
တရားရုံးနှင့် ခရိုင်တရားရုံးတို့၏အမိန့်အား ပယ်ဖျက်သင့်ကြောင်း
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားခံယူကြိုင်
တည်းခိုနေထိုင်ရာ Hotel Glory အခန်းအမှတ် ၂၀၁ သို့
ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာတွင် စိတ်ကြွရူးသွပ်ဆေးပြားများတွေ့ရှိရပြီး
ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့ကြောင်း၊ ယူကြိုင်က ဖြိုးမင်းဇော် (ခ)
လူအေး၏ပစ္စည်းများဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုသော်လည်း ရှာဖွေပုံစံ၌
ယင်းကဲ့သို့ထည့်သွင်းရေးသားထားမှုမရှိကြောင်း၊ တရားခံယူကြိုင်၏
အခန်းအတွင်းမှတွေ့ရှိရသောကြောင့် ၎င်း၏အစီအမံဖြင့်ထားရှိ
သည်ဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ တရားခံယူကြိုင်၏နှုတ်ဖြင့် ပြောဆိုချက်
သာရှိပြီး အမှုတွဲ၌ ငြိစွန်းသောသက်သေခံ အထောက်အထား တစ်စုံ
တစ်ရာမတွေ့ရှိရသောကြောင့် ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအပေါ်
နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းစစ်ဆေးရန် ခိုင်လုံသော
အထောက်အထား အားနည်းလျက်ရှိကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ
သင့်မြတ်သည့်အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြ
သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၂) ယူကြိုင်၏ ရှေ့နေက
ကြည့်မြင်တိုင်ရဲစခန်း၏ ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်တွင် ဆေးပြား

များနှင့်အတူ တွေ့ရှိသူယူကြိုင်နှင့် ဆေးပြားများအား သို့လျှောက်ထားရှိ သယ်ဆောင်ခြင်းသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးတို့ ၂ ဦးအား အရေးယူ ပေးရန် တိုင်ကြားအပ်ပါသည်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း၊ ကြည့်မြင်တိုင် ရဲစခန်းက တရားခံယူကြိုင်နှင့် ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးတို့အား မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ နှင့် ၁၉ (က) တို့အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့သော် လည်း ရုံးသို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့သည့်အခါ၌ သက်ဆိုင်ရာဥပဒေ အကြံပြုချက်အရ တရားခံအဖြစ် တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် တရားလိုပြသက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ အမှု တွင် တရားခံအဖြစ် ပါဝင်သင့်သူဖြစ်သောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်း ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးသည် အမှု၌ တရားခံအဖြစ်ရင်မဆိုင်ရသေးမီ ချမှတ်ခဲ့ သည့်အမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ပါဝင် သည့်အတွက် အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်၊ စွဲချက်အဆင့် တွင် တရားရှင်လွတ်ပေးရန် လျှောက်ထားတင်ပြခွင့်၊ စွဲချက်အပေါ် အဆင့်မြင့်ရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုအဆင့်ဆင့်လျှောက်ထားခွင့် အခွင့် အရေးရှိရာ မိမိအမှုသည်အဖြစ်မပါဝင်မီက နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းသည့်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်း သည် အမှုတွင် တရားခံအဖြစ်မှပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားချက် နှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူနေသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

A

ထို့ကြောင့် ယခုအမှုတွင် မူလမှုစစ်ဆေးသည့် ခရိုင်တရားရုံးက ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု ရှိ
မရှိ၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေး တင်သွင်း
သည့် ပြင်ဆင်မှုကို လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းနှင့် ခရိုင်
တရားရုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်
မှုရှိ မရှိ စိစစ်ရပေမည်။

အမှုတွဲကိုစိစစ်ကြည့်ရှုရာ ၁၁-၇-၂၀၀၉ နေ့ ၁၈:၀၀ နာရီ
အချိန်ခန့်က ရန်ကုန်အရှေ့ မူးယစ်အထူးအဖွဲ့မှ ဒုရဲအုပ်နေလင်းထွန်း
(လိုပြ-၁)၊ ဒုရဲအုပ်မင်းဦး (လိုပြ-၂) နှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည်
နယ်မြေခံရပ်ကွက်မှ တာဝန်ရှိသူများနှင့်အတူ ကြည့်မြင်တိုင် မြို့နယ်၊
ပန်းလှိုင်ရပ်ကွက်၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်းမပေါ်ရှိ Hotel
Glory အခန်းအမှတ် ၂၀၁ တွင်နေထိုင်သည့် တရားခံ ယုကြိုင်၏
အခန်းအား ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာ TV စင်ဘေးစားပွဲပေါ်မှ အရက်
စက္ကူဗူးခွံအတွင်း WY စာတမ်းပါ စိတ်ကြွေးသွပ်ဆေးပြားများ
ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ထိုနေ့က ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေး တည်းခို
နေထိုင်သည့် အခန်းအမှတ် ၃၀၉ ကို ဦးစွာရှာဖွေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
သို့သော် ဖြိုးမင်းဇော်၏အခန်းမှ မူးယစ်ဆေးဝါးမတွေ့ပဲ ဖြိုးမင်းဇော်
စီးလာသည့်ကားထဲမှ ဆေးပြား ၄ ပြားတွေ့ရှိကြောင်း၊ ယုကြိုင်က
တွေ့ရှိသောဆေးပြားများမှာ ဖြိုးမင်းဇော်၏ဆေးပြားများဖြစ်ပြီး
လွန်ခဲ့သောတစ်ပတ်ခန့်က ဖြိုးမင်းဇော်နေထိုင်ရာ မြဝတီမြို့၊ ဒီကေ
ဘီအေဝင်းအတွင်းရှိနေအိမ်မှ ယုကြိုင်ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ယူ
ဆောင်ခဲ့ပြီး ဖြိုးမင်းဇော်က ယုကြိုင်အခန်း၌ထားခိုင်း၍ ထားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုကြောင်း ဒုရဲအုပ်နေလင်းထွန်း (လိုပြ-၁)၊ ဒုရဲအုပ်
မင်းဦး (လိုပြ-၂)၊ ဦးခင်မောင်ဝင်း (လိုပြ-၅) နှင့် ပန်းလှိုင်ရပ်ကွက်
ရယကအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဦးအောင်ထွန်း (လိုပြ-၆)၊ ဦးမြင့်ထွန်း
(လိုပြ-၇) တို့က ထွက်ဆိုထားကြသည်။

Hotel Glory ၏မန်နေဂျာ ဒေါ်စန္ဒာဝင်း (လိပြ-၈) နှင့် ငွေကိုင်စာရေး မပပမျိုး (လိပြ-၉) တို့ကလည်း အလားတူထွက်ဆို သည်။

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

သို့သော် ခရိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့က တရားရုံးသို့ တရားခံယူကြိုက် တစ်ဦးတည်းကိုသာ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ပြီး ဤအမှုမှ လျှောက်ထား သူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအား ခရိုင်ဥပဒေရုံး၏အကြံပြုချက်အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၉ အရ အမှုမှလွတ်ခဲ့ကြောင်း အမှုစစ်ရဲအရာရှိဖြစ်သည့် ဒုရဲအုပ်ပြည့်လင်းအောင်၏ ထွက်ဆိုချက် အရ တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များအရ စွဲဆိုသောအမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ငြိစွန်းသည့် သက်သေခံချက်များရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ခရိုင်တရားရုံးက ဖြိုးမင်းဇော်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် အမှု၌ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာ မှားယွင်းမှုမရှိချေ။

ဆက်လက်၍ ခရိုင်တရားရုံးက ဖြိုးမင်းဇော်ကို နောက်တိုး တရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းသည့်အမိန့်အား တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ လက်ခံဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် မှုရှိ မရှိ စိစစ်ရပေမည်။

အမှုတွဲနေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ မူလမှုစစ်ဆေးသည့် ခရိုင် တရားရုံးတွင် တရားလိုနှင့် တရားလိုပြသက်သေ ၁၀ ဦးကို စစ်ဆေး ပြီးနောက် ၁-၁၂-၂၀၀၉ ၌ တရားခံယူကြိုက်က ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအား နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက် ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ရုံးက ၁၄-၁၂-၂၀၀၉ တွင် အဆိုပါလျှောက်ထား မှုကို ခွင့်ပြုသည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ခရိုင်တရား

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ရုံးက ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအား ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ဆင့်ခဲ့ရာ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းက ၁၇-၁၂-၂၀၀၉ ၌ ရုံးရှေ့သို့ ဖမ်းဆီးတင်ပို့ခဲ့သည်။

အမှုတွဲနေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးသည် ခရိုင်တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အချက် မှာ အငြင်းမပွားချေ။ ဖြိုးမင်းဇော်သည် တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံ အဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ပြီးနောက် ၎င်းတရားခံအဖြစ် မရောက်ရှိသေးမီက နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခွင့်ပြုခဲ့သည့် ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၊ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂/၂၀၁၀ ကို တင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မူလရုံးသို့ တရားခံအဖြစ် လာရောက်ခြင်းမရှိသေးသောသူ သည် အမှုတွင် တရားခံအဖြစ်ပါဝင်ခြင်းမရှိသေး၍ အမှု၌ချမှတ်ထား သော အမိန့်အပေါ် အယူခံမှုသော်လည်းကောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုသော် လည်းကောင်း အဆင့်မြင့်ရုံး၌ လျှောက်ထားနိုင်ခွင့်မရှိပေ။ ဦးဝင်းစိန်ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု^(၁) နှင့် ဦးသောင်းရွှေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၆ အမှု^(၂) တို့တွင်ကြည့်ပါ။

တရားရုံးကဆင့်ခေါ်၍ တရားရုံးသို့ရောက်ရှိပြီးနောက် တရားရုံးက တရားခံအဖြစ် ထုချေရှင်းလင်းစေရန် ညွှန်ကြားသည့် အခါမှသာ တရားရုံးချုပ်တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်အတွက် လျှောက်လွှာတင်နိုင်သည့် အခွင့် အရေးကိုရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဦးအောင်ကျော် နှင့် ပြည်ထောင်စု

(၁) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၃၈
(၂) ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၃၇

ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု^(၃)၊ ကိုအောင်မိုးဝင်း ပါ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃ အမှု^(၄) တို့တွင် ကြည့်ပါ။

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

မူလမှုစစ်ဆေးသည့် ခရိုင်တရားရုံးက ရုံးရှေ့စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်များအရ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအပေါ် အမှု၌ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်း၍ ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ရန် ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက ပယ်ဖျက်ခဲ့မည်ဆိုပါက ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်ဆေးစီရင်လျက်ရှိသော အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန် ချေဖျက်သည့်သဘောအနှစ်သာရအားဖြင့် သက်ရောက်သည်။ ခရိုင်တရားရုံး၌ စစ်ဆေးဆောင်ရွက်နေသည့်အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ တရားရုံးချုပ်ကသာ ပယ်ဖျက်ခြင်းပြုနိုင်သည်။ အခြားသောလက်အောက်ခံတရားရုံးများက ချေဖျက်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ ဦးသောင်းရွှေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၆ အမှု^(၅) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးသည် တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံအဖြစ် ရောက်ရှိပြီးနောက်ပိုင်း ၎င်းတရားခံအဖြစ် အမှုရင်ဆိုင်လျက်ရှိစဉ်အတွင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းလျှောက်ထားနိုင်သော်လည်း တရားခံအဖြစ် မရောက်မီအချိန်က ချမှတ်သည့် အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားနိုင်သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်မရှိချေ။

(၃) ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၃၈
(၄) ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

သို့ဖြစ်၍ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသည် ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးမှာ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းနိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိသူဟုတ် မဟုတ်ဆိုသောအချက်နှင့် တင်သွင်းလာသည့်ပြင်ဆင်မှုကို စီရင် ဆုံးဖြတ်ရန် မိမိ၌ အခွင့်အာဏာရှိ မရှိဆိုသောအချက်တို့ကို စိစစ် ရန်လိုအပ်သည်။

ဖော်ပြပါအချက်များအရ ယခုအမှုတွင် တိုင်းဒေသကြီး တရားရုံးသည် ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးက ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့် ရှိ မရှိ စိစစ်ခြင်းမပြုဘဲ ၎င်းတင်သွင်းလာသည့် ပြင်ဆင်မှုလျှောက် လွှာကိုလက်ခံ၍ မိမိ၌ အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ အဆုံးအဖြတ်ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးတရား ရုံးက အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တက်ရောက်လာသည့် ဤပြင်ဆင်မှုကို တစ်စုံတစ်ရာလက်ခံစိစစ်ရန် အကြောင်းမရှိချေ။

အထက်တွင်သုံးသပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် အကြောင်းများကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့်
ဦးတင်အေးတို့ရှေ့တွင်

ကိုသန်းဆွေပါ ၄

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ *

+ ၂၀၁၀
ဩဂုတ်လ
၉ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချမှတ်သော
အမိန့်သည် ထိုအမှုအတွက် အပြီးသတ်အမိန့်ဟုတ်
မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုတွဲချေဖျက်ပေးပါရန် တရားရုံးချုပ်သို့
လျှောက်ထားခြင်းအား တရားရုံးချုပ်က ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်း
သည် မူလရုံးအမှု၏ အမှားအမှန်ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့်
မဟုတ်သဖြင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေး
ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ အထူးအယူခံလျှောက်ထားခြင်းအား ခွင့်ပြုရန်
အကြောင်းမရှိပေ။

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံအမှတ် ၆။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေအမှတ် ၂၉ တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၄ ရက်စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
ကိုသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးချစ်ညီညီ
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံ (၁) အတွက် - ဦးသန်းအောင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ရှေ့နေချုပ်ရုံး
- အယူခံတရားခံ (၂) အတွက် - ဦးသိန်းထွန်း
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၇၃၄/၂၀၀၈ အမှုတွင် တရားခံ ကိုသန်းဆွေ၊ မခိုင်ခိုင်ဦး (ခ) မခိုင်မာ၊ ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်နှင့် ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီတို့အပေါ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၈၊ ၄၂၇/၃၄ အရ အရေးယူစစ်ဆေးလျက် ရှိသည့်အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချေဖျက်ပေးပါရန် တရားခံ (၄) ဦးလုံးက တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး ရုံးထိုင်) သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၂၉/၂၀၀၉ ကိုလျှောက်ထားရာ ပလပ်ခြင်းခံရသဖြင့် ၎င်းတို့ (၄) ဦးလုံးကပင် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့ ဆက်လက်လျှောက်ထားရာ အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာအား အထူး အယူခံခံရုံးဖြင့် ကြားနာရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ တရားခံကိုသန်းဆွေ၊ မခိုင်ခိုင်ဦး (ခ) မခိုင်မာ၊ ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီ နှင့် ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်တို့က ၎င်းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၈၊ ၄၂၇/၃၄ တို့အရ တရားစွဲဆိုထားသည့်အမှု အား ချေဖျက်ပေး ပါရန် လျှောက်ထားခြင်းကို တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ပလပ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် အမှု တွဲပါ သက်သေခံချက်များအရ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန် ခြင်းရှိ မရှိ။”

၂၀၁၀
ကိုသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အမှုမှာ မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ဒေါ်နဘွား ရပ်ကွက်၊ အကွက် (၁၄)၊ ဦးပိုင် ၃၅ (ခ) ရှိ အောင်သရဖူယက္ကန်းရုံ အဆောက်အဦအပါအဝင် ဥပစာအား တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်သူမှာ ဒေါ်မြအုန်းဖြစ်ပြီး ဒေါ်မြအုန်းသည် အဆိုပါမြေကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀) ခန့်က ဦးကျော်စိန်ထံမှဝယ်ယူ၍ နံကပ် (၂) ထပ် တိုက်နှင့် ယက္ကန်းရုံကို တည်ဆောက်လုပ်ကိုင်နေထိုင်ခဲ့ရာ ယနေ့တိုင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီ၊ ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်၊ မောင်သန်းဆွေ၊ မခိုင်မာတို့သည် ဒေါ်မြအုန်းပိုင်ဆိုင်သော အောင်သရဖူလွန်းရာကျော် ယက္ကန်းရုံနှင့် ဥပစာကို တရားဝင်အထောက်အထား အခိုင်အမာမရှိဘဲ ဝင်ရောက်၍ အိမ်အဆောက်အဦနှင့် ယက္ကန်းရုံကိုဖျက်ဆီးခြင်း၊ ဖျက်ဆီး ၍ ရသောပစ္စည်းများကို ရောင်းချခြင်း၊ ဒေါ်မြအုန်းစိတ်ငြိုငြင်စေရန် ဥပစာအတွင်း အဓမ္မဝင်းခတ်၍ အဆောက်အဦဆောက်လုပ် ကျူးကျော် နေထိုင်ခြင်းများပြုလုပ်သဖြင့် ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီ၊ ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်၊ မောင်သန်းဆွေနှင့် မခိုင်မာတို့အား အရေးယူပေးပါရန် ဦးအောင်မျိုးသန့်က တိုင်ကြားသောအမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက မူလရုံးအမှုတွင် တရားလို ဦးအောင်မျိုးသန့်၏ထွက်ဆိုချက်နှင့် နှစ်ဖက်တင်ပြထားသော သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများအရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်အတွင်းသို့ အယူခံတရားလိုများ ဝင်ရောက်နေထိုင်သည့်နေ့ရက်မှာ (၂၃-၃-၂၀၀၄) ရက်နေ့ဖြစ်ပြီး ဦးအောင်မျိုးသန့်က ဤအမှုကိုတိုင်ကြားသည့်နေ့ရက် မှာ (၁၁-၇-၂၀၀၈) ရက်နေ့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်ပြီး (၄) နှစ်ကြာမှ ယခုအမှုကိုစွဲဆိုခဲ့သည်မှာပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ တရားဝင်အမည်ပေါက်သူ ခင်မမသက်ထံမှ အယူခံတရားလိုများက မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူပြီးမှ အချင်းဖြစ် မြေအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နေထိုင်သည်မှာလည်း ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊

1A

၂၀၁၀
ကိုသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

သို့ဖြစ်၍ ဂရန်အမည်ပေါက်သူထံမှ အချင်းဖြစ်မြေအား အရောင်း အဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူပြီး ဝင်ရောက်နေထိုင်ခြင်း အား ပြစ်မှုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုခံရသည်မှာ လွန်စွာ နစ်နာကြောင်း၊ ထို့အပြင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မန္တလေးခရိုင် တရားရုံးတော်တွင် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၅/၂၀၀၈ နှင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၃/၂၀၀၈ တို့ဖြင့် ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ တရားစွဲဆိုထားကြစဉ် ပြစ်မှုကြောင်းစွဲဆိုခြင်းဖြင့် ဖြတ်လမ်းမှနေ၍ ဆောင်ရွက်မှုသည် တရားစီရင်ရေးယန္တရားကို လက်နက်သဖွယ် အသုံးပြုပြီး အနိုင်အထက်ပြုကျင့်ရာရောက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၈၊ ၄၂၇/၃၄ တို့အရ စွဲဆိုထားသည့် မူလရုံးအမှုတွဲအား ချေဖျက်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံးတရားလို၏ ထွက်ဆိုချက်အရ ယခုအမှုစွဲဆိုမီ လွန်ခဲ့သော (၄) နှစ်ခန့်က ခင်မမသက်မှာ အချင်းဖြစ်မြေအား ဂရန်အမည်ပေါက်သည်မှာ ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ဂရန်အမည်ပေါက်သူကရောင်းချ၍ တရားခံတို့က ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန်ဟု ယုံကြည်ကာသဘောရိုးဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည်မှာ လည်း ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ထိုသို့ တရားခံတို့က အချင်းဖြစ်မြေအား ဝယ်ယူ၍ ဝင်ရောက်နေထိုင်စဉ် ဒေါ်မြအုန်းကသော်လည်းကောင်း၊ တရားလိုကသော်လည်းကောင်း တိုင်တန်းအရေးဆိုမှု တစ်စုံတစ်ရာ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားမမှုများ အပြန်အလှန်စွဲဆိုနေကြစဉ် အတွင်း နောက်ကြောင်းပြန်၍ ပြစ်မှုဖြင့် ထပ်မံတရားစွဲဆိုခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီ၊ ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်တို့က အချင်းဖြစ်မြေသို့ရောက်ရှိခြင်း၊ ဝင်ရောက်ခြင်း၊ အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ထိုမြေကွက်၌

ကိုသန်းဆွေ၊ မခိုင်မာတို့အား နေထိုင်စေခြင်းတို့မှာ အရောင်းအဝယ်
စာချုပ်အရ ပေါ်ပေါက်လာသော နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ရပ်များသာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ အထက်ပါမြေကို ရောင်းဝယ်ခြင်းမှာ အမွေဆိုင်ကိစ္စ
ပါဝင်နေ၍ တရားဝင်မှုရှိ မရှိဟူသောအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမ
မှုများစွဲဆို ဖြေရှင်းလျက်ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့ရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်
ဤအထူးအယူခံမှုကိုလက်ခံပြီး ပြန်လည်စိစစ်သင့်ပါကြောင်း တင်ပြ
လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၀
ကိုသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အမှတ် (၂) အယူခံတရားခံ၏ရှေ့နေက အမှုတစ်ခုကို
ချေဖျက်ခြင်းမရှိသည့်အမိန့်မှာ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့်မဟုတ်
ကြောင်း၊ အမှုကိုမချေဖျက်ပါက မူလရုံးတွင် အမှုကိုပြန်လည်စစ်ဆေး
နိုင်ပြီး စွဲချက်တင်သင့် မသင့်အဆင့်တွင် စွဲချက်မတင်သင့်ကြောင်း
ဖြင့် အခွင့်အရေးတောင်းခံခွင့်ရှိကြောင်း၊ ယခုကဲ့သို့ အမှုချေဖျက်ပေး
ခြင်းမရှိသောအမိန့်ကို အထူးအယူခံခွင့်ပြုရန် တရားစီရင်ရေးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၇ အရ လျှောက်ထားနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ အမှုတွင်
တရားလိုတစ်ဦးတည်းသာ စစ်ဆေးပြီးဖြစ်သော်လည်း ၎င်းပြသသော
သက်သေများကို မစစ်ဆေးရသေးကြောင်း၊ တရားလို၏အစစ်ခံချက်
အရ အယူခံတရားလိုများသည် ကျူးကျော်ခြင်း၊ အကျိုးစီးပွားဖျက်ဆီး
ခြင်းစသည့်အချက်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ မြင်သာသည့်ထွက်ဆိုချက်များ၊
ရှင်းလင်းရန်အချက်များရှိနေသဖြင့် အမှုတွဲကိုချေဖျက်ပေးရန် ခိုင်လုံ
သောအကြောင်းမရှိကြောင်း၊ တရားမကြောင်းဖြင့် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်
စွဲဆိုရုံမျှဖြင့် ပြစ်မှုကြောင်းအရ စွဲဆိုရန်မဟုတ်ဟု တားမြစ်ချက်မရှိ
ကြောင်း၊ အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုတွင် တရားလို၏
တိုင်တန်းလျှောက်ထားချက်များသည် ပြစ်မှုကြောင်းအရ လုံးဝထင်ရှား
မှုမရှိသည့်အပြင် ဖြေရှင်းရန် လုံးဝတာဝန်မရှိမှသာလျှင် အမှုတွဲကို
ချေဖျက်ပေးလေ့ရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလိုများအနေ

x

၂၀၁၀
ကိုသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

နှင့် ထုချေဖြေရှင်းရန် အချက်အလက်များရှိနေသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုများ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးအမှုကိုကြည့်ရှုရာ တရားလို ဦးအောင်မျိုးသန့်၏ တိုင်ကြားလွှာတွင် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ဒေါ်နဘွားရပ်ကွက်၊ အကွက် (၁၄)၊ ဦးပိုင် ၃၅ (ခ) ရှိ အောင်သရဖူယက္ကန်းရုံ အဆောက်အဦအပါအဝင် ဥပစာအား ဒေါ်မြအုန်းက တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီ၊ ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်၊ ကိုသန်းဆွေ၊ မခိုင်မာတို့သည် ဒေါ်မြအုန်းပိုင်သောဥပစာကို တရားဝင်အထောက်အထား အခိုင်အမာမရှိဘဲဝင်ရောက်၍ အိမ်အဆောက်အဦနှင့် ယက္ကန်းရုံကိုဖျက်ဆီးပြီး ဖျက်ဆီး၍ရသောပစ္စည်းကို ရောင်းချကြောင်း၊ ဒေါ်မြအုန်းစိတ်ငြိုငြင်စေရန် ဥပစာအတွင်း အဓမ္မဝင်းခတ်၍ အဆောက်အဦဆောက်လုပ် ကျူးကျော်နေထိုင်ခြင်းအား ပြုလုပ်ကြောင်းဖြင့်ဖော်ပြ၍ ၁၁-၆-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တိုင်ကြားခဲ့သည်။

အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် မူလမူတရားခံများဖြစ်ကြသော ကိုသန်းဆွေပါ ၄ ဦးတို့၏ လျှောက်လွှာအားပယ်ချခဲ့သော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၂၉/၂၀၀၉ ပါသုံးသပ်ချက်များအရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏မူလပိုင်ရှင်မှာ ဦးမြင်ဖြစ်ပြီး ဦးမြင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ၎င်း၏တူနှင့်တူမဖြစ်သော ဦးကျော်စိန်၊ ဒေါ်ခင်ရီတို့ထံမှ ဒေါ်မြအုန်းက လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀) ခန့်ကပင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကိုဝယ်ယူ၍ “အောင်သရဖူလွန်းရာကျော်” ယက္ကန်းစက်ရုံ ထူထောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ မူလရုံးတရားခံတစ်ဦးဖြစ်သော ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီက အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် အမည်ပေါက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဆိုသော ဒေါ်ခင်မမသက်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်စာတမ်းနှင့်

ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ အဆိုပါ ဒေါ်ခင်မမသက်ဆိုသူမှာ ဒေါ်မြအုန်း၏မြေးဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးရုံးထိုင်၊ တရားရုံးချုပ် စီရင်ချက်တွင်ပါရှိသည်။

ယင်းသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ဝယ်ယူသူ ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီအပါအဝင် မူလရုံးတရားခံ (၄) ဦးတို့က အချင်းဖြစ်ဥပစာအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ အကျိုးဆောင်က အဓိကထား၍ တင်ပြသည်မှာ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်စာတမ်းနှင့်ဝယ်ယူပြီးမှ ဥပစာသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သူများအပေါ် ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ချေဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သောကိစ္စအတွက် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင်မှ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတွင် တရားမမှုများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေကြဆဲအဆင့်တွင် ပြစ်မှုကြောင်းအရ စွဲဆိုမှုဖြစ်၍ လည်းကောင်း အမှုတွဲကိုချေဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသွားသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက်လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ညွှန်ကြားရေးမှူးကလည်း အလားတူအချက်များကို တင်ပြထားသည်။

ယင်းအချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမမှုများတွင် တရားရုံးများက ပိုင်ဆိုင်မှု (TITLE) ကို အခြေပြုဆုံးဖြတ်ကြရသော်လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ပြစ်မှုမြောက် မမြောက်ဆိုသည့် အချက်ကိုစိစစ်ရာ၌ ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်မှု (Possession) ကို စိစစ်ရသည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုရှိသောကြောင့် ယင်းပိုင်ဆိုင်မှုကိုအခြေပြု၍ ပြစ်မှုကြောင်းကျူးလွန်ခြင်းမရှိနိုင်ဟု ကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ အငြင်းပွားနေသော ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်သူအား စိတ်ငြိုငြင်စေလျှင်လည်းကောင်း၊ ယင်းပစ္စည်းအပေါ် ဝင်ရောက်ကျူးကျော်လျှင်သော်လည်းကောင်း

၂၀၁၀
တိုင်းရင်းစွဲဆိုမှု
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

၂၀၁၀
ကိုသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ပြစ်မှုကြောင်းနှင့်ငြိစွန်းမည်ဖြစ်ပေသည်။ ယခုအမှုတွင် ဒေါ်မြအုန်း
မှာ လွန်ခဲ့သောနှစ် (၄၀) ခန့်ကပင် အစဉ်တစိုက်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း
နှင့် အသက်အရွယ် (၉၂) နှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင်ပင် တရားစွဲ
ဆိုနိုင်သည့်အခြေအနေမရှိတော့ကြောင်းလည်း ပေါ်ပေါက်နေသည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် အယူခံတရားလိုများက ဥပစာအတွင်း
ဝင်ရောက်ခဲ့မှုအပေါ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင်မှ တရားစွဲဆိုသည့်ကိစ္စနှင့်
စပ်လျဉ်း၍လည်း ပြစ်မှုများတွင် မည်သည့်ပြစ်မှုကို မည်သည့်အချိန်
ကာလတွင်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း အချိန်ကာလသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်း
ထားခြင်းမရှိသဖြင့် အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် အကြောင်းအရာမဟုတ်
ကြောင်း မြင်သာသည်။

ထို့ပြင် ပိုင်ဆိုင်မှု (TITLE) အတွက် တရားမကြီးမှုများ
စွဲဆိုနေခြင်းရှိသည့်အချက်မှာလည်း ပိုင်ဆိုင်မှုကို တရားမတရားရုံး
များက စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရပြီး တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ပြုမူဆောင်ရွက်မှု
သည် ပြစ်မှုနှင့်ငြိစွန်းခြင်းရှိ မရှိကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးကသာ စိစစ်
ဆုံးဖြတ်ရသည်။ သို့အတွက် တရားမမှုများရှိနေ၍ ပြစ်မှုကြောင်းအရ
စွဲဆိုမှုကို ချေဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း တင်ပြမှုမှာလည်း လက်ခံရန်
အကြောင်းမရှိပေ။

ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကြောင်းအရ စွဲဆို
နေခြင်းကြောင့် ထိုပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်လာသောပြစ်မှု
ကြောင်းအရ မှုခင်းကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာရုံးများက အဆုံးအဖြတ်မပြုရန်
တားမြစ်ထားသော ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိချေ။ ဦးအေး (ခ) ဦးမင်းဇော်
နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄ အမှု^(၁) ကို ရည်ညွှန်း
သည်။ ထို့ကြောင့် အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုများတွင်

(၁) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၃၉

တရားရုံးချုပ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က ပါ မူလဘူတ
စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို သတိကြီးစွာထား၍ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရသည်။

မူလရုံးတွင် စစ်ဆေးကြားနာလျက်ရှိသော အမှုမှ တရားလို
၏စွပ်စွဲပြောဆိုချက်များ မှန်ကန်သည့်တိုင် ပြစ်မှုအင်္ဂါရပ်နှင့် အကျိုး
ဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း သိသာထင်ရှားနေလျှင်ဖြစ်စေ၊ မူလရုံး၌ အဆိုပါ
အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးပါက တရားဥပဒေလမ်းကြောင်းကို
ဆန့်ကျင်ရန်အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်လျှင်ဖြစ်စေ တရား
ရုံးချုပ်က မူလရုံးအမှုတွဲကို ချေဖျက်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ ဦးအေး (ခ)
ဦးမင်းဇော် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄ အမှု^(ခ)
ကို ရည်ညွှန်းသည်။

၂၀၁၀
ကိုသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ဤအမှုတွင် တရားလို ဦးအောင်မျိုးသန့် (ဒေါ်မြအုန်း
အတွက်ဆောင်ရွက်သူ) တိုင်ကြားသည့်အတိုင်းမှန်လျှင် ကိုသန်းဆွေ
ပါ ၄ ဦးတို့သည် မည်သည့်ပြစ်မှုကျူးလွန်ဖွယ်ရာမရှိကြောင်း
ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ကောက်ယူရန်အကြောင်းမရှိချေ။

ထို့ပြင် အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန်လျှောက်လွှာကို ပယ်ခဲ့သော
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏အမိန့်သည် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊
တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုနိုင်သော
အမိန့်ဟုတ် မဟုတ်ကို ဆက်လက်စိစစ်ရန်ရှိသည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၇ တွင်
အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ တရားရုံးချုပ်က မူလစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံး၍
အပြီးသတ်စီရင်ထားသော အမှုကိုဖြစ်စေ၊ တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး
၏ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် တရားရုံးချုပ်က အပြီး
သတ်စီရင်ထားသော အမှုကိုဖြစ်စေ၊ အထူးခုံရုံးက လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းနှင့်အညီ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုပြီးပါက -----

၂၀၁၀
ကိုသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အထူးအယူခံခုံရုံးတွင် ပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။”

အပြီးသတ်အမိန့်ကို အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူရာတွင် အမိန့်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို အဓိကထားရမည်။ အမိန့်သည် မူလအမှု၏ အမှားအမှန် ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်လျှင် အမိန့်မှအခွင့်ထူး အယူခံခွင့်ကို လျှောက်ထားနိုင်ပေသည်။ ဒေါ်မြရင် နှင့် ဒေါ်စော(၂) အမှုကို ရည်ညွှန်းသည်။

အမှုတွဲချေဖျက်ပေးပါရန် တရားရုံးချုပ်သို့လျှောက်ထားခြင်း အား တရားရုံးချုပ်က ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် မူလရုံးအမှု ၏ အမှားအမှန်ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့်မဟုတ်သဖြင့် ယင်း အမိန့်အပေါ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ အထူးအယူခံလျှောက်ထားခြင်းအား ခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိပေ။

သို့အတွက် အထူးအယူခံခုံရုံးက ထုတ်နုတ်သတ်မှတ်ခဲ့သော ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ တရားခံ ကိုသန်းဆွေ၊ မခိုင်ခိုင်ဦး (ခ) မခိုင်မာ၊ ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီ နှင့် ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်တို့က ၎င်းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၈၊ ၄၂၇/၃၄ တို့အရ တရားစွဲဆိုထားသည့်အမှု အား ချေဖျက်ပေးပါရန်လျှောက်ထားခြင်းကို တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ကပလပ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် အမှု တွဲပါ သက်သေခံချက်များအရ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန် ခြင်းရှိသည်။”

ထို့ကြောင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

(၂) ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၂၃၂

တရားမဆိုင်ရာအမှုများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ
- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ပဋိညာဉ်ဥပဒေ
- မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ
- မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးဥပဒေ
- ဟိန္ဒူဥပဒေ (ဒါယုဘာဂဥပဒေ)

ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် ဝရမ်းကပ်ခံရသောပစ္စည်းကို မိမိ ပိုင်ဆိုင်ထိုက်ကြောင်း တောင်းဆိုချက်အပေါ် ဆန့်ကျင် အမိန့်ချမှတ်ခံရသဖြင့် ထိုပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ဆိုင် ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန်စွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ ပထမဇယား အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုကို စွဲဆိုခြင်းမှာ တရားရုံးမှ ဒီကရီ အတည်ပြုရာတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ပညတ်ဝရမ်းစွဲကပ်မှု ကြောင့် ဝရမ်းခွာပေးရန် ကန့်ကွက်လျှောက်ထားမှုတွင် ၎င်း၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်းချမှတ်သည့်အမိန့်အရ စွဲဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

(ကခ)

ညွှန်းချက်

<p>၁၁။ အောက်ပါအမိန့်တစ်ရပ်ရပ် အရ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းကို ခံယူသူက အမိန့်စာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ပစ္စည်း အပေါ်မိမိပိုင်ထိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာ ပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှု-</p> <p>(၁) ဒီကရီအတည်ပြုရာ ဝရမ်းစွဲကပ်သည့် ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင် ကြောင်းတောင်းဆို ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သို့တည်းမဟုတ် ဒီကရီအတည်ပြုရာ ပစ္စည်း ဝရမ်းစွဲကပ် ခြင်းကို ကန့်ကွက် ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအရ ချမှတ် သည့်အမိန့်</p>	<p>တစ်နှစ် အမိန့်ချမှတ် သည့်နေ့ရက် တစ်ရက်</p>	<p>စာမျက်နှာ</p>
--	---	------------------

(၂) × × × ×

အယူခံတရားလိုက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်းတင်ပြသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ်

စာမျက်နှာ

ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၂၀ သည် ပထမဇယား၏ အခြားနေရာများတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါသည့် တရားမကြီးမှုများအတွက် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် တရားရုံးတွင် ကန့်ကွက်လျှောက်ထားမှုအရ အမိန့်ချမှတ်ခံရသည့်ပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ထိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ထိုအမှုမျိုးကို စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသည့် တရားမကြီးမှုများစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားသည့် အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေ။ အပိုဒ် ၁၁ အရ သတ်မှတ်သည့် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း စွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

ဒေါ်စိုးစံသိန်း နှင့် ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ) ဒေါ်ထားထားညွန့်ပါ ၂ ၀

ဒီကရီ အတည်ပြုရာတွင် ဒီကရီတွင် မပါရှိသည့် မြေနှင့် အဆောက်အဦများကိုပါ တရားနိုင်ကပို့မို့ရရှိသွားရာ ယင်းပို့မို့ရရှိသွားသော မြေနှင့်အဆောက်အဦများကို ပြန်ရရန် တရားရုံးများက သီးခြားတရားတစ်ထုံးစွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ ဇာရီမှုတွင်သာ လျှောက်ထားရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးဇော်ဝင်းတို့မြေကွက်အမှတ် ၄၆-ဇ မှ ဖယ်ရှားခံရသည်ဆိုခြင်းမှာ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၁/၂၀၀၅ အမှု၌ဒီကရီတွင်ဖြစ်စေ၊ အပ်ဝရမ်းတွင်ဖြစ်စေ မပါရှိသော မြေကွက်နှင့် အဆောက်အဦများကိုပါ တရားရုံးဦးဇော်ဝင်းတို့

(ကဃ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ရှားပေးလိုက်၍ ဘီလစ်က လက်ရောက်ပေးအပ်ရာ တရားနိုင်များဖြစ်သော ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ပိုမိုရလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) တွင် “ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့၏အခွင့်အရေးဆက်ခံသူတို့အကြားတွင်ဖြစ်စေ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီအရပေးဆပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ကျေအေးပြေငြိမ်းအောင် ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ဒီကရီအတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်။ သီးခြားတရားမမှုတွင် အဆုံးအဖြတ်မပြုရ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဇာရီမူပြုလုပ်ရာ၌ တရားနိုင်သည် ဒီကရီတွင်မပါသောမြေကို ယူခြင်း၊ ဒီကရီတွင်ဖော်ပြထားသည်ထက်ပို၍ယူခြင်းပြုလျှင် တရားရုံးသည် မြေကိုပြန်ရရန် ယင်းဇာရီမူ၌ပင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ အရ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ မှားယွင်း ပေးလိုက်မိသော မြေကိုပြန်ရရန် သီးခြားတရားတစ်ထုံး မစွဲဆိုနိုင်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးဇော်ဝင်းတို့က ၎င်းတို့လက်လွှတ်ခဲ့ရသော မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အဦများ ပြန်လည်ရရှိရန် အတွက် မူလဇာရီမူတွင်လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ သီးခြားတရားတစ်ထုံးစွဲဆိုပါက မည်ကဲ့သို့သော စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုရာရောက်သကဲ့သို့ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် တရားရုံးများက အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်း၊ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ဦးဇော်ဝင်းပါ ၂

နှင့် ကိုနောင်ဝင့်နောင်ပါ ၃

၃၇

အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီး
 အမွေပစ္စည်းစာရင်း ကောက်ယူရန် ကော်မရှင်နာ
 ခန့်အပ်တာဝန်ပေးပြီးနောက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
 အမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အရ နောက်ထပ် အမှုစွဲဆိုခွင့်
 နှင့်တကွ အမှုအား ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခွင့်
 ရှိ မရှိ။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ စွဲဆိုခဲ့သော အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန်ကိစ္စ
 အတွက် မူလရုံးတရားလိုများအနေဖြင့် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်
 တွင်မှ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အရ အမှုသစ်
 စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအားရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပါရန်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။
 အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်အခါ
 အမွေဆိုင်များ၏အမွေဝေစုများကို ဥပဒေနှင့်အညီ တိတိကျကျ
 သတ်မှတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များကို
 ပြဋ္ဌာန်းပေးပြီးဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် အမွေမှုများတွင် ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီ
 သည် အမွေပစ္စည်းများကို တရားရုံးကစီမံခန့်ခွဲရန်အတွက် ကနဦး
 ချမှတ်သည့်ဒီကရီဖြစ်သည်။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် အဓိက
 ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စနှစ်ရပ်မှာ အမွေပုံပစ္စည်းများကို စာရင်း
 ကောက်ယူခြင်း၊ သေသူကပေးရန်ရှိသော ကြွေးမြီများ စိစစ်ခြင်းနှင့်
 အမွေပစ္စည်းများကို ပဏာမဒီကရီတွင်ချမှတ်ထားသည့် စည်းကမ်း
 ချက်များနှင့်အညီခွဲဝေခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် တရားလို၏
 ရပိုင်ခွင့်များကိုသတ်မှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီချမှတ် သောအခါ အမှုမှာ
 တစ်ခန်းရပ်သွားသည်ဟု တစ်နည်းဆိုနိုင်သည်။ အမှုသည်အချင်းချင်း

၂၈၀၄၈

5B

(ကစ)

ညွှန်းချက်

သဘောတူခွဲဝေယူလိုက်ကြလျှင် အပြီးသတ် ဒီကရီ ချမှတ်ရန်ပင် မလိုတော့ပေ။

စာမျက်နှာ

ထို့ပြင် အမှုတစ်မှု၌ ဒီကရီတစ်ရပ်ချမှတ်ပြီးဖြစ်လျှင် အယူခံ ရုံးက ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုသရွေ့ ထိုအမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ မမြဲစနစ် နှင့် ဒေါ်မိုးစိန်ပါ ၄ အမှုတွင်ကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်ပိုင်း၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အရ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအားရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ ၆

နှင့် ဒေါ်အေးမြင့်

၄၆

ဇာရီမူ၌ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးများမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည် များက တစ်စုံတစ်ရာ လျှောက်ထားမှုပြုလုပ်ခဲ့ပါက ဇာရီရုံးက လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဇာရီမူတွင် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည် များအကြား သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်လာသည့်ပြဿနာများကိုသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များနှင့်တရားနိုင်၊ တရားရှုံးတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်း ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပုဒ်မ ၄၇ က ရည်ညွှန်းထားခြင်း မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤနေရာတွင် ဇာရီမူ၌ တရားနိုင်၊ တရားရှုံး မဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များက လျှောက်ထားမှု တစ်စုံတစ်ရာ

စာမျက်နှာ

ပြုလုပ်ခဲ့ပါက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) အရ လက်ခံ အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုမရှိသည့်အချက်ကို သတိပြုရန်လိုအပ် သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း တရားရုံးများသည်တင်ပြလာသည့် လျှောက်လွှာများအပေါ် လက်ခံခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားမှုမရှိပေ။

ယင်းကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးတွင် ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်း အမှန်မှာ ဇာရီရုံးသည်တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှု သည်များတင်သွင်းလာသည့် လျှောက်လွှာများကို လက်ခံရရှိပါက အမှုတွဲ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ လျှောက်လွှာလက်ခံရရှိသည့်အချက်ကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ၎င်းလျှောက်လွှာအပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာလျှောက်လွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ် ရန်သာဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်အမှုသည်များသို့ ကန့်ကွက်လွှာတင်စေ ခြင်း၊ နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်ကြားနာခြင်းတို့ပြုလုပ်ပြီးမှ အမိန့် တစ်ရပ်ချမှတ်ခြင်းသည် ဇာရီရုံးမှ တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များတင်သွင်းသည့်လျှောက်လွှာအပေါ် အရေးယူ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပေရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ဆောင်ရွက်ရာရောက်သည်။

ဒေါ်မေသူပါ ၄ နှင့် ဒေါ်သီတာပါ ၂

၅၉

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက် အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်း၏ အဓိပ္ပာယ်။

အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅

နှင့် ယခုစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တို့မှာ စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ (form of suit)၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အမှုအမျိုးအစားချင်း တူညီမှု ရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်ပွားသည့် ဂရန်မြေကွက်များမှာ အကွက်၊ ဦးပိုင်အမှတ် များမတူညီသော သီးခြားဂရန်မြေ ၂ ကွက်ကို သီးခြားအချိန်များမှ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် အမိန့် ၂ (၃) အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းဟူသော စကားရပ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုနိုင်မဆိုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုနှစ်မှုအတွက် တရားစွဲရန်အကြောင်းသည် တစ်ခုတည်းဖြစ်ရန်အလို့ငှာ တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးကို တရားလိုအားရစေသည့် အကြောင်းခြင်းရာများတူညီရမည့်အပြင် တရားပြိုင်ကထိုအခွင့်အရေးကိုထိပါးခြင်းသည် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ အနှစ်သာရအားဖြင့် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလို၏မြေကွက် သီးခြားနေရာများတွင် သီးခြားအချိန်များ၌ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် ခြားနားသော တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် အကြောင်းများကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုသော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ဃ) ဂရန်မြေကွက်ဖြစ်ပြီး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုခဲ့သော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၄၁၅/န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဂရန်မြေကွက်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ကျူးကျော်ရယူခဲ့သည့်ကာလ

စာမျက်နှာ

များမှာလည်း ယခုအမှုတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ဟု အဆိုပြုထားခြင်းဖြစ်ပြီး ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် (၁၆၉/၂၀၀၅) တွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ပြင် အယူခံတရားပြိုင်က ထိုအခွင့်အရေးကို ထိပါးသည့်အချိန်မှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသောကြောင့် တရားပြိုင်၏ ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် ယခုတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင်စွဲဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏ တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင်တစ်ပါတည်း တောင်းဆိုမှုမပြုခြင်းကြောင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သုံးသပ်ရသည်။

ဒေါ်အေးအေးဟန် (၎င်း၏ နှင့် ဦးမျိုးအောင်
အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ ဒေါ်စန်းစန်းနွယ်)

၉၁

ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ်ပါပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူအနေဖြင့် ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုသူတို့အချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် မပါမဖြစ်ပါဝင်ရမည့် အမှုသည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပဋိညာဉ်ကို နာခြေခံ၍ စွဲဆိုသောအမှုများတွင် ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူများသည် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ်

(ကည)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

မပါလျှင်မဖြစ်သော အမှုသည်များ (Necessary Parties) ဖြစ်ကြသည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်မရှိပေ။ ပဋိညာဉ်တွင်မပါဝင်သည့်အပြင် ပဋိညာဉ်အရ တိုက်ရိုက်အကျိုးသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသူများအနေဖြင့် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင်ရန်မလိုအပ်ဟူသော အယူအဆမှာ အငြင်းထွက်စရာအကြောင်းမရှိပေ။ ဒေါ်ခင်စောဝေ နှင့် ဒေါ်အေးအေးသောင်းပါ ၃ အမှု^(၄) ကိုကြည့်ပါ။

သို့ရာတွင် ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ် အရ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်နည်းအားဖြင့် ပဋိညာဉ်ပါဝစွည်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်သူဟု အဆိုရှိသူအနေဖြင့် ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုသူတို့အချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ရန်မလို မလိုဟုဆိုခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၂၇ (ဂ) တို့အရ အလေးထားစဉ်းစားရမည့်ဥပဒေ ပြဿနာဖြစ်သည်။ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) ၌ “Any other person claiming under him by a title arising subsequently in the contract.” ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို သတိချပ်ရန်လိုသည်။

သို့ဖြစ်၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များသည် တရားလိုနှင့် တိုက်ရိုက်ပဋိညာဉ်မရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တရားပြိုင် (၁) ထံမှ အဆင့်ဆင့်ဝယ်ယူသူများဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုတို့အရ တရားလိုက (၁) တရားပြိုင်အပေါ် အချင်းဖြစ်ဥပစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားပြိုင် (၂) နှင့် (၃) တို့သည် အမှုတွင်မပါမဖြစ်ပါဝင်ရမည့် အမှုသည်များ (Necessary Parties)

ဖြစ်ကြသည်မှာ မြင်သာသည်။

စာမျက်နှာ

ဒေါ်ရင်ရင်စုန် (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စိုး နှင့် ဒေါ်ခင်မာလွင်ပါ ၃

၇၈

မိန်းကလေးအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်သည့်
ယောက်ျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု
သည့်ယောက်ျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက်
လျော်ကြေးပေးလျော်စေရန် ဒီကရီချမှတ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က တရားလိုအားတရားလို၏
မိဘများထံသွားရောက်ပြန်လည်အပ်နှံ၍ လာမည့်သီတင်းကျွတ်လဆန်း
တွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြစဉ်က (၁) တရားပြိုင်
သာမက (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်
တို့လည်းပါရှိကာ ထိုသို့ ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြကြောင်း နှစ်ဖက်
အငြင်းမပွားအထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့အတူ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်သွားပြီးသည်အထိ
တရားလိုတို့အား တရားပြိုင်တို့က အဆက်အသွယ်မပြုခဲ့တော့ခြင်း၊
တရားလိုဘက်က ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်ရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၂) နှင့်
(၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အား မပေးစားနိုင်ဟု
ငြင်းဆိုခဲ့မှုကြောင့် အမှုဖွင့်ခဲ့ခြင်းစသည့်အချက်များမှာ တရားလိုဘက်
စွပ်စွဲချက်များတွင်ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားပြိုင်များဘက်မှ ချေပနိုင်ခဲ့မှု
မရှိခြင်းတို့မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ထို့အပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြုခြင်းနှင့်ပျက်ကွက်
ခြင်းပြုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ အရွယ်မရောက်

သေးသူများသာဖြစ်ပြီး အဓိကကတိပြုရသူနှင့် ပျက်ကွက်ခဲ့သူတို့မှာ (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့သာ ဖြစ်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း လူကြီးစုံရာဖြင့် မိန်းကလေးရှင် ၏မိဘများထံအပ်နှံကြရာတွင် ယောက်ျားလေး၏မိဘများပါ လိုက်ပါ ပြီး လူငယ်နှစ်ဦးအား လက်ထပ်ပေးရန်ကတိပြုရသူများမှာ မိဘများ ဖြစ်ကြကာ မိဘ၏ဝတ္တရားများတွင်လည်း သားသမီးများအား ထိမ်းမြား ပေးရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ “သားသမီးမကောင်း၊ မိဘခေါင်း” ဟူ၍ပင် ဆိုရိုးရှိသည်။

ကလေးသူငယ်ဥပဒေအရလည်း ကလေးသူငယ်ကျူးလွန် သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကလေး၏မိဘများအပေါ် ဒဏ်ငွေချမှတ် ခြင်းပြစ်ဒဏ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်ရုံး ၃ ရုံးလုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်သည့် ယောက်ျားသာမက ယောက်ျား၏မိဘများကိုပါ လျော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

မောင်ရဲငြိမ်းအောင်ပါ ၃ နှင့် မခင်စန်းနွယ် (အရွယ်မရောက် သေးသူ ၎င်း၏အုပ်ထိန်းသူမိခင် ခေါ်စန်းမြင့်)

ခရစ်ယာန်လင်ယောက်ျားဖြစ်သူသည် ခရစ်ယာန်ဇနီးဖြစ်သူ အပေါ် ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခြင်း၊ စွန့်ပစ်ခြင်းကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံလင်မယား ကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ အရ ထိမ်းမြားမှုပယ်ဖျက်ပေးရန် ဇနီးဖြစ်သူ က လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေပြရန်အချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ တွင် ဇနီးဖြစ်သူက လင်ယောက်ျားဖြစ်သူအပေါ် ထိမ်းမြားမှု ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

စာမျက်နှာ

" Any wife may present a petition to the District Court or to the High Court, praying that her marriage may be dissolved on the ground that, since the solemnization thereof, her husband has exchanged his profession of Christianity for the profession of some other religion, and gone through a form of marriage with another woman;

- or has been guilty of incestuous adultery,

- or of bigamy with adultery,

- or of marriage with another woman with adultery,

- or of rape, sodomy or bestiality,

- or of adultery coupled with such cruelty as without adultery would have entitled her to a divorce *a mensa et toro*,

- or of adultery coupled with desertion, without reasonable excuse, for two years or upwards.

(ကပ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

မဆောင်နမ်၏ အဆိုပြုတင်ပြချက်များတွင် ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်သည် အခြားဘာသာသို့ကူးပြောင်းခြင်း၊ နောက်ထပ်မယားယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်း စသောအချက်များ တင်ပြထားခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ဦးအယ်ဘရန်မိုင်သည် ထိုအချက်များကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း လည်းမပေါ်ပေါက်ပေ။ ရိုက်နှက်ခြင်းဖြင့် ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်ကြောင်း တရားလိုကထွက်ဆိုသော်လည်း လိုပြသက်သေများက ထောက်ခံထွက်ဆိုခြင်းမရှိပေ။ တရားလိုပြောပြ၍သိရကြောင်းသာ ထွက်ဆိုကြသည်။ ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ရုံမျှဖြင့်လည်း တစ်ပါးသောမိန်းမနှင့် ဖောက်ပြားကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်လျှင် လင်မယား ကွာရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ကွာရှင်းရန်ဒီကရီကို တောင်းဆိုခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ မစ္စစ်ပါး (လ်) ကျော် နှင့် ဦးကျော် အမှုကို ကြည့်ပါ။

တရားလိုက တရားပြိုင်သည် ၂ နှစ်ကျော်စွန့်ပစ်ထားခြင်းကြောင့် ကွာရှင်းခွင့်ရထိုက်သည်ဟု တင်ပြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ လင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ မိန်းမတစ်ဦးနှင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြင် ဇနီးဖြစ်သူအား ၂ နှစ်နှင့်အထက်စွန့်ပစ်ထားမှသာလျှင် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်သဖြင့် ၂ နှစ်အထက်စွန့်ပစ်သည်ဟု ဆိုရုံမျှဖြင့် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ တရားလိုတင်ပြသော သက်သေခံချက်များအရ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယား ကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍ ခရိုင်တရားရုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှု ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

မဆောင်နမ် နှင့် ဦးအယ်ဘရန်မိုင်

အမွေရှင်နှင့်တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့သည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူ
ဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ပါက ဟိန္ဒူဥပဒေ
(ဒါယျဘာဂဥပဒေ) အရ အမွေပုံစံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု
စွဲဆိုခွင့်ရှိ မရှိ။

စာမျက်နှာ

ဟိန္ဒူဥပဒေ (ဒါယျဘာဂဥပဒေ) အရ အမွေပုံ
ပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုမှု၊ အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ
မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဟိန္ဒူကျမ်း အပိုဒ် ၃၀ (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်း
ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်-

" 31 (2) According to the Dayabhaga school two
or more persons inheriting jointly take as
tenants-in-common, except only (1) widows,
and (2) daughters who take as joint tenants with
rights of survivorship."

ထို့ကြောင့် မုဆိုးမနှင့်သမီးမှအပ ကျန်အမွေဆက်ခံသူများ
သည် ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ့်အစုလိုက် (tenant in common) အမွေ
ဆက်ခံကြပြီး မုဆိုးမနှင့်သမီးတို့သည် စုပေါင်းအမွေဆက်ခံ (joint
tenant) ကြကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ဒါယျဘာဂဥပဒေ (Dayabhaga Law) အရ ပစ္စည်းခွဲဝေ
ခြင်း (Partition) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခန်း ၁၇၊ အပိုဒ် ၃၄၈ ၏ဥပမာအရ
ဆိုလျှင် မုဆိုးမဖြစ်သူသည် ဟိန္ဒူဇယောက်ျားဖြစ်သူ၏အမွေကို
အတန်အသတ်ဖြင့် ဆက်ခံခွင့် (Limited Estate) ကိုသာရရှိသော ။

7A

(ကတ)

ညွှန်းချက်

ကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရန်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

စာမျက်နှာ

သား၊ မြေးသား၊ မြစ်သားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အပိုဒ် ၃၄၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်-

349. Sons, grandsons and great-grandsons.-

Under the Dayabhaga law a son is not entitled to a partition of the coparcenary property against his father. The reason is that a son, according to that law, does not acquire by birth any interest in ancestral property. The same rule applies to grandsons and great-grandsons { ss 273- 274}.

သို့ဖြစ်၍ ဒါယျဘာဂဥပဒေအရ သား၊ မြေးသားနှင့် မြစ်သားတို့သည် အမွေပစ္စည်းကို ခွဲဝေပေးစေရန်အတွက် “ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု” (Suit for Partition) စွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဤအမှုတွင် တရားလို (၂) မောင်နေလစိုးသည် အမွေရှင်အဘိုးဖြစ်သူ ဟိန္ဒူဘာသာဝင် ဦးအောင်ညိုမီးကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းကို ခွဲဝေခံစားခွင့်ပြုရန် “အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု” (Administration Suit) စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ ဒါယျဘာဂဥပဒေ၊ ဟိန္ဒူဥပဒေကျမ်းအပိုဒ် ၃၄၉ နှင့် ညီညွတ်မှုရှိသဖြင့် အမှုပုံစံမှားယွင်း သည်ဟု မဆိုသာချေ။

ဦးစိုးရပါ ၁၀ နှင့် ဦးနေလစိုး

တရားမပထမအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးခင်မြင့်ရှေ့တွင်

ဒေါ်စိုးစံသိန်း

နှင့်

ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ) ဒေါ်ထားထားညွန့်ပါ ။ *

+ ၂၀၁၀

မေလ

၄ ရက်

ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် ဝရမ်းကပ်ခံရသောပစ္စည်းကို မိမိပိုင်ဆိုင်ထိုက်ကြောင်း တောင်းဆိုချက်အပေါ် ဆန့်ကျင်အမိန့်ချမှတ်ခံရသဖြင့် ထိုပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ဆိုင်ကြောင်းမြွက်ဟကြေညာပေးရန် စွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ ပထမဇယား အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုကို စွဲဆိုခြင်းမှာ တရားရုံးမှ ဒီကရီ အတည်ပြုရာတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ပညတ်ဝရမ်းစွဲကပ်မှု ကြောင့် ဝရမ်းခွာပေးရန် ကန့်ကွက်လျှောက်ထားမှုတွင် ၎င်း၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်းချမှတ်သည့်အမိန့်အရ စွဲဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

* ၂၀၀၉ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၅၆။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၇၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ J

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၁ တွင်
အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

၁၁။ အောက်ပါအမိန့်တစ်ရပ်ရပ် တစ်နှစ် အမိန့်ချမှတ်
အရ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းကို သည့်နေ့ရက်
ခံယူသူက အမိန့်စာတွင် ကစ၍
ဖော်ပြပါရှိသည့် ပစ္စည်း
အပေါ်မိမိပိုင်ထိုက်ကြောင်း
အခိုင်အမာ ပြဆိုစေရန်
စွဲဆိုသည့်အမှု-

- (၁) ဒီကရီအတည်ပြုရာ
ဝရမ်းစွဲကပ်သည့်
ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်
ကြောင်းတောင်းဆို
ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍
သို့တည်းမဟုတ်
ဒီကရီအတည်ပြုရာ
ပစ္စည်း ဝရမ်းစွဲကပ်
ခြင်းကို ကန့်ကွက်
ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍
တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအရ ချမှတ်
သည့်အမိန့်

(J) x x x x

အယူခံတရားလိုက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယား အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်းတင်ပြသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၂၀ သည် ပထမဇယား၏ အခြားနေရာ များတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါသည့် တရားမကြီးမှုများအတွက် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် တရားရုံးတွင် ကန့်ကွက် လျှောက်ထားမှုအရ အမိန့်ချမှတ်ခံရသည့်ပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ထိုက် ကြောင်း အခိုင်အမာပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ထိုအမှုမျိုးကို စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသည့် တရားမကြီးမှုများစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားသည့် အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေ။ အပိုဒ် ၁၁ အရ သတ်မှတ်သည့် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း စွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးအောင်လှသိန်း
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဒေါ်လှလှလွင်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၈ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၇၇ တွင် အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်များအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တိုက်ခန်းပိုင်ဆိုင်ကြောင်း

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

မြွက်ဟကြညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရားရုံးက အယူခံ
တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သဖြင့် ဤ
အယူခံဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို (မူလရုံးတရားလို)၏ဆိုလွှာတွင် အချင်းဖြစ်
တိုက်ခန်းကို ၂-၅-၉၅ နေ့တွင် (၁) တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်ထံမှ တန်ဖိုးငွေကျပ် ၁၁ သိန်းဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့
ကြောင်း၊ (၁) တရားပြိုင်၏ခင်ပွန်းဦးခင်မောင်စိုးမှာ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင်
ကွယ်လွန် ခဲ့ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်ဒေါ်ရွှေလုံးက တရားလို
ပြုလုပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၄၅/၉၆
ဖြင့် (၁) တရားပြိုင်အပါအဝင် အမွေဆိုင်များအပေါ် အမွေပုံပစ္စည်း
စီမံခန့်ခွဲ ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါအမှုတွင် အချင်းဖြစ်
တိုက်ခန်းကို အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ် ၁၂-၅-၀၃ နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့
ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်း
ထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁
နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ပညတ်ဝရမ်းခွာပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး
တရားမ အထွေထွေမှုအမှတ် ၃၅၃/၂၀၀၅ တွင်လျှောက်ထားခဲ့ရာ
ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း
ဥပဒေ ၆၁ အရ တရားလို၏လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်ခဲ့ကြောင်း၊
ယင်းအမိန့်အား တရားရုံးချုပ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၂၅/၂၀၀၆
တွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ်က ပလပ်ခဲ့သဖြင့်
ဤအမှုကိုစွဲဆိုကြောင်း အဆိုပြုသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ ချေလွှာတွင် တရားလိုသည်
၂-၅-၉၅ နေ့တွင် (၁) တရားပြိုင်ထံမှ တန်ဖိုးငွေ ၁၁ သိန်းဖြင့်
ဝယ်ယူခဲ့ သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို ၅%

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

အတိုးဖြင့် အပေါင်ထားခဲ့သည့်အပေါ် ၂-၅-၉၅ နေ့စွဲပါ စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တိုက်ခန်းအပေါင်ထားငွေ ၁၁ သိန်းအပေါ် ကျသင့်သည့်အတိုး၊ အရင်းငွေများကို (၁) တရားပြိုင်က တရားလိုသို့ ပေးဆပ်ပြီးဖြစ်၍ တရားလိုကရောင်းချသူအဖြစ်လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ၂-၅-၉၇ နေ့တွင် တိုက်ခန်းအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် (၁) တရားပြိုင်အား ပြန်လည်ရောင်းချထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် မည်သည့်အခါကမျှ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိ ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၄၅/၉၆ အမှုတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ်သတ်မှတ်၍ ၄-၄-၀၁ နေ့က ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီး ၁၂-၅-၀၃ နေ့တွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံး၏အပြီးသတ်ဒီကရီ အပေါ် တရားမဖေရီမှုဖွင့်လှစ်ပြီး အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ပညတ်ဝရမ်းခွာပေးရန် တရားမအထွေထွေမှု လျှောက်ထားသော်လည်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ဥပဒေ ၆၁ အရ ပယ်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်သို့ တရားမပြင်ဆင်မှု တက်ရောက်ရာ တရားလို၏ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်လွှာကို ပလပ်ခဲ့ ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တရားပြိုင်များအပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိ ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းလည်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားလိုစွဲဆိုသည့် အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်မှားစွာကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ စွဲဆို ပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း ချေပသည်။

အဆိုလွှာ၊ ချေလွှာတို့အရ အောက်ပါပဏာမရုံးငြင်းချက် နှစ်ရပ်ထုတ်၍ ကြားနာသည်-

B

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

- (၁) ယခုအမှုကို စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန် နေပြီဆိုခြင်းမှန်ပါသလား၊
- (၂) တရားလိုသည် ယခုအမှုအား တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိဆိုတာ မှန်သလား။

တိုင်းတရားရုံးက တရားလိုသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ပညတ်ကရမ်းခွာလို့မူလျှောက်ထားရာ အောင်မြင်ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ တွင်လည်း အောင်မြင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲခွင့်ရှိကြောင်း၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၁ အရ တစ်နှစ်အတွင်း တရားစွဲရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်မှ အမိန့် ချမှတ်သည့်နေ့မှာ ၂၉-၁-၀၇ နေ့ဖြစ်ရာ ၂၄-၉-၀၈ နေ့တွင် ယခုအမှုကိုစွဲဆိုခြင်းမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထား မှုမအောင်မြင်လျှင် နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ် ကြောင်းအတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားမစွဲနိုင်ကြောင်း၊ အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ မစွဲဆိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ စွဲဆိုရာ၌အရေးနိမ့်လျှင်ဖြစ်စေ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထားမှုတွင် ချမှတ်သောအမိန့်သည် အတည်ဖြစ် ကြောင်း၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ စွဲဆိုခြင်းမရှိဘဲ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ မြွက်ဟကြေညာပေးစေလို့မူ စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ အယူခံမှုကို ပလပ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားမကြီးမှုတရား စွဲဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း မူလပိုင်ရှင်အယူခံတရားပြိုင် (၁)နှင့် ညှိနှိုင်း

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

ဆောင်ရွက်ပြီး ပြေလည်မှုရရှိအောင်စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ပြေလည်မှုမရရှိခဲ့သဖြင့် အချိန်ကာလ (၁) နှစ်ကျော်သွားပြီးဖြစ်၍ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုကို ကုစားနိုင်ရန်အခွင့်အရေးအရ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ် စဉ် ၁၂၀ အရ (၆) နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တိုက်ခန်းနှင့်ပတ်သက် သော ပိုင်ဆိုင်မှုစာရွက်စာတမ်း၊ ဆက်စပ်စာချုပ်များအားလုံးနှင့်အတူ တိုက်ခန်းလက်ရောက်ရရှိ၍ မိသားစုအိမ်ထောင်စုစာရင်းဖြင့် ယခု အချိန်ထိ နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊ အဆိုလွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲ စာရွက် စာတမ်းများကို တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၁၃ နည်းဥပဒေ ၁ အရ တင်သွင်းထားပြီးဖြစ်၍ အဆိုပါ ပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ်တွင် အယူခံ တရားလိုအနေဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရား စွဲခွင့် အခွင့်အရေးရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ပညတ်ဝရမ်း ကပ်ထားခြင်းအပေါ်တွင် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုအခွင့်အရေးအတွက် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့် အခွင့် အရေးရရှိပြီးဖြစ်ပါလျက် တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ များစွာဆုံးရှုံးနစ်နာကြောင်းလျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက ဒေါ်စိုးစံသိန်းအနေဖြင့် ဒေါ်ရွှေလုံး (ခ) ဒေါ်စန်းမြက ဒေါ်ထားထားညွန့် ပါ-၅ ဦးအပေါ် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစတင်စွဲဆိုခဲ့သည့် ၁၉၉၆ ခုနှစ် ကတည်းက မိမိအခွင့်အရေးထိပါးကြောင်းသိရှိပါလျက် တရားစွဲဆိုခဲ့ ခြင်းမရှိဘဲ ၁၂ နှစ်ကြာပြီးနောက် ၂၄-၉-၀၈ တွင်မှ ယခုအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေသဖြင့် တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် တရားမျှတမှန်ကန်

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

မူရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုမီ အယူခံတရားပြိုင်များ နှင့်နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ညှိနှိုင်းပြေလည်အောင်ဆောင်ရွက်နေကြပြီး နောက်ဆုံး ပြေလည်မှုမရရှိသဖြင့် အချိန်ကာလ (၁) နှစ်ကျော်သွားပြီ ဖြစ်၍ နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုကို ကုစားနိုင်ရန် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟပေးစေလိုမှုအဖြစ် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ် ကြောင်း ဖော်ပြချက်မှာ မူလရုံးတရားလို၏အဆိုလွှာတွင် လုံးဝ မပါရှိသောအချက်ကို ဖြည့်စွက်တင်ပြလာခြင်းဖြစ်၍ လက်ခံစဉ်းစား ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ ထိုအကြောင်းပြချက်ဖြင့် သီးခြား သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟ ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုလာခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ “တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ဝရမ်း ခွာပေးစေလိုမှု ပယ်ခြင်းခံရလျှင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည့်နေ့မှစ၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၁၁ အရ (၁) နှစ်အတွင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲဆိုရမည်” ဟု အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၂၅/၂၀၀၆ ကို ပလပ်ခဲ့ သည့် ၂၉-၁-၀၇ နေ့မှစတင်၍ (၁) နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်ပါလျက် ၂၄-၉-၀၈ နေ့တွင်မှ စွဲဆိုခဲ့ခြင်းသည် မိမိရရှိသောအခွင့်အရေးတွင် ထိုက်သင့်သော လုံ့လ၊ ဝီရိယ စိုက်ထုတ်မှုမရှိဘဲ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ပြီးမှ စွဲဆိုခဲ့ ကြောင်း အခိုင်အမာပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်သည် မှန်ကန်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုသည် မူလအမှုကို သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ စွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရသာ

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

စွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း၊ ဒေါ်စိုးစံသိန်းသည် ဤအမှုကို တိုင်းတရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ပြီးနောက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၀၀၇/၂၀၀၉ တွင် ဒေါ်ရွှေလုံး ပါ-၆ ဦးအပေါ် “တရားပြိုင်များ ရရှိထားသောဒီကရီသည် တရားလိုအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိကြောင်းနှင့် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်အရ လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် (Possessory Title) ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု” ကို ၂၆-၁၀-၀၉ နေ့တွင် ထပ်မံစွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ စွဲဆိုပြီး (၂) လကြာမှ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအယူခံတွင်လည်း ထပ်မံတရားစွဲဆိုထားကြောင်းဖော်ပြထားခြင်းမရှိဘဲ ထိမ်ချန်၍ သက်သာခွင့်တောင်းခံနေသောကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင် အပြစ်ကင်းမဲ့ သန့်ရှင်းမှုရှိရန် လိုသည်ဆိုသော ဥပဒေသနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသဖြင့် အယူခံလွှာကို ပလပ်ပေးရန်လျှောက်လဲသည်။

ဤအယူခံတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်းနှင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ စွဲဆိုခြင်းမရှိဘဲ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိဟု မူလတိုင်းတရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်မှန် မမှန်စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို (မူလရုံးတရားလို) ၏ ဆိုလွှာအရ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ဦးခင်မောင်စိုး၏ဇနီး အယူခံတရားပြိုင် (၁) ဒေါ်ထားထားညွန့် (မူလရုံးတရားပြိုင်-၁) ထံမှ ၂-၅-၉၅ နေ့တွင်ဝယ်ယူခဲ့သော်လည်း ထိုတိုက်ခန်းသည် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၄၅/၉၆ တွင် ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်စိုး၏အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်သဖြင့် အယူခံတရားပြိုင် (၂)ဒေါ်ရွှေလုံး(ခ) ဒေါ်စန်းမြကဒေါ်ထားထားညွန့်အပေါ် ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

နည်းဥပဒေ ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ကြောင်း၊ တရားလိုက အဆိုပါ ပညတ်ဝရမ်းအား ခွာပေးရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမအထွေထွေ မှုအမှတ် ၃၅၃/၂၀၀၅ တွင် လျှောက်ထားရာ တရားလို၏ လျှောက်ထားမှုကို တိုင်းတရားရုံးက နည်းဥပဒေ ၆၁ အရပယ်ခဲ့၍ တရားရုံးချုပ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၂၅/၂၀၀၆ တွင် ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားသော်လည်း ၂၉-၁-၀၇ နေ့တွင် ပလပ်ခံရသဖြင့် ထိုနေ့မှစ၍ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ကြောင်း အဆိုပြု၍ ဤအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုက ဤအမှုကိုစွဲဆိုခြင်းမှာ တရားရုံး မှ ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ပညတ်ဝရမ်း စွဲကပ်မှုကြောင့် ဝရမ်းခွာပေးရန် ကန့်ကွက်လျှောက်ထားမှုတွင် ၎င်း၏ လျှောက်ထားချက်ကိုပယ်ကြောင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်အရ စွဲဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

- ၁၁။ အောက်ပါအမိန့်တစ်ရပ်ရပ် တစ်နှစ် အမိန့်ချမှတ်
- အရ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းကို သည့်နေ့ရက်
- ခံယူသူက အမိန့်စာတွင် ကစ၍
- ဖော်ပြပါရှိသည့် ပစ္စည်း
- အပေါ်မိမိပိုင်ထိုက်ကြောင်း
- အခိုင်အမာ ပြဆိုစေရန်
- စွဲဆိုသည့်အမှု-
- (၁) ဒီကရီအတည်ပြုရာ
- ဝရမ်းစွဲကပ်သည့်

ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်
ကြောင်းတောင်းဆို
ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍
သို့တည်းမဟုတ်
ဒီကရီအတည်ပြုရာ
ပစ္စည်း ဝရမ်းစွဲကပ်
ခြင်းကို ကန့်ကွက်
ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍
တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအရ ချမှတ်
သည့်အမိန့်

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

(၂) x x x x

အယူခံတရားလိုက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂
အရ စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယား
အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်းတင်ပြသည်။ ကာလစည်းကမ်း
သတ် ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၂၀ သည် ပထမဇယား၏ အခြား
နေရာများတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါ
သည့် တရားမကြီးမှုများအတွက် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် တရားရုံးတွင် ကန့်ကွက်
လျှောက်ထားမှုအရ အမိန့်ချမှတ်ခံရသည့်ပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ထိုက်
ကြောင်းအခိုင်အမာပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ထိုအမှုမျိုးကို
စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယား အပိုဒ် ၁၁ တွင်
ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလ အပိုင်းအခြား

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသည့် တရားမကြီးမှုများစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားသည့် အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေ။ အပိုဒ် ၁၁ အရ သတ်မှတ် သည့် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း စွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမ အထွေထွေမှုအမှတ် ၃၅၃/၂၀၀၅ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထားချက်ကို နည်းဥပဒေ ၆၁ အရ ၂၅-၉-၀၆ နေ့တွင် ပလပ်ခံရပြီး တရားရုံးချုပ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၂၅/၂၀၀၆ တွင်ပြင်ဆင်မှုဝင်ရောက်ရာ ၂၉-၁-၀၇ နေ့တွင် ပလပ်ခံရသဖြင့် ဤအမှုကို ၂၄-၉-၀၈ နေ့တွင် စွဲဆိုခြင်းမှာ သတ်မှတ်ထားသည့်စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်နေကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အယူခံတရားလိုက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်းမြွက်ဟကြေညာပေးစေရန်စွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း တင်ပြသည်။

အယူခံတရားလိုက ဤအမှုကို စွဲဆိုသည်မှာ ဝရမ်းကပ်ခံရ သော ပစ္စည်းကို မိမိပိုင်ဆိုင်ကြောင်းတောင်းဆိုချက်အပေါ် ဆန့်ကျင် အမိန့်ချမှတ်ခံရသဖြင့် ထိုပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ထိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာပြဆိုစေရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆိုလွှာအရ ပေါ်ပေါက် သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ဝရမ်းကပ်သည့်ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်းတောင်းဆိုချက်

နှင့်စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊ ပစ္စည်းဝရမ်းကပ်ခြင်းကို ကန့်ကွက်
ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ ဆန့်ကျင်သည့် အမိန့်တစ်ရပ်ရပ်
ချမှတ်ခံရသူသည် အငြင်းပွားသောပစ္စည်းအပေါ်တွင် မိမိ
ပိုင်ထိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာ ပြဆိုစေရန် တရားတစ်ထုံး
စွဲဆိုနိုင်သည်။ ထိုအမှုစွဲဆိုခဲ့လျှင် ယင်းအမှု၏ရလဒ်ကို
အထောက်အထားပြု၍ အမိန့်သည်အပြီးသတ်ဖြစ်ရမည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

အယူခံတရားလိုသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊
နည်းဥပဒေ ၆၁ အရ ၎င်း၏အကျိုးနှင့်ဆန့်ကျင်သည့် အမိန့်ချမှတ်
ခံရသဖြင့် အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားတစ်ထုံးစွဲဆိုရန်ဖြစ်
သည်။ ထိုသို့ အမှုစွဲဆိုခဲ့လျှင် ယင်းအမှု၏ရလဒ်ကို အထောက်အထား
ပြု၍ အမိန့်သည် အပြီးသတ်အတည်ဖြစ်သွားပေမည်။

မစိန်ဌေး နှင့် မောင်မြ အမှု^၁ တွင် မစိန်ဌေးက တရားရုံး
မောင်ကျော်ဇံ၏ပစ္စည်းအဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို ဝရမ်းကပ်ရာ မောင်မြက
မောင်ကျော်ဇံထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ ဝယ်ယူထားသည်ဟုဆိုကာ
ဝရမ်းခွာပေးရန်လျှောက်ထားသည်။ ဇာရီရုံးက မောင်ကျော်ဇံလက်ရှိ
ပစ္စည်းဖြစ်၍ လျှောက်လွှာကိုပလပ်လိုက်သည်။ မောင်မြသည်
နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ အမှုစွဲဆိုခြင်းမပြုပေ။ မစိန်ဌေးကအိမ်နှင့်
မြေကိုဝယ်ယူပြီးနောက် လက်ရောက်ရရန် လျှောက်ထားရာတွင်
မောင်မြက ခုခံတားဆီးသဖြင့် မစိန်ဌေးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
အမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၁၀၃ အရ တရားစွဲဆိုရာ တရားလွှတ်တော်က
မောင်မြသည် ပစ္စည်းပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုခွင့်မရှိကြောင်း
ဆုံးဖြတ်သည်။ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထားမှုတွင် ချမှတ်သော

13

(၁) အေ အိုင် အာ၊ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်၊ စာ- ၁၆၁

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

အမိန့်သည် နည်းဥပဒေ ၆၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း အပြီးသတ်အတည်ဖြစ်သွားပြီဖြစ်သည်။

နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထားမှုတွင် ချမှတ်သော အမိန့်ကြောင့် နစ်နာသူသည် နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲဆိုရန် လမ်းဖွင့်ထားသည်။ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ အမှုမစွဲဆိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ စွဲဆိုရာ၌အရေးနိမ့်လျှင်ဖြစ်စေ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထား မှုတွင် ချမှတ်သောအမိန့်သည် အပြီးသတ်အတည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အမိန့်သည် အမိန့်တွင် ပါဝင်သူများအပေါ်တွင်သာမက ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများအပေါ်တွင်လည်း အတည်ဖြစ်ကြောင်း ၁၉၂၄ အေအိုင်အာ ၉၇ တွင် ညွှန်ပြထားသည်။

အမှုစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် အယူခံတရားလိုသည် တရားဝင် အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်အခွင့်အရေးရှိပါက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိမည် ဖြစ် သည်။ သို့သော်လည်း အယူခံတရားလိုသည် ပစ္စည်းကို ဝရမ်း ကပ်ခံ ရ၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ဝရမ်းခွာ ပေးရန်လျှောက်ထားချက်အပေါ် ဆန့်ကျင်အမိန့်ချမှတ်ခံရသူဖြစ်၍ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားတစ်ထုံးမစွဲဆိုပါက ထိုပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းအပေါ် နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့် သည် အပြီးသတ်အတည်ဖြစ်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအမိန့် အတည် ဖြစ်နေစဉ် အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အခွင့် အရေးရှိသည်ဟု အဆိုပြုကာ သီးခြား သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ စွဲဆိုခွင့် ရှိသည်ဟူသော အယူခံတရားလို၏ တင်ပြချက်ကို လက်မခံနိုင်ပေ။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သောအချက်များအရ ဤအယူခံကို ခွင့်ပြုရန်အကြောင်းမရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အတည်ပြုပြီး ဤအယူခံကို စရိတ်နှင့်တကွပယ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေခ ၃၀၀/-ကျပ် သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွန့်
ပါ ၂

တရားမပြင်ဆင်မှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရွှေတွင်

+ ၂၀၁၀
ဇူလိုင်လ
၂၇ ရက်

ဦးစိုးရပါ ၁၀ ဦး
နှင့်
ဦးနေလစိုး *

အမွေရှင်နှင့်တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့သည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊
ဟိန္ဒူ ဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ပါက ဟိန္ဒူဥပဒေ
(ဒါယျဘာဂဥပဒေ) အရ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု
စွဲဆိုခွင့်ရှိ မရှိ။
ဟိန္ဒူဥပဒေ (ဒါယျဘာဂဥပဒေ) အရ အမွေပုံ
ပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုမှု၊ အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ
မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဟိန္ဒူကျမ်း အပိုဒ် ၃၁ (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်း
ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်-

" 31 (2) According to the Dayabhaga school two
or more persons inheriting jointly take as

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၆၉။
+ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၀၇ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏
စီရင်ချက်နှင့်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

tenants-in-common, except only (1) widows, and (2) daughters who take as joint tenants with rights of survivorship."

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

ထို့ကြောင့် မုဆိုးမနှင့်သမီးမှအပ ကျန်အမွေဆက်ခံသူများသည် ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ့်အစုလိုက် (tenant in common) အမွေဆက်ခံကြပြီး မုဆိုးမနှင့်သမီးတို့သည် စုပေါင်းအမွေဆက်ခံ (joint tenant) ကြကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ဒါယာဘာဂဥပဒေ (Dayabhaga Law) အရ ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်း(Partition) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခန်း ၁၇၊ အပိုဒ် ၃၄၈ ၏ဥပမာအရ ဆိုလျှင် မုဆိုးမဖြစ်သူသည် ဟိန္ဒူယောက်ျားဖြစ်သူ၏အမွေကို အကန့်အသတ်ဖြင့် ဆက်ခံခွင့် (Limited Estate) ကိုသာရရှိသောကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရန်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

သား၊ မြေးသား၊ မြစ်သားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အပိုဒ် ၃၄၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်-

349. Sons, grandsons and great-grandsons.-

Under the Dayabhaga law a son is not entitled to a partition of the coparcenary property against his father. The reason is that a son, according to that law, does not acquire by birth any interest in ancestral property. The same rule applies to grandsons and great-grandsons { ss 273- 274}.

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏စီရင်ချက်တွင် ပဏာမငြင်းချက် အမှတ် (၄) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆိုလွှာအပိုဒ် ၈ တွင် တရားလို (၂) သည် အမွေရှင်၏မြေးတော်စပ်ပြီး ကွယ်လွန်သူ အဘိုးအဘွားတို့ ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများကို မြေးတစ်ဦးအဖြစ် ဦးကြီးတော်စပ်သူများ နှင့်အတူ အညီအမျှခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိသဖြင့် ကွယ်လွန်သူအဘိုးအဘွား တို့ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများတွင် တရားလိုများမိသားစုသည် ၄ပုံ ၁ပုံ ခံစားခွင့်ရှိသည်ဟု အဆိုပြုထားသဖြင့် တရားလို (၂) ၏ ရပိုင်ခွင့်ကို တောင်းဆိုသည်မှာမြင်သာကြောင်း၊ အမွေဆိုင်မဟုတ်သူသည် အမွေပစ္စည်းတစ်ရပ်လုံးကို လက်ရှိထားသူမဟုတ်လျှင် အမှုသည် အဖြစ် ပါဝင်ရန်မလိုအပ်ကြောင်း သုံးသပ်လျက် တရားလို (၁) သည် အမွေဆိုင်မဟုတ်၍ အမှုမှဖယ်ထုတ်ထိုက်သည်ဆိုသည်မှာမှန် ကြောင်း၊ အမှုပုံစံနှင့်သက်ဆိုင်သော ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၅) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုသည် ၎င်းအဆိုပြုသည့်အတိုင်း မှန်ကန် ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ပါက တောင်းဆိုသော သက်သာ ခွင့်ကို ပေးနိုင်လျှင် အမှုပုံစံမှန်ကန်၍ အဆိုပြုချက်အတိုင်း မှန်ကန် ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်သည့်တိုင်အောင် တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်ကိုမပေးနိုင်လျှင် အမှုပုံစံမှန်ကန်ရန်အကြောင်းမရှိ ကြောင်း၊ တရားလို (၂) သည်အမွေရှင်၏ မြေးတော်စပ်သူဖြစ်ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သူအဘိုးအဘွားတို့ ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းတွင် ဦးကြီး တော်စပ်သူများနှင့်အတူ အညီအမျှခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း အဆိုပြုချက်များသည် တရားလို (၂) က သက်သေထင်ရှားပြသရမည့် အချက်များဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည် ဆိုသည်မှာ မမှန်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူတို့၏ရှေ့နေက မူလမူတရားလိုက အမွေရှင်

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

များ၊ သားသမီးများသည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူဘာသာကိုးကွယ်သူဟု အဆိုပြုထားကြောင်း၊ တရားလိုများက မိတ္တက္ကဋ္ဌဥပဒေ (Mitakshara Law) ဖြင့် သို့မဟုတ် ဒါယျဘာဂဥပဒေ (Dayabhaga Law) ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရန် လျှောက်ထားခြင်းမရှိသောကြောင့် အဆိုလွှာ သည် ပြည့်စုံမှုမရှိကြောင်း၊ ဟိန္ဒူများမှာ သီးခြားပုဂ္ဂလိကပိုင်ဟူ၍ မရှိဘဲ မိသားစုတစ်စုလုံးက စုပေါင်းပိုင်ဆိုင်ကြကြောင်း၊ မိသားစုဆိုရာ၌ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေစားအဖြစ် အမျိုးသမီးများမပါ ကြောင်း၊ ဒေါ်မာလာပါ-၅ နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်နိုင်ပါ-၄ အမှု^(၁) တွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ တရားရုံးများတွင် အမွေဆက်ခံရေး၊ အမွေခွဲဝေရေးစသည်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ အမှုဖြစ်ပွားလျှင် အမွေရှင်နှင့်သက်ဆိုင်သော မိသားစုဥပဒေအရ အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် မြန်မာနိုင်ငံတရားဥပဒေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း ထုံးပြုထားသောကြောင့် တရားလို၏အဆိုလွှာအရ ဟိန္ဒူဥပဒေအရ အမွေခွဲဝေရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဟိန္ဒူဥပဒေတွင် ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့သည်ပစ္စည်းများကို ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူများ (Joint Tenacy) ဖြစ်သောကြောင့် အမွေပုံစံမခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း၊

ဒေါ်ခင်တင့်ပါ၅ နှင့် ဦးမဏိ (၁) ဦးခင်မောင်ကြည်ပါ ၃၅ ဦးစိုးရီ (၁) ဦးအောင်ဖေ ပါ၂ နှင့် ဦးမဏိ (၁) ဦးခင်မောင်ကြည်ပါ ၃၄ အမှု^(၂) တွင် ဟိန္ဒူဥပဒေကျမ်းအရ ဟိန္ဒူမိသားစုဝင်များအနေဖြင့် အမွေရှင်ကျန်ရှိသောပစ္စည်းများအနက် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုထားသည်မှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ ဟိန္ဒူဥပဒေကျမ်းအပိုဒ် ၃၄၇၊ ၃၄၈ တွင် ဖော်ပြချက်အရ ဟိန္ဒူမိသားစုသည် ပစ္စည်းကို ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ကြပြီး ခွဲဝေသည့်အခါတွင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုကို စွဲဆိုရမည်ဟုလည်းကောင်း၊

(၁) ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၁
(၂) ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၂၇ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)

ဦးဝင်းဆွေပါ ၅ နှင့် ဦးဝင်းအောင်ဖေပါ ၃၄ အမှု(၃)
 ဦးဝင်းအောင်ဖေပါ ၈ နှင့် ဒေါ်ခင်တင့်ပါ ၂၃
 တွင် ထိုသို့စွဲဆိုခြင်းမရှိဘဲ အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်း
 မှာ အမှုပုံစံမှန်ကန်မှုမရှိသည့်အပြင် တရားစွဲခွင့် (Right to Sue)
 မရှိဘဲ စွဲဆိုခြင်းသာဖြစ်၍ အမှုကိုပယ်ရန်သာရှိသည်ဟုလည်းကောင်း
 ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မူလမှုတရားလိုသည် အမွေရှင်များမှာ
 ဟိန္ဒူများဖြစ်ပါက အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းမှာ အမှုပုံစံ
 မှန်ကန်မှုမရှိသဖြင့် အမှုကိုပယ်ရန်သာဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလမှု
 ကို ပယ်သင့်ကြောင်းလျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၀
 ဦးစိုးရပါ ၁၀
 နှင့်
 ဦးနေလစိုး

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက ဟိန္ဒူဓလေ့ထုံးတမ်းအရ
 ကွယ်လွန်သူတို့ ကျန်ရစ်သောအမွေပုံပစ္စည်းတွင် ပူးတွဲလက်ရှိထားပြီး
 ပူးတွဲအကျိုးခံစားခွင့်ရှိမှုသာလျှင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသော
 ပုံစံမှန်ကန်နိုင်ကြောင်း၊ ပူးတွဲလက်ရှိထားခြင်းမရှိ၊ ပူးတွဲအကျိုးခံစား
 ခွင့်မရှိခဲ့ပါက ပစ္စည်းလက်ရှိထားသူအမွေဆိုင်များအပေါ် အမွေပုံ
 စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းမှာ အမှုပုံစံမှန်ကန်ကြောင်း၊ အဆိုလွှာ
 အပိုဒ် ၄ နှင့် ၅ အရ တရားလိုများသည် အမွေပစ္စည်းတွင် တရားပြိုင်
 များနှင့် ပူးတွဲခွဲဝေခံစားခွင့် မရရှိခဲ့ကြောင်း၊ အမွေပစ္စည်းအားလုံး
 သည် တရားပြိုင်များ၏လက်ဝယ်ရှိနေသောကြောင့် အမွေပစ္စည်း
 လက်ဝယ်မရှိ၊ ခွဲဝေခံစားခွင့်မရှိသူ တရားလိုများသည်အမွေပုံ
 စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုမှတစ်ပါး အခြားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း၊
 ဒေါ်မမလေးပါ ၁၂ နှင့် ဒေါ်သန်းသန်းပါ ၁၅ အမှု(၄) မှာ ဟိန္ဒူဓလေ့
 ဒေါ်မမလေးပါ ၂ ဒေါ်ချိုတီပါ ၁၅
 ထုံးတမ်းအရ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုဖြစ်ရာ မန္တလေးတိုင်းတရား
 ရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီအပေါ် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်အယူခံဝင်ခဲ့ပြီး

၂B (၃) ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၃၇ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)
 (၄) ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၇၀

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

တရားရုံးချုပ်၊ အထူးအယူခံအထိ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုပုံစံ အရပင် စီမံခန့်ခွဲပေးခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားလိုသည် အမွေပုံ စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုသော အမှုပုံစံသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၅) အပေါ် အမှုပုံစံမှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆို ချက်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက အောက်ပါ ငြင်းချက်အမှတ် (၄) နှင့် (၅) တို့ကို ပဏာမငြင်းချက်အဖြစ် ဦးစွာကြားနာဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်-

၄။ တရားလို (၁) သည် အမွေဆိုင်မဟုတ်၍ အမှုမှ ဖယ်ထုတ်ထိုက်သည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား၊

၅။ အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား၊

ဤပြင်ဆင်မှုတွင် ပြင်ဆင်မှုအကြောင်းပြချက်များမှာ အထက်ပါ ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၅) နှင့်ပတ်သက်၍သာ တင်ပြ ထားကြောင်းတွေ့ရှိရသဖြင့် ငြင်းချက်အမှတ် (၅) နှင့်စပ်လျဉ်း၍သာ မူလရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

အမှုပုံစံမှန်မမှန်စိစစ်ရာ၌ တရားလို၏အဆိုလွှာတွင် အဆို ပြုထားသည့်အချက်များကို စွဲဆိုသည့်အမှုအမျိုးအစားအလိုက် ညီညွတ် ပြည့်စုံရန်လိုအပ်သည့်အင်္ဂါရပ်များနှင့်ကိုက်ညီမှုရှိ မရှိကို စိစစ်ရသည်။ ထိုသို့ စိစစ်ရာ၌ ချေလွှာတွင်ဝန်ခံထားသည့် အချက် များကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် အမှုပုံစံမှန်ကန် ခြင်းရှိ မရှိကို အဆိုအချေများအရ ဆုံးဖြတ်ရသည်ဆိုရာတွင်

အဆိုလွှာနှင့် ဝန်ခံထားသည့်ချေလွှာတို့ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။
ဒေါ်ခင်မြင့် နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ပါ ၇ အမှု(၅) ကို ရည်ညွှန်းသည်။
ထို့ကြောင့် ဤအမှုတွင် တရားလို၏အဆိုပြုချက်များသည် စွဲဆိုသည့်
အမှုအမျိုးအစားအလိုက် ညီညွတ်ရန် လိုအပ်သည့် အင်္ဂါရပ်များနှင့်
ကိုက်ညီမှုရှိ မရှိ ကြည့်ရှုစိစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

မူလမူတရားလို မောင်နေလစိုး၏အဆိုလွှာတွင် ပုဏ္ဏား
လူမျိုး၊ ဟိန္ဒူဘာသာကိုးကွယ်သူဦးအောင်ညိမ်း၊ ဒေါ်စိန်မြိုင်တို့မှသား
သမီး (၁၁) ယောက် ထွန်းကားရာ သားသမီးများအားလုံးသည်လည်း
ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို
(၁) ဒေါ်ဝင်းမာသည် ဦးအောင်ညိမ်း၊ ဒေါ်စိန်မြိုင်တို့၏ အငွေမမြောက်
သား ကိုစိုးဝင်း (ကွယ်လွန်) ၏ဇနီးဖြစ်ပြီး တရားလို (၂) မောင်နေလစိုး
မှာဦးစိုးဝင်းနှင့်ဒေါ်ဝင်းမာတို့၏ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်ပြီး
အမွေရှင်၏မြေးတော်စပ်ကြောင်း၊ တရားလို (၂) သည် အမွေရှင်၏
မြေးတစ်ဦးအဖြစ် အဘိုးအဘွားတို့ကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းတွင်
ဦးကြီးတော်စပ်သူများနှင့်အတူ အညီအမျှခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း
ဖော်ပြအဆိုပြုထားသဖြင့် တရားလိုမောင်နေလစိုးသည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊
ဟိန္ဒူဘာသာဝင်အမွေရှင်ဦးအောင်ညိမ်း၊ ဒေါ်စိန်မြိုင်တို့၏သား
ကိုစိုးဝင်း၏ သားဖြစ်၍ တစ်နည်းအားဖြင့်အမွေရှင်တို့၏သား၏သား
(မြေးသား) အဖြစ် အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း
တွေ့ရသည်။

မူလမူတရားပြိုင်တို့က တရားလိုအဆိုပြုသကဲ့သို့ အမွေရှင်
နှင့်တရားလို၊ တရားပြိုင်များသည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူဘာသာ

၂၂

(၅) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၅

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

ကိုးကွယ်သူများဖြစ်ပါက ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူများဖြစ်၍ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆို၍ မရကြောင်း၊ အမှုပုံစံမှားကြောင်းချေပထားသည်။ ထို့ကြောင့် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များအနေဖြင့် ဟိန္ဒူဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခွင့်ရှိ မရှိကို စိစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

မစောတင် နှင့် ဆရာဆင်အမှု^(၆) တွင် မဏိပူရဟိန္ဒူများ သို့မဟုတ် ပုဏ္ဏားများ၏အမွေဆက်ခံမှုမှာ ဟိန္ဒူဥပဒေ (ဒါယျဘာဂဥပဒေ) နှင့်ပုဏ္ဏားဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတို့နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအမှုတွင် အမွေရှင်နှင့်တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့သည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ပါက ဟိန္ဒူဥပဒေ (ဒါယျဘာဂဥပဒေ) အရ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခွင့်ရှိ မရှိကို စိစစ်ကြည့်ရန်လိုအပ်သည်။

ဥပဒေပညာရှင် D.FMULLA ရေးထားသည့် PRINCIPLES OF HINDU LAW; (12th EDITION) ဟိန္ဒူကျမ်းအခန်း (၃) တွင် အမွေဆက်ခံရေး အခြေခံမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားရာ ဟိန္ဒူကျမ်း အပိုဒ် ၂၂ တွင် ဟိန္ဒူများသည် မိတ္တူကုဉ္ဇဥပဒေနှင့် ဒါယျဘာဂဥပဒေတို့အရ နည်းလမ်းနှစ်သွယ်ဖြင့် အမွေဆက်ခံကြကြောင်း၊ အပိုဒ် ၂၆ တွင် အမျိုးသမီးများသည် ဟိန္ဒူယောက်ျားတစ်ဦး၏အမွေကို အကန့်အသတ်ဖြင့်သာခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ဒါယျဘာဂဥပဒေအရ အမွေဆက်ခံမှု (co-heirs) နှင့်ပတ်သက်၍ ဟိန္ဒူကျမ်းအပိုဒ် ၃၁ (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်-

(၆) ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (လွတ်တော်) စာ- ၈၉

၂၀၁၀
ဦးစိုးရ ဝါ-၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

" 31 (2) According to the Dayabhaga school two or more persons inheriting jointly take as tenants-in-common, except only (1) widows, and (2) daughters who take as joint tenants with rights of survivorship."

ထို့ကြောင့် မုဆိုးမနှင့်သမီးမှအပ ကျန်အမွေဆက်ခံသူများသည် ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ့်အစုလိုက် (tenant in common) အမွေဆက်ခံကြပြီး မုဆိုးမနှင့်သမီးတို့သည် စုပေါင်းအမွေဆက်ခံ (joint tenant) ကြကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ဒါယာဘာဂဥပဒေ (Dayabhaga Law) အရ ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်း (Partition) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခန်း ၁၇၊ အပိုဒ် ၃၄၈ ၏ ဥပမာတွင် 'အေ' ကွယ်လွန်သည့်အခါ 'ဘီ' နှင့် 'စီ' သားနှစ်ဦး ကျန်ရှိကြောင်း၊ 'ဘီ' ကွယ်လွန်သည့်အခါ သား 'ဒီ' ကျန်ရှိပြီး 'စီ' ကွယ်လွန်သည့်အခါ ဇနီး 'ဒဗလျူ' ကျန်ရှိကြောင်း၊ 'ဒဗလျူ' သည် 'ဒီ' အပေါ် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရန်ဖြစ်ပြီး တရားရုံးက ပစ္စည်း၏ထက်ဝက်ကို ခံစားခွင့်ပြုရန်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

အဆိုပါ ဥပမာအရဆိုလျှင် မုဆိုးမဖြစ်သူသည် ဟိန္ဒူ ယောက်ျားဖြစ်သူ၏အမွေကို အကန့်အသတ်ဖြင့် ဆက်ခံခွင့် (Limited Estate) ကိုသာ ရရှိသောကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရန်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

သား၊ မြေးသား၊ မြစ်သားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အပိုဒ် ၃၄၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်-

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

349. Sons, grandsons and great-grandsons.-

Under the Dayabhaga law a son is not entitled to a partition of the coparcenary property against his father. The reason is that a son, according to that law, does not acquire by birth any interest in ancestral property. The same rule applies to grandsons and great-grandsons. { ss 273- 274}.

သို့ဖြစ်၍ ဒါယုဘာဂဥပဒေအရသား၊ မြေးသားနှင့်မြစ်သား တို့သည် အမွေပစ္စည်းကို ခွဲဝေပေးစေရန်အတွက် “ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု” (Suit for Partition) စွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု (Administration Suit) သာ စွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူတို့၏ရှေ့နေက တင်ပြသော ဒေါ်ခင်တင့် ပါ ၅ အမှု^(၁) နှင့် ဦးဝင်းဆွေပါ ၅ အမှု^(၂) တို့တွင် ဟိန္ဒူပုဂ္ဂိုလ်များ အမွေရှင်ဦးလူကလေး၏သမီးတစ်ဦးဖြစ်သူဒေါ်အေးချို၏သားသမီးများ အနက်သားဖြစ်သူ ဦးစိုပန်၏ဇနီးနှင့်သားသမီးများက ဦးလူကလေး ကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းများကို ခွဲဝေပေးစေရန်စွဲဆိုမှုဖြစ်ပြီး ထိုအမှုများတွင် ဒေါ်အေးချို၏လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုမှာ ဟိန္ဒူဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ အဓိကဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအမှုမှာ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုပုံစံမှန်ကန်မှုရှိ မရှိနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုအပေါ် ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူတို့၏ရှေ့နေကတင်ပြသောအမှုများတွင် ထည့်သွင်းသုံးသပ်ချက်များမှာ

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

ဤအမှုဖြစ်ရပ်နှင့်မတူညီသဖြင့် ဤအမှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ချေ။
ဤအမှုတွင် တရားလို (၂) မောင်နေလစိုးသည် အမွေရှင်အဘိုးဖြစ်သူ
ဟိန္ဒူဘာသာဝင်ဦးအောင်ညိုမိန်းကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းကို ခွဲဝေ
ခံစားခွင့်ပြုရန် “အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု” (Administration
Suit) စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ ဒါယျဘာဂဥပဒေ၊ ဟိန္ဒူဥပဒေကျမ်းအပိုဒ်
၃၄၉ နှင့်ညီညွတ်မှုရှိသဖြင့် အမှုပုံစံမှားယွင်းသည်ဟု မဆိုသာချေ။

ဤအခြေအနေတွင် မူလရုံးက ငြင်းချက်အမှတ် (၅) ပဏာမ
ငြင်းချက်အပေါ် အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊
ကျန်ငြင်းချက်များဖြေဆိုနိုင်ရန် သက်သေခံချက်များ ရယူသွားမည်
ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်မညီ၊ မှားယွင်း
ချွတ်ချော်နေသည်ဟုမဆိုသာသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုတွင် စွက်ဖက်
ပြင်ဆင်ရန်အကြောင်းမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်
လိုက်သည်။

ရှေ့နေခ ကျပ် ၂၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလွှဲအပ်လွှာ

သဘာပတိတရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးခင်မြင့်၊
အဖွဲ့ဝင် တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့်
ဦးချစ်လွင်တို့ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၀
ဧပြီလ
၂၉ ရက်

မဆောင်နမ်
နှင့်
ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင် *

ခရစ်ယာန်လင်ယောက်ျားဖြစ်သူသည် ခရစ်ယာန် ဇနီးဖြစ်သူ
အပေါ်ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခြင်း၊ စွန့်ပစ်ခြင်းကြောင့်
မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀
အရ ထိမ်းမြားမှုပယ်ဖျက်ပေးရန် ဇနီးဖြစ်သူက
လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေပြရန်အချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၀ တွင် ဇနီးဖြစ်သူက လင်ယောက်ျားဖြစ်သူအပေါ် ထိမ်းမြားမှု
ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလွှဲအပ်လွှာ အမှတ် ၁။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၉၅တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၈ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်
တရားရုံး၏ ရှေးဦးဒီကရီအပေါ် မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်း
မှုဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရလျှောက်ထားမှု။

" Any wife may present a petition to the District Court or to the High Court, praying that her marriage may be dissolved on the ground that, since the solemnization thereof, her husband has exchanged his profession of Christianity for the profession of some other religion, and gone through a form of marriage with another woman;

၂၀၁၀
မဆောင်နမ်
နှင့်
ဦးအယ်ဘရန်မိုင်

- or has been guilty of incestuous adultery,
- or of bigamy with adultery,
- or of marriage with another woman with adultery,
- or of rape, sodomy or bestiality,
- or of adultery coupled with such cruelty as without adultery would have entitled her to a divorce *a mensa et toro*,
- or of adultery coupled with desertion, without reasonable excuse, for two years or upwards.

မဆောင်နမ်၏ အဆိုပြုတင်ပြချက်များတွင် ဦးအယ်ဘရန်မိုင်သည် အခြားဘာသာသို့ ကူးပြောင်းခြင်း၊ နောက်ထပ်မယားယူခြင်း၊

၂၀၁၀
မဆောင်နမ်
နှင့်
ဦးအယ်ဘရန်မိုင်

အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်း စသောအချက်များ တင်ပြထား
ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ဦးအယ်ဘရန်မိုင်သည် ထိုအချက်များကို ကျူးလွန်ခဲ့
ကြောင်းလည်းမပေါ်ပေါက်ပေ။ ရိုက်နှက်ခြင်းဖြင့် ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်
ကြောင်း တရားလိုကထွက်ဆိုသော်လည်း လိုပြသက်သေများက
ထောက်ခံထွက်ဆိုခြင်းမရှိပေ။ တရားလိုပြောပြ၍ သိရကြောင်း
သာထွက်ဆိုကြသည်။ ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ရုံမျှဖြင့်လည်း တစ်ပါး
သော မိန်းမနှင့်ဖောက်ပြားကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်လျှင်
လင်မယားကွာရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ကွာရှင်းရန်ဒီကရီကို
တောင်းဆိုခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ မစ္စစ်ပါး (လ်) ကျော် နှင့် ဦးကျော်
အမှုကို ကြည့်ပါ။

တရားလိုက တရားပြိုင်သည် ၂ နှစ်ကျော်စွန့်ပစ်ထားခြင်း
ကြောင့် ကွာရှင်းခွင့်ရထိုက်သည်ဟု တင်ပြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ
လင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ မိန်းမတစ်ဦးနှင့်
ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြင် ဇနီးဖြစ်သူအား ၂ နှစ်နှင့်အထက်စွန့်ပစ်ထားမှ
သာလျှင် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်သဖြင့် ၂ နှစ်အထက်စွန့်ပစ်
သည်ဟု ဆိုရုံမျှဖြင့် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။
တရားလိုတင်ပြသော သက်သေခံချက်များအရ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယား
ကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍
ခရိုင်တရားရုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှု ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်
ခြင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက်	- ဦးစိုးဝင်းစိုး	<u>၂၀၁၀</u> မဆောင်နမ် နှင့် ဦးအယ်ဘရန်မိုင်
	တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ	
လျှောက်ထားခံရသူအတွက်	- မလာ	
ရုံးသဟာယအတွက်	- ဒေါ်မိုးမိုးအောင်	
	ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊	
	ရှေ့နေချုပ်ရုံး	

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၉၅ တွင် မဆောင်နမ်က ဦးအယ်ဘရန်မိုင်အပေါ် မြန်မာ နိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ထိမ်းမြားခြင်း ပယ်ဖျက်၍ လင်မယားကွာရှင်းသည့်ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက် ထားရာ ခရိုင်တရားရုံးက မဆောင်နမ်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း ရှေးဦးဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ခရိုင်တရားရုံး၏ဒီကရီကို မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရ အတည်ပြုပေးရန် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးက တရားရုံးချုပ်သို့ တင်ပို့လာသဖြင့် အတည်ပြုသင့်မသင့် အမိန့်ချရန် ဤတရားမလွဲအပ်လွှာကို ဖွင့်လှစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားလိုမဆောင်နမ်၏ဆိုလွှာတွင် တရားလိုနှင့်တရားပြိုင် တို့သည် ကချင်လူမျိုး၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်၏မိဘများက လာရောက်တောင်းဆိုမှုကြောင့် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့ကို ၂၀-၁-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် နမ်းခမ်းမြို့၊ လူမျိုးပေါင်းစုံ နှစ်ချင်းခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်း၌ သိက္ခာတော်ရဆရာတော် ဦးမိတုန်ကျမ်းမှ ခရစ်ယာန်လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းအက်ဥပဒေနှင့်

၂၀၁၀
မဆောင်နစ်
နှင့်
ဦးအယ်ဘရန်မိုင်

အညီ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ လက်ထပ်ပြီး ၅ ရက် အကြာ ၂၅-၁-၂၀၀၇ နေ့တွင် ခွင့်ရက်ပြည့်ပြီဟူသော အကြောင်းပြ ချက်ဖြင့် တရားပြိုင်သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်သွားကြောင်း၊ တရားပြိုင် အား တရားလိုနှင့် တရားလို၏မိဘများက ရက်အနည်းငယ်ခန့် ဆက်လက်နေထိုင်ရန်ပြောသော်လည်း မရကြောင်း၊ ထိုကိစ္စကြောင့် တရားလိုမှာ အများတကာအလယ် အရှက်တကွဲအကျိုးနည်းဖြစ်ခဲ့ရပြီး ကြီးလေးသောရက်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုစဉ်အချိန်က တရားလိုမှာ မူဆယ်မြို့၊ ရိုးမဘဏ်တွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေကြောင်း၊ တရားပြိုင်မှာ ရန်ကုန်မြို့ရှိ အားကစား နှင့်ကာယပညာဦးစီးဌာနတွင် ဦးစီးအရာရှိ (ကြက်တောင်ရိုက်နည်းပြ) ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်သွားပြီးနောက်ပိုင်း တရားလိုသို့ဖြစ်စေ၊ တရားလို မိဘများထံသို့ဖြစ်စေ မည်သို့မှအဆက်အသွယ်မလုပ်တော့ ကြောင်း၊ တရားပြိုင်နှင့်အတူနေထိုင်ရန် တရားလိုမှ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိုက်လာခဲ့သော်လည်း အတူနေထိုင်ရန်ငြင်းဆန်မှုကို ခံခဲ့ရပြီး တရားလိုမှ သပြေဆန်း အမျိုးသမီးဘော်ဒါဆောင်တွင်သာ နေခဲ့ရ ကြောင်း၊ ထို့နောက် တရားပြိုင်နေထိုင်ရာ တာမွေမြို့နယ်၊ ကျိုက္ကဆံ အားကစားကွင်းရှိ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွင်အတူနေထိုင်လို၍ သွားရောက် ခဲ့သော်လည်း တရားပြိုင်မှသဘောမတူဘဲ ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်မှုကြောင့် တရားပြိုင်တွင် သားအိမ်၌ရေအိတ်တည်သည့်ရောဂါ ဖြစ်ပွား၍ ဆရာဝန်ဖြင့်ကုသနေရကြောင်း၊ တရားပြိုင်ရိုက်နှက် ညှင်းပမ်း နှိပ်စက်၍ တရားလိုသည်တရားပြိုင်ထံမှထွက်ပြေးခဲ့ရကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည်တရားလိုအား ၂ နှစ်ကျော်ခန့် စွန့်ပစ်ထားကြောင်း၊ အတူနေထိုင်ပေါင်းသင်းရန်ကို တရားပြိုင်သည် အကြောင်းမဲ့ ငြင်းဆန် ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုအပေါ်တွင် တရားပြိုင်သည် ရက်စက်မှု ကျူးလွန်ကြောင်း၊ ယခုအမှုကို တရားလိုသည်တရားပြိုင်နှင့်ပူးပေါင်း၍

စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

၂၀၁၀
မဆောင်နစ်
နှင့်
ဦးအယ်လ်တရန်နိုင်

တရားပြိုင်ဦးအယ်လ်တရန်နိုင်သည် ချေလွှာတင်ခြင်းမရှိဘဲ ရုံးရှေ့လာရောက်ခြင်းမရှိ၍ အမှုကို တစ်ဖက်သတ်စစ်ဆေးသည်။

ခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုသည် တရားပြိုင်နှင့်ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်များ၏မလေ့ထုံးစံနှင့်အညီ သက်သေခံ (ဂ) အရ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ကြောင်း၊ ၅ ရက်ခန့်ပေါင်းသင်းပြီး တရားပြိုင်မှာ တရားလိုအားစွန့်ပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တရားပြိုင်ရှိရာ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိုက်လာပြီးအတူနေထိုင်ခဲ့သော်လည်း တရားပြိုင်က ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်ရိုက်နှက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်နှင့်အတူ နေထိုင်ခွင့် မရ၍ အမျိုးသမီးဘော်ဒါဆောင်တွင်နေထိုင်ခဲ့ရကြောင်း၊ တရားပြိုင် က ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်ရိုက်နှက်သဖြင့် သားအိမ်တွင်အရည်အိတ်တည် သည့်ရောဂါခံစားရကြောင်း၊ တရားလိုအားတရားပြိုင်က မပေါင်းသင်း လိုဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ရက်စက်စွာပြုမူခဲ့ကြောင်း၊ တရားလို သည်တရားပြိုင်နှင့်ပူးပေါင်း၍ ဤအမှုကိုစွဲဆိုသည်ဟုမပေါ်ပေါက် သဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းကို ဖျက်သိမ်းသင့်သည်ဟု ယူဆ ကြောင်းသုံးသပ်၍ ရှေးဦးဒီကရီချမှတ်ပေးသည်။

မဆောင်နစ်၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားခံရသူသည် လျှောက် ထားသူအပေါ် ကြီးလေးသောအိမ်ထောင်ရေးရက်စက်မှု ကျူးလွန် ခြင်း၊ လက်ထပ်ပြီးသည့်နေ့မှ ၅ ရက်သာပေါင်းသင်းပြီး ၂၅-၁-၂၀၀၇ နေ့စမှ၍ တရားစွဲဆိုသည့်နေ့ ၁၃-၅-၂၀၀၉ နေ့အထိ ၂ နှစ်ကျော် စွန့်ပစ်ထားခြင်း၊ လင်မယားအတူနေထိုင်ပေါင်းသင်းရန်ကိစ္စကိုလည်း အကြောင်းမဲ့ငြင်းဆန်ခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဇနီးမယားအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုခြင်း၊ အတူနေထိုင်ရန်ကြိုးစားသူကို ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်

၂၀၁၀
မဆောင်နမ်
နှင့်
ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်

ခြင်း၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူးလွန်ခြင်း၊ လျှောက်ထားသူအပေါ်
လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ စားဝတ်နေရေးများလစ်လျူထားခြင်းတို့
ကြောင့် ထိမ်းမြားမှုပယ်ဖျက်ပေးစေသည့်ရှေးဦးဒီကရီအတွက်
အတည်ပြုမိန့်၊ အပြီးသတ်ဒီကရီထုတ်ကြောင်း၊ ဒီကရီကို လိမ်လည်
ရယူရန်အတွက် လျှောက်ထားခံရသူနှင့်ပူးပေါင်းကြံစည်ခဲ့ခြင်းလည်း
မရှိကြောင်း၊ ရန်ကုန်တွင်တစ်မြေတည်း၌ရှိနေကြသော်လည်း
လင်မယားအဖြစ် အတူမနေထိုင်ရခြင်းမှာ လျှောက်ထားသူအတွက်
ကြီးလေးသောရက်စက်မှုပင်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်သည် ရုံးရှေ့လာရောက်ခြင်း၊ လျှောက်လဲ
တင်ပြခြင်းမရှိပေ။

မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀
တွင် ဇနီးဖြစ်သူက လင်ယောက်ျားဖြစ်သူအပေါ် ထိမ်းမြားမှု ပယ်ဖျက်
ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထား
သည်-

" Any wife may present a petition to the
District Court or to the High Court, praying
that her marriage may be dissolved on the
ground that, since the solemnization thereof,
her husband has exchanged his profession of
Christianity for the profession of some other
religion, and gone through a form of marriage
with another woman;

- or has been guilty of incestuous adultery,
- or of bigamy with adultery,
- or of marriage with another woman with adultery,
- or of rape, sodomy or bestiality,
- or of adultery coupled with such cruelty as without adultery would have entitled her to a divorce *a mensa et toro*,
- or of adultery coupled with desertion, without reasonable excuse, for two years or upwards.

၂၀၁၀
မဆောင်နမ်
နှင့်
ဦးအယ်လ်ဘာရ်နိုဗ်

မဆောင်နမ်၏ အဆိုပြုတင်ပြချက်များတွင် ဦးအယ်လ်ဘာရ်နိုဗ်သည် အခြားဘာသာသို့ကူးပြောင်းခြင်း၊ နောက်ထပ်မယားယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်း စသောအချက်များ တင်ပြထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ဦးအယ်ဘာရ်နိုဗ်သည် ထိုအချက်များကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်းလည်းမပေါ်ပေါက်ပေ။ ရိုက်နှက်ခြင်းဖြင့် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ကြောင်း တရားလိုကထွက်ဆိုသော်လည်း လိုပြသက်သေများက ထောက်ခံထွက်ဆိုခြင်းမရှိပေ။ တရားလိုပြောပြ၍ သိရကြောင်း သာထွက်ဆိုကြသည်။ ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ရုံမျှဖြင့်လည်း တစ်ပါးသော မိန်းမနှင့်ဖောက်ပြားကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်လျှင် လင်မယားကွာရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ကွာရှင်းရန်ဒီကရီကို

၂၀၁၀
မဆောင်နမ်
နှင့်
ဦးအယ်လ်တရန်ဆိုင်

တောင်းဆိုခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ မစ္စစ်ပါး (လ်) ကျော် နှင့် ဦးကျော် အမှု^(၁) ကိုကြည့်ပါ။

တရားလိုက တရားပြိုင်သည် ၂ နှစ်ကျော်စွန့်ပစ်ထားခြင်းကြောင့် ကွာရှင်းခွင့်ရထိုက်သည်ဟုတင်ပြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ မိန်းမတစ်ဦးနှင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြင် ဇနီးဖြစ်သူအား ၂ နှစ်နှင့်အထက်စွန့်ပစ်ထားမှသာလျှင် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်သဖြင့် ၂ နှစ်အထက်စွန့်ပစ်သည်ဟု ဆိုရုံမျှဖြင့် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ တရားလိုတင်ပြသောသက်သေခံချက်များအရ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍ ခရိုင်တရားရုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှု ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။

ရုံးသဟာယအဖြစ်ဆောင်ရွက်သူ ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးကလည်း ခရိုင်တရားရုံး၏ဒီကရီသည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်သည်ဟုဆိုနိုင်သဖြင့် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည့်အမိန့်ချပေးရန် လျှောက်လဲသည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်သည့် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ရှေးဦးဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

(၁) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၂၄၉ (ရုံးချုပ်)

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့်
ဦးဟန်ရှိန်တို့ရှေ့တွင်

ဦးဇော်ဝင်းပါ ၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်ပါ ၃ *

+ ၂၀၁၀
ဧပြီလ
၉ ရက်

ဒီကရီ အတည်ပြုရာတွင် ဒီကရီတွင် မပါရှိသည့် မြေနှင့်
အဆောက်အဦများကိုပါ တရားနိုင်ကပို့မိုရ်ရရှိသွားရာ
ယင်းပို့မိုရ်ရရှိသွားသော မြေနှင့်အဆောက်အဦများကို
ပြန်ရရန် တရားရုံးများက သီးခြားတရားတစ်ထုံးစွဲဆို
ခွင့်မရှိဘဲ ဇာရီမူတွင်သာ လျှောက်ထားရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးဇော်ဝင်းတို့မြေကွက်အမှတ် ၄၆-ဇ မှ ဖယ်ရှား
ခံရသည်ဆိုခြင်းမှာ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏တရားမဇာရီမူအမှတ်
၁/၂၀၀၅ အမှု၌ဒီကရီတွင်ဖြစ်စေ၊ အပ်ဝရမ်းတွင်ဖြစ်စေ မပါရှိသော
မြေကွက်နှင့်အဆောက်အဦများကိုပါ တရားရုံးဦးဇော်ဝင်းတို့
ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ရှားပေးလိုက်၍ ဘီလစ်က လက်ရောက်ပေးအပ်ရာ

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၃၆။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၇၃ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)
၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အထူးအယူခံမှု။

၂

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

တရားနိုင်များဖြစ်သော ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ပိုမိုရလိုက်ခြင်း
ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) တွင် “ဒီကရီချမှတ်ခဲ့
သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့၏အခွင့်အရေး
ဆက်ခံသူတို့အကြားတွင်ဖြစ်စေ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ်
ဒီကရီအရပေးဆပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ကျေအေးပြေငြိမ်းအောင်
ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ဒီကရီ
အတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်။ သီးခြားတရားမမှုတွင်
အဆုံးအဖြတ်မပြုရ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဇာရီမူပြုလုပ်ရာ၌ တရားနိုင်သည် ဒီကရီတွင်မပါသောမြေကို
ယူခြင်း၊ ဒီကရီတွင်ဖော်ပြထားသည်ထက်ပို၍ယူခြင်းပြုလျှင် တရားရုံး
သည် မြေကိုပြန်ရရန် ယင်းဇာရီမူ၌ပင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၄၇ အရ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ မှားယွင်း ပေးလိုက်မိသော
မြေကိုပြန်ရရန် သီးခြားတရားတစ်ထုံး မစွဲဆိုနိုင်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးဇော်ဝင်းတို့က ၎င်းတို့လက်လွတ်ခဲ့ရသော
မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အဦများ ပြန်လည်ရရှိရန်
အတွက် မူလဇာရီမူတွင်လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ သီးခြားတရား
တစ်ထုံးစွဲဆိုပါက မည်ကဲ့သို့သော စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ စွဲဆိုခွင့်
မရှိဘဲ စွဲဆိုရာရောက်သကဲ့သို့ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် တရားရုံးများက
အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်း၊ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးထွန်းအောင်ကျော်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးဇော
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၂၄/၂၀၀၇ တွင် အယူခံတရားလိုဦးဇော်ဝင်းတို့မောင်နှမ ၂ ဦးက အယူခံ တရားပြိုင်ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့မောင်နှမ ၃ ဦးအပေါ် သီးခြား သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ လက်လွတ်ဆုံးရှုံးခဲ့သော ဥပစာကို ပြန်ရလိုမှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိသည်။

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

ထိုဒီကရီအပေါ် ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၇၃/၂၀၀၈ ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး မူလရုံး၏ စီရင်ချက် နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မူလမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဦးဇော်ဝင်းတို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏တရားမ အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၇၉/၂၀၀၉ ကို တင်သွင်း ခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က အောက်ပါ ပြဿနာဖြင့် အထူး အယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က မူလရုံးတရားလိုများ သည် ဦးပိုင် ၄၆-၆ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၁၀၀ နှင့် နည်း ၁၀၃ တို့အရ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ပြန်လည်လက်ရောက် ရရှိရန် စွဲဆိုခြင်းသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟု မဆိုသာကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ၊

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က မူလရုံးတရားလိုများ သည် ဦးပိုင် ၄၆-၆ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦတို့ အပေါ်မှ ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ (other wise than in due course of law) ဖယ်ရှားခံခဲ့ရခြင်း

A

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

မဟုတ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်၍ မူလ
မူကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွဲပါ အချက်အလက်များနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ။ ”

မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်
အရှေ့ရပ်၊ အကွက်အမှတ် ၂၅၄ မှ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်
သည် ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့်တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းရှိနေပြီး
ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ ပေါ်တွင်အိမ်မကြီးတည်ရှိကာ ဦးပိုင်အမှတ်
၄၆-၉ ပေါ်တွင် ယင်းအိမ်မကြီး၏ မီးဖိုချောင်၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာ
အဆောက်အဦတို့တည်ရှိသည်။ ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့မောင်နှမ
၃ ဦးက ဦးဇော်ဝင်းတို့မောင်နှမ ၂ ဦးအပေါ် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၅/၂၀၀၃ တွင် လက်ရောက်ရရန်စွဲဆို၍
အနိုင်ရရှိခဲ့သောအမှုမှာ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ
ပင်မနေအိမ်အဆောက်အဦသာဖြစ်သည်။ ယင်းတရားမကြီးမှုမှ
အနိုင်ဒီကရီကိုအတည်ပြုသော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ဇူလိုင်အမှတ်
၁/၂၀၀၅ တွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ
ထုတ်ဆင့်ခဲ့သော အပ်ဝရမ်းတွင် ဦးဇော်ဝင်းတို့က ကိုနောင်ဝင့်နောင်
တို့အား လက်ရောက်ပေးအပ်ရမည့်မြေနှင့်အဆောက်အဦမှာ ဦးပိုင်
အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့်ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ ပင်မနေအိမ်အဆောက်
အဦသာဖြစ်သည်။ သို့သော် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးမှ ဘီလစ်က
ထိုအပ်ဝရမ်းကို အတည်ပြုဆောင်ရွက်သောအခါ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅
မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ လူနေပင်မအဆောက်အဦသာမက
ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ မီးဖိုချောင်၊ ရေချိုး
ခန်း၊ အိမ်သာ အစရှိသည့်အဆောက်အဦများကိုပါ ဦးဇော်ဝင်းတို့က
ဖယ်ရှားထွက်ခွာသွားရာ ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ဒီကရီတွင်မပါသည့်
ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ မီးဖိုချောင်၊ရေချိုးခန်း၊

အိမ်သာအစရှိသည်တို့ကိုပါ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုခဲ့သည့်
ယင်းအချက်များမှာ မူလမူအဆိုအချေများနှင့် နှစ်ဖက်
သက်သေခံချက်များအရ ထင်ရှားပြီး အငြင်းမပွားနိုင်ချေ။

ထိုအခြေအနေတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက သီးခြား
သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ လက်လွတ်ဖြစ်ခဲ့ရသော ဦးပိုင်
အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့်မြေပေါ်ရှိ မီးဖိုချောင်၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာ
အဆောက်အဦများ လက်ရောက်ရရှိရန် ဦးဇော်ဝင်းတို့ စွဲဆိုသော
မူလမူတွင် သီးခြားမြေကွက်၊ သီးခြားအဆောက်အဦများဖြစ်၍
ဦးဇော်ဝင်းတို့က တရားဥပဒေအရမဟုတ်ဘဲ မိမိသဘောဆန္ဒနှင့်
ဆန့်ကျင်ဖယ်ရှားခံရပြီး လက်လွတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုကာ စွဲဆို
သည့်အတိုင်း ဒီကရီထုတ်ကြောင်း စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က ပြင်ဆင်
မှုတွင် မူလရုံးတရားလိုများစွဲဆိုသောအမှုမှာ တရားရုံးဒီကရီအရ
တရားပြင်များရရှိထားသည့်အဆောက်အဦ၏အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်ကြောင်း၊
ဦးဇော်ဝင်းတို့ဖယ်ရှားခံရမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ တွင်
ပြဋ္ဌာန်းထားသကဲ့သို့ ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဖယ်ရှားခံ
ရခြင်းမျိုးမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးဇော်ဝင်းတို့စွဲဆိုသော လက်ရောက်
ပြန်လည်ရရှိရန်စွဲဆိုမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါပြဋ္ဌာန်း
ချက်နှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်မှုရှိနေသည်ဟုဆိုသောကြောင်း၊ သီးခြား
သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုမှုမှာ တရားရုံး၏ယန္တရားအရ
မဟုတ်ဘဲ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းမှဖယ်ရှားခံရသူက စွဲဆို
သောအမှုကိုသာ ရည်ညွှန်းကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးက ဦးဇော်ဝင်း
တို့ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း
စသည်ဖြင့်သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ကာ မူလရုံး၏စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို
ပယ်ဖျက်ပြီး မူလမူကို စရိတ်နှင့်ပလပ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

အယူခံတရားလိုတို့ရှေ့နေက လျှောက်လဲရာတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးမှ လက်ထောက်ဘိလစ်ဖြစ်သူပြိုင်ပြ (၁) ဦးစိုးနိုင်နှင့် မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ မြို့ပြမြေယာဌာနမှ လိုပြ (၃) ဦးစံလှိုင်တို့၏ထွက်ဆိုချက်များ၌ ဦးပိုင် ၄၅ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိအဆောက်အဦကိုအပ်နှံရာတွင် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းရှိ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့်ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အဦများပါဝင်ခြင်းမရှိဟုထွက်ဆိုထားကြကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့ အပ်နှံခြင်းမပြုသောမြေကွက်နှင့် မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အဦများကိုပါ တရားနိုင်ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က လက်ရောက်ရယူလိုက်ခြင်းသည် ဦးဇော်ဝင်းတို့အား တရားဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဖယ်ရှားခံရစေခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃ တို့အရ တရားတစ်ထုံးစွဲဆိုနိုင်သူများမှာ တရားရုံးမဟုတ်သော အခြားသူများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးဖြစ်သောဦးဇော်ဝင်းတို့က ဆိုခဲ့သည့် နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃ တို့အရ မစွဲဆိုနိုင်သဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ငြင်းချက်များအပေါ် အယူခံတရားလိုများဘက်သို့ အသာပေးဖြေဆိုပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ရှေ့နေက လျှောက်လဲရာတွင် တရားနိုင်ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က လျှောက်ထားရရှိခဲ့သော အပ်ဝရမ်းအရမြေကွက်နှင့်အဆောက်အဦမှာ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ ပင်မနေအိမ်အဆောက်အဦဖြစ်ကြောင်း၊ ဘိလစ်က အပ်ဝရမ်းအတည်ပြုဆောင်ရွက်သည့်အခါ တရားရုံး ဦးဇော်ဝင်းတို့က ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ ပင်မနေအိမ်အဆောက်အဦသာမက တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း

အုတ်တံတိုင်းကာရံထားမှုတစ်ခုတည်းအတွင်းရှိ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်မှ ပင်မနေအိမ် အဆောက်အဦ၏ မီးဖိုချောင်၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာအဆောက်အဦတို့မှပါ အသာတကြည် ထွက်ခွာပေးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က တရားဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဦးဇော်ဝင်းတို့အား မတရားဖယ်ရှားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဦးဇော်ဝင်းတို့က သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ပိုင်ဆိုင်မှုကို အကြောင်းပြု၍ စွဲဆိုမည်ဆိုပါကလည်း ၎င်း ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့် မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အဦအစိတ်အပိုင်းများကို ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိ၍ မစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃ တို့အရလည်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ထိုနည်းဥပဒေများအရ စွဲဆိုပါကလည်းတရားရုံးမဟုတ်သူတို့ကသာ စွဲဆိုခွင့်ရှိသဖြင့် ဦးဇော်ဝင်းတို့က စွဲဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာများအပေါ် အယူခံတရားပြိုင်များဘက်သို့ အသာပေး ဖြေဆို၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၀
 ဦးဇော်ဝင်း
 ပါ ၂
 နှင့်
 ကိုနောင်ဝင့်နောင်
 ပါ ၃

ဦးဇော်ဝင်းတို့မြေကွက်အမှတ် ၄၆-၉ မှ ဖယ်ရှားခံရသည်ဆိုခြင်း မှာ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၁/၂၀၀၅ အမှု၌ ဒီကရီတွင်ဖြစ်စေ၊ အပ်ဝရမ်းတွင်ဖြစ်စေ မပါရှိသောမြေကွက်နှင့်အဆောက်အဦများကိုပါ တရားရုံးဦးဇော်ဝင်းတို့ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ရှားပေးလိုက်၍ ဘီလစ်က လက်ရောက်ပေးအပ်ရာ တရားနိုင်များဖြစ်သော ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ပိုမိုရလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) တွင် “ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့၏အခွင့်အရေးဆက်ခံသူတို့ အကြားတွင်ဖြစ်စေ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
.ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

သို့မဟုတ် ဒီကရီအရပေးဆပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ကျေအေး
ပြေငြိမ်းအောင်ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာ
အရပ်ရပ်ကို ဒီကရီအတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်။
သီးခြားတရားမမှုတွင် အဆုံးအဖြတ်မပြုရ ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မောင်ကြယ်ပါ-၃ နှင့် မဇမေပါ-၂စီရင်ထုံး^(၁) ဇာရီမူ
ပြုလုပ်ရာ၌ တရားနိုင်သည် ဒီကရီတွင်မပါသောမြေကိုယူခြင်း၊ ဒီကရီ
တွင်ဖော်ပြထားသည်ထက်ပို၍ယူခြင်းပြုလျှင် တရားရုံးသည် မြေကို
ပြန်ရရန် ယင်းဇာရီမူ၌ပင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇ အရ
လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ မှားယွင်း ပေးလိုက်မိသောမြေကို
ပြန်ရရန် သီးခြားတရားတစ်ထုံး မစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးဇော်ဝင်းတို့က ၎င်းတို့လက်လွတ်ခဲ့ရသော
မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိအဆောက်အဦများ ပြန်လည်ရရှိရန်
အတွက် မူလဇာရီမူတွင် လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ သီးခြား တရား
တစ်ထုံး စွဲဆိုမည်ဆိုပါက မည်ကဲ့သို့သော စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊
စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုရာရောက်သကဲ့သို့ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် တရားရုံး
များက အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်း၊ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်း ပြုနိုင်မည်
မဟုတ်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးဇော်ဝင်းတို့ စွဲဆိုသောအမှုမှာ စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ
စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေးနိုင်မည်
မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် ပြဿနာများအပေါ် အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆို၍
ဤအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်သည်-

(၁) Maung Kye and two Vs Ma E May and one,
(1897-01) 2 UBR,249

“ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က မူလရုံးတရားလိုများ သည် ဦးပိုင် ၄၆-၉ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ၁၀၀ နှင့်နည်း ၁၀၃ တို့အရလျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ သီးခြား သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ပြန်လည်လက်ရောက် ရရှိရန်စွဲဆိုခြင်းသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟုမဆိုသာကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိပါကြောင်း၊

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က မူလရုံးတရားလိုများ သည် ဦးပိုင် ၄၆-၉ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦတို့ပေါ်မှ ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ (other wise than in due course of law) ဖယ်ရှားခံခဲ့ရခြင်းမဟုတ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်၍ မူလမှုကို ပလပ် ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွဲပါ အချက်အလက်များနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိပါကြောင်း၊”

ရှေ့နေခ ကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးမြင့်သိန်းရွှေတွင်

+ ၂၀၁၀
ဇွန်လ
၂၄ ရက်

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ ။

နှင့်

ဒေါ်အေးမြင့် *

အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်
ပြီး အမွေပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူရန် ကော်မရှင်နာ
ခန့်အပ်တာဝန်ပေးပြီးနောက် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အရ နောက်ထပ်
အမှုစွဲဆိုခွင့်နှင့်တကွ အမှုအား ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်
လျှောက်ထားခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ စွဲဆိုခဲ့သော အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန် ကိစ္စ
အတွက် မူလရုံးတရားလိုများအနေဖြင့် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်
တွင်မှ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အရ အမှုသစ်
စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအားရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပါရန်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။
အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်အခါ
အမွေဆိုင်များ၏အမွေဝေစုများကို ဥပဒေနှင့်အညီ တိတိကျကျ

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၀၆။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၉ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း
တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

သတ်မှတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များကို ပြဋ္ဌာန်းပေးပြီးဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

အမှန်စင်စစ် အမွေမှုများတွင် ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီ သည် အမွေပစ္စည်းများကို တရားရုံးကစီမံခန့်ခွဲရန်အတွက် ကနဦး ချမှတ်သည့်ဒီကရီဖြစ်သည်။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် အဓိက ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စနှစ်ရပ်မှာ အမွေပုံပစ္စည်းများကို စာရင်း ကောက်ယူခြင်း၊ သေသူကပေးရန်ရှိသော ကြွေးမြီများ စိစစ်ခြင်းနှင့် အမွေပစ္စည်းများကို ပဏာမဒီကရီတွင်ချမှတ်ထားသည့် စည်းကမ်း ချက်များနှင့်အညီခွဲဝေခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် တရားလို၏ ရပိုင်ခွင့်များကိုသတ်မှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီချမှတ် သောအခါ အမှုမှာ တစ်ခန်းရပ်သွားသည်ဟု တစ်နည်းဆိုနိုင်သည်။ အမှုသည် အချင်းချင်းသဘောတူခွဲဝေယူလိုက်ကြလျှင် အပြီးသတ် ဒီကရီ ချမှတ်ရန်ပင် မလိုတော့ပေ။

ထို့ပြင် အမှုတစ်မှု၌ ဒီကရီတစ်ရပ်ချမှတ်ပြီးဖြစ်လျှင် အယူခံ ရုံးက ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုသရွေ့ ထိုအမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ မမြဲစန်း နှင့်ဒေါ်မိုးစိန်ပါ ၄ အမှုတွင်ကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်ပိုင်း၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အရ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအားရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဒေါ်ဘေဘီထွန်း
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးချစ်လှိုင်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၉ တွင် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း ပါ-၆ ဦးတို့က ဒေါ်အေးမြင့် အပေါ် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန် တရားစွဲဆိုသည်။ အဆိုအချေ အရ ရုံးငြင်းချက်များထုတ်ဆင့်၍ နှစ်ဖက်သက်သေခံချက်များရယူပြီး နောက် တရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူဦးအောင်မင်းကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်း၏ ၄ပုံ ၃ပုံကို ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ် သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၆ နည်း ၉ နှင့် ၁၁ အရ အမွေပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူရန် ကော်မရှင်နာခန့်အပ် တာဝန် ပေးပြီးနောက် တရားလိုများက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃ နည်း ၁ (၁) အရ နောက်ထပ်အမှုစွဲဆိုခွင့်နှင့်တကွ အမှုအား ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ လျှောက်ထားချက်ကို ငြင်းပယ်သည့်အမိန့် ချမှတ်သည်။ အဆိုပါ အမိန့်ကို ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း ပါ-၆ ဦးတို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

တိုင်းတရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃ နည်း ၁ (၁) အရ တရားလိုများတင်သွင်းသည့် လျှောက်လွှာ၌ဖော်ပြထား သည့် အချက်အလက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိသည့်အပြင် တရားလိုများ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးဖြစ်၍ တရားလိုများ၏ လျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြုရန်အကြောင်းမရှိဟုသုံးသပ်ကာ နောက်ထပ် အမှုစွဲဆိုခွင့်နှင့်တကွ အမှုအား ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားချက်ကို

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူများ၏ရှေ့နေက ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း ပါ-၆ ဦးတို့သည် အမွေဆိုင်အိမ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ဒီကရီ တစ်ရပ်ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအမှုတွင် ဒေါ်အေးမြင့်ကအမှုသည် အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးက အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်မပြုခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်အေးမြင့်အနေဖြင့် အဆိုပါ အမှု၏ဒီကရီသည် ၎င်း၏အကျိုးကို နစ်နာမည်ဆိုပါက အယူခံဝင်ရောက်နိုင်သည့်အခွင့်အရေးရှိသော်လည်း အယူခံမဝင်ခဲ့ ကြောင်း၊ သို့ပါလျက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီး မှုအမှတ် ၅၈၉ ကို ထပ်မံစွဲဆိုခြင်းမှာ နောက်ထပ်တရားတစ်ထုံးစွဲ ဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုထားရာရောက်နေသဖြင့် အမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမစွဲဆိုသည့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ ၏ ဒီကရီအတည်ဖြစ်နေဆဲတွင် ယခု အမှု၌ အမွေပစ္စည်းအိမ်မြေ၏ ၄ပုံ ၃ပုံကို ရယူခံစားစေမည်ဆိုပါက မူလက စီမံခန့်ခွဲပြီးသည့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ရာရောက်ပါကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသည် မိမိချမှတ်သောဒီကရီကို မိမိကပင် ပယ်ဖျက်ရာ ရောက်သောကြောင့် ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူများ၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူများ အနက် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ- ၄ ဦးတို့က ကျန်လျှောက်ထားသူ များဖြစ်ကြသော ဦးလယ်ရီနှင့်ဒေါ်ဗာဂျီးနီးယားအောင်မင်းတို့အပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ကွယ်လွန်သူအမွေရှင်ဗိုလ်ကြီးအောင်မင်းနှင့်ဒေါ်ဟယ်ဒါလှထွန်းတို့

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

ကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် တရားစွဲဆိုခဲ့ဘူးကြောင်း၊ အဆိုပါ အမှုတွင် တရားပြိုင်များ ရုံးရှေ့မလာရောက်သဖြင့် တစ်ဖက်သတ်စစ်ဆေးပြီး ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ရရှိသည့်အခိုင်ဒီကရီကို ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့က ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၆၀၅ တွင် အတည်ပြုဆောင်ရွက်ရာ အမွေပစ္စည်းအိမ်မြေကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်းကပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ဝရမ်းကပ်မှ လက်ရှိနေထိုင်သူဒေါ်အေးမြင့်က သိရှိပြီး အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားခဲ့ရကြောင်း၊ သို့သော် အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်မရခဲ့သောကြောင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၈ အရ ဝရမ်းခွာပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၂၃၃ ကို လျှောက်ထားခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအမှုတွင် ဝရမ်းခွာပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဝရမ်းခွာပြီးနောက်ပိုင်း ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့က ဇာရီမူကို ပိတ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားခဲ့သဖြင့် ပိတ်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်အေးမြင့်သည် လျှောက်ထားသူများ၏ဖခင်ဖြစ်သော ကွယ်လွန်သူ ဦးအောင်မင်း၏ဒုတိယဇနီးဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ ၏ ဒီကရီကိုအတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ၎င်းတို့မောင်နှမ ၆ ဦးက တရားလိုပြုလုပ်၍ ဒေါ်အေးမြင့်အပေါ် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန် ထပ်မံစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် အမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိတော့သဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုတွဲကိုစိစစ်ကြည့်ရှုရာ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း၊ ဒေါ်လော်ရာအောင်မင်း၊ ဒေါ်ကာရော့အောင်မင်း၊ ဒေါ်လင်ဒါအောင်မင်း၊ ဦးလယ်ရီနှင့် ဒေါ်ဗာဂျီးနီးယားအောင်မင်းတို့မှာ ဗမာလူမျိုး၊ ခရစ်ယာန်

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

ဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြသည့် ကွယ်လွန်သူ ဦးအောင်မင်းနှင့် ဒေါ်ဟယ်ဒါလှထွန်းတို့မှမွေးဖွားသည့် သားသမီးအရင်းအခြာများ ဖြစ်ကြသည်။ မိခင်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ၂၁-၉-၂၀၀၂ ရက်နေ့တွင် ဖခင်ကွယ်လွန်သည်။ တရားပြိုင် ဒေါ်အေးမြင့်သည် ဗမာလူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူဖြစ်ပြီး ဖခင်၏ဒုတိယဇနီး ဖြစ်သည်။ ဒေါ်အေးမြင့်သည် အမွေပစ္စည်းဟု အဆိုရှိသော သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ (ဆ/က) ရပ်ကွက်၊ သမာဓိ ၃ လမ်း၊ အမှတ် ၁၉/ခ ခေါ်တွင်သောဥပစာကို ယနေ့တိုင် လက်ရှိထား နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၀၄ ခုနှစ် တရားမ အထွေထွေ မှုအမှတ် ၈၆ တွင် ဒေါ်အေးမြင့်က ကွယ်လွန်သူ ဦးအောင်မင်း ကျန်ရစ် သော ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေဆက်ခံခွင့် လက်မှတ်ထုတ်ပေး ရန် လျှောက်ထားရာ လက်ခံခွင့်ပြုခဲ့သည်။

သို့ပါလျက် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း၊ဒေါ်လော်ရာအောင်မင်း၊ ဒေါ်ကာရှောအောင်မင်း၊ ဒေါ်လင်ဒါအောင်မင်းတို့ ၄ ဦးက တရားလို ပြုလုပ်၍ ဦးလယ်ရီနှင့်ဒေါ်ဗာဂျီးနီးယားအောင်မင်းတို့အပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ ကို စွဲဆိုခဲ့သည်။ အဆိုပါအမှုတွင် ဦးလယ်ရီနှင့်ဒေါ်ဗာဂျီးနီးယားအောင်မင်း တို့သည် အမှုကို လာရောက်ရင်ဆိုင်ခြင်းမရှိ၍ တစ်ဖက်သတ်စစ်ဆေးပြီး တရားလိုများသည်အမွေပစ္စည်း အိမ်မြေ၏ ၆ပုံ ၁ပုံစီကို ခွဲဝေခံစားခွင့် ရှိကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမှုတွင် တရားလိုများ သည် ဖခင်၏ဒုတိယဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးမြင့်အား အမှုသည်အဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ဒေါ်အေးမြင့်က အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ၌လည်း ရုံးမှပါဝင်ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့က ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ရရှိသည့်အနိုင်ဒီကရီကို ယင်းရုံး ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၆၀၅ ၌ အတည်ပြုဆောင်ရွက်သည်။ ဇာရီ မှုတွင် အမွေပစ္စည်းအိမ်မြေကို လေလံတင်ရောင်းချရန်အတွက် ပညတ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ခဲ့ရာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ် တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၂၃၃ တွင် ဒေါ်အေးမြင့်က ဝရမ်းခွာ ပေးရန်လျှောက်ထားခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံးက နှစ်ဖက်စုံစမ်းမှုပြုလုပ် ပြီးနောက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၀ အရ ဝရမ်းခွာ ပေးစေရန် ၂၆-၅-၂၀၀၈ နေ့စွဲဖြင့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ အမိန့်ချမှတ်ပြီးနောက် ၉-၆-၂၀၀၈ နေ့တွင် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း ပါ-၄ ဦးတို့၏ရှေ့နေက ဇာရီမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်၍ မရနိုင် တော့သဖြင့် အမှုအား ပိတ်သိမ်းခွင့်ပြုပါရန်လျှောက်ထားရာ ဇာရီရုံး က ၁၆-၆-၂၀၀၈ ရက်စွဲဖြင့် ဇာရီမှုကို ပိတ်သိမ်းခဲ့သည်။

၂၄-၇-၂၀၀၈ တွင် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့မောင်နှမ ၆ ဦးက ကွယ်လွန်သူဦးအောင်မင်း၏ဒုတိယဇနီးဒေါ်အေးမြင့်အပေါ် ဦးအောင်မင်းနှင့်ဒေါ်ဟယ်ဒါလှထွန်းတို့ကျန်ရစ်သည့်အမွေပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၈၉ ကို စွဲဆိုသည်။ ယင်းအမှုတွင် နှစ်ဖက်သက်သေခံချက် များရယူပြီးနောက် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့ ၆ ဦးသည် အမွေ ပစ္စည်း၏ ၄ပုံ ၃ပုံကို ရထိုက်ခွင့်ရှိသည်ဟု ၂၈-၄-၂၀၀၉ နေ့တွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့ပြီးနောက်တွင်မှ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၁) အရ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပါရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ ၆ ဦးတို့၏ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်လျှောက်လွှာတွင် ၎င်းတို့၏ရှေ့နေဒေါ်မိမိဆွေသည် ဇာရီမူကို ၎င်း၏သဘောဆန္ဒဖြင့် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားခြင်း၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၉ ၏အဆိုလွှာ၌ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း၏လက်မှတ်ကို ရှေ့နေဦးအောင်ကျော်ဦးက ရေးထိုးတင်သွင်းခဲ့ခြင်း၊ အပြီးသတ်လျှောက်လဲချက်ကိုလည်း မိမိတို့ မသိဘဲတင်သွင်းခြင်း၊ ဒေါ်အေးမြင့်အား အိမ်ဖော်လုပ်ရန်ခေါ်ဆောင် လာခြင်းဖြစ်သည်ဟုရှေ့နေအားညွှန်ကြားခဲ့ပါလျက် ဒုတိယ အိမ်ထောင်ပြု ခေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟုမမှန်မကန်ဖော်ပြခြင်း၊ ရှေ့နေ ဦးအောင်ကျော်ဦးနှင့် ၎င်း၏ဇနီးဒေါ်မိမိဆွေတို့အား ရှေ့နေကိုယ်စား လှယ်လွှဲစာရုပ်သိမ်းပြီးဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ယခုအမှုအား တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၁) အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းပြသည်။

အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များအရ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း သည် ၎င်း၏ကျန်မောင်နှမ ၅ ဦးက လွှဲအပ်သည့်အထူးကိုယ်စား လှယ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ကာ တရားရုံးချုပ်ရှေ့ဦးအောင်ကျော်ဦးနှင့် ဒေါ်မိမိဆွေတို့အား တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်း ၄ ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့်အညီ ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာပေးအပ်၍ အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းက အောက်ပါအတိုင်း အစစ်ခံထွက်ဆိုထားသည်-

“ ဖခင်ကြီး၏ဒုတိယဇနီးဒေါ်အေးမြင့်သည် အချင်းဖြစ် နေအိမ်၌ ယခုတိုင်နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ x x x

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

အချင်းဖြစ် အမွေဆိုင်အိမ်၏သန်းခေါင်စာရင်း၌ ကျမဖခင် ဦးအောင်မင်း၊ ဒေါ်အေးမြင့်၊ ဒေါ်ကာရော့အောင်မင်းတို့ ၃ ဦးသာပါရှိပြီး အခြားကျမတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမသားချင်း များပါဝင်ခြင်းမရှိဆိုလျှင်သိပါသည်။ xx ကျမရုံးတော်သို့ သက်သေခံ (ဃ) အဖြစ်တင်သွင်းသည့် သေစာရင်းတွင် ဒေါ်အေးမြင့်အားဇနီးအဖြစ်ဖော်ပြပါရှိသည်ဆိုလျှင် ဖော်ပြ ထားပါသည်။ x x x ဦးအောင်မင်းကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဦးအောင်မင်း၏ဒုတိယဇနီးဒေါ်အေးမြင့်သည် ဦးအောင်မင်း ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေရထိုက်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်ကို ကျမသိသည်ဆိုလျှင် မှန်ပါသည်။ ”

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း၏ အထက်ပါထွက်ဆိုချက်များအရ ၎င်း၏တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၁) အရ အမှုသစ် စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်လျှောက်လွှာ၌ဖော်ပြထားသည့် အကြောင်းအချက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့မောင်နှမ ၆ ဦးသည် ဒေါ်အေးမြင့် မှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိရှိပါလျက်နှင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ဒေါ်အေးမြင့်အား တရားပြိုင်အဖြစ်ထည့်သွင်းခြင်းမပြုဘဲ မိဘများကျန်ရစ်သည့် အမွေ ပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် တရားစွဲဆိုခွင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်း ဆိုသော် ဦးအောင်မင်းနှင့်ဒေါ်ဟယ်ဒါလှထွန်းတို့၏သားသမီး ၆ ဦး အနက် ၄ ဦးက တရားလိုပြုလုပ်၍ ကျန် ၂ ဦးကို တရားပြိုင်အဖြစ် ထားကာ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါအမှုတွင် မောင်နှမ ၆ ဦးအနက် ဦးဟယ်ရီနှင့်ဒေါ်ဗာဂျီးနီးယားအောင်မင်းတို့က အမွေခွဲဝေ

ရယူရန် သဘောမတူသဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ အမှု၏စီရင်ချက်အရ တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

ယခုအမှုတွင်မူ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့မောင်နှမ ၆ ဦးက ဖခင်၏ဒုတိယဇနီးဒေါ်အေးမြင့်အပေါ် အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးရန် တရား စွဲဆိုရာ၌ မည်သည့်အတွက် တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဆိုလွှာ အပိုဒ် ၁၂ ၌ အောက်ပါအတိုင်း အဆိုပြုထားသည်-

“ တရားလိုများက အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်သည့်နေအိမ်ကို တရားပြိုင်လက်ရောက်နေထိုင်ပြီး တရားလိုများခွဲဝေယူကြ ရန်ပြောသော်လည်း လက်မခံဘဲ မတရားရယူလိုပါသဖြင့် တရားလိုများအနေနှင့် များစွာ ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ရပါသည်။”

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ဖော်ပြသည့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းနှင့် ဤအမှု၌ပေါ်ပေါက်သည့်တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတို့မှာ ထပ်တူမဟုတ်သောကြောင့် လျှောက်ထားသူများ၏ ရှေ့နေက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသည် မိမိရုံးက ချမှတ်သော ဒီကရီကို မိမိကပင် ပယ်ဖျက်ရာ ရောက်နေပါသည်ဟု တင်ပြချက်ကိုလက်ခံရန် အကြောင်းမရှိချေ။

အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ပြုရန် ခွင့်တောင်းလျက် အမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့် ပြုရန်လျှောက်ထားရာ၌ ခွင့်ပြုသင့်မသင့် စိစစ်ရမည့်အကြောင်း နှစ်ရပ်ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) (က) နှင့် (ခ) တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်းသတ်မှတ်ထားသည်-

- A (က) စွဲဆိုပုံချွတ်ယွင်းသည့်အကြောင်းကြောင့် အမှုမှာ ရှုံးနိမ့် မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့မဟုတ်

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

(ခ) အမှုအကြောင်းအရာ သို့မဟုတ် တောင်းဆိုချက် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအတွက် တရားလိုက အမှုသစ် ထပ်မံ၍ အမှုစွဲဆိုနိုင်လောက်အောင် လုံလောက်သော အခြားအကြောင်းများရှိကြောင်း။

အမှုရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသူက ဖော်ပြပါ သတ်မှတ်ချက်တစ်ရပ်ရပ်နှင့်အညီ အမှုရှုပ်သိမ်းလိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု တရားရုံးက ကျေနပ်လျှင် အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်နှင့်တကွ အမှုကို ရှုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

ယခုအမှုတွင် မူလရုံးတရားလိုများဘက်မှ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့် ဖြင့် ရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် တင်ပြထားသည့် လျှောက်လွှာပါဖော်ပြချက် များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်အပြင် မိမိတို့စွဲဆို သောအမှုသည် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအရ သတ်မှတ်ထားသောပုံစံ ချွတ်ယွင်းသည်ဟုလည်းကောင်း၊ အမှုသစ်စွဲဆိုနိုင်လောက်သည့် အခြားလုံလောက်သော အကြောင်းများရှိသည်ဟုလည်းကောင်း ထင်ထင်ရှားရှားဖော်ပြထားခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

တစ်ဖန် ဤအမှု၌ အငြင်းမပွားသည့်အချက်မှာ စွဲဆိုသော အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန်ကိစ္စအတွက် မူလရုံးတရားလိုများအနေ ဖြင့် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်တွင်မှ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအား ရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြု ပါရန်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု တွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်အခါ အမွေဆိုင်များ၏အမွေဝေစုများ ကို ဥပဒေနှင့်အညီ တိတိကျကျသတ်မှတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များကိုလည်း ပြဋ္ဌာန်းပေးပြီးဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

အမှန်စင်စစ် အမွေမှုများတွင် ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီသည် အမွေပစ္စည်းများကို တရားရုံးက စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန်အတွက် ကနဦးချမှတ်သည့်ဒီကရီဖြစ်သည်။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် အဓိကဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စနှစ်ရပ်မှာ အမွေပုံပစ္စည်းများကို စာရင်းကောက်ယူခြင်း၊ သေသူကပေးရန်ရှိသော ကြွေးမြီများစိစစ်ခြင်းနှင့် အမွေပစ္စည်းများကို ပဏာမဒီကရီချမှတ်ထားသည့် စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ ခွဲဝေခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် တရားလို၏ရပိုင်ခွင့်များကို သတ်မှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီချမှတ်သောအခါ အမှုမှာ တစ်ခန်းရပ်သွားသည်ဟု တစ်နည်းဆိုနိုင်သည်။ အမှုသည်အချင်းချင်း သဘောတူခွဲဝေယူလိုက်ကြလျှင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရန်ပင် မလိုတော့ဟု ဒေါ်ငြိမ်းအေး နှင့် ဦးဘရာ အမှု^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ထားသည်။

ထို့ပြင် အမှုတစ်မှု၌ ဒီကရီတစ်ရပ်ချမှတ်ပြီးဖြစ်လျှင် အယူခံရုံးက ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုသရွေ့ ထိုအမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ မမြစန်း နှင့် ဒေါ်မိုးစိန်ပါ ၄ အမှု^(၂) တွင် ကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်ပိုင်း၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃ နည်း ၁ (၂) အရ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအား ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် အကြောင်း မရှိတော့ပေ။

ဤကဲ့သို့သောအခြေအနေတွင် တိုင်းတရားရုံးက မူလမှု

(၁) ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၅၃ (လွှတ်တော်)
(၂) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၁၆၉

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

တရားလိုများအနေဖြင့် အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအား ရုပ်သိမ်း
ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်းကို လက်မခံငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေ
နှင့်အညီဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် ဤ တရားမပြင်ဆင်မှုကို
စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးမြင့်သိန်းရွှေတွင်

ဒေါ်မေသူပါ ၄

နှင့်

ဒေါ်သီတာပါ ၂*

+ ၂၀၁၀
ဇူလိုင်လ
၁၅ ရက်

ဇာရီမူ၌ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးများမဟုတ်သည့်တတိယ အမှုသည် များက တစ်စုံတစ်ရာလျှောက်ထားမှုပြုလုပ်ခဲ့ပါက ဇာရီရုံးက လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဇာရီမူတွင် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည် များအကြား သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်လာသည့်ပြဿနာများကိုသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များနှင့်တရားနိုင်၊ တရားရှုံးတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်း ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပုဒ်မ ၄၇ က ရည်ညွှန်းထားခြင်း မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤနေရာတွင် ဇာရီမူ၌ တရားနိုင်၊

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၈။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၈၀ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏စီရင်ချက်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

တရားရုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များက လျှောက်ထားမှု တစ်စုံ တစ်ရာပြုလုပ်ခဲ့ပါက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုမရှိသည့်အချက်ကို သတိပြုရန် လိုအပ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း တရားရုံးများ သည်တင်ပြလာသည့် လျှောက်လွှာများအပေါ် လက်ခံခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားမှုမရှိပေ။

ယင်းကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးတွင် ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်း အမှန်မှာ ဇာရီရုံးသည်တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှု သည်များတင်သွင်းလာသည့် လျှောက်လွှာများကို လက်ခံရရှိပါက အမှုတွဲ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ လျှောက်လွှာလက်ခံရရှိသည့်အချက်ကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ၎င်းလျှောက်လွှာအပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာလျှောက်လွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ရန်သာဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်အမှုသည်များသို့ ကန့်ကွက်လွှာ တင်စေခြင်း၊ နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်ကြားနာခြင်းတို့ပြုလုပ်ပြီးမှ အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ခြင်းသည် ဇာရီမူမှ တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ် သည့် တတိယအမှုသည်များတင်သွင်းသည့်လျှောက်လွှာအပေါ် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပေရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ဆောင်ရွက်ရာရောက်သည်။

- လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးညွန့်ရှိန်
- တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်- ဦးလှစိုး
- တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၅၆ တွင် ဒေါ်သီတာက ဒေါ်သန်းသန်းအေးအပေါ် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ အမှတ် (၁/၂)၊ မြေကွက်အမှတ် ၄၅၀၊ ဧရိယာ ၀. ၀၂၈ ဧက ရှိမြေနှင့်ဥပစာမှ ကျူးကျော်နေထိုင်သူအား နှင်ထုတ်ဖယ်ရှား၍ အိမ်မြေလက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိသည်။ ရရှိသည့် အနိုင်ဒီကရီကို ယင်းရုံး ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၈၀ တွင် အတည်ပြုဆောင်ရွက်သည်။ ဇာရီမူတွင် တရားနိုင်အား အချင်းဖြစ် ဥပစာကို လက်ရောက်ပေးအပ်ရန်အတွက်တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရာ ဒေါ်မေသူပါ ၄ ဦးတို့က ဝရမ်းကိုခုံခံတားဆီးခဲ့ကြသည်။ ယင်းနောက် ဒေါ်မေသူတို့က ဇာရီမူတွင် မိမိတို့၏ခုံခံတားဆီးမှုအပေါ် စုံစမ်းပေးပါရန်လျှောက်ထား ရာ တိုင်းတရားရုံးက လက်မခံငြင်းပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်သည်။ အဆိုပါ အမိန့်ကို ဒေါ်မေသူပါ ၄ ဦးတို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤ တရားမပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

တိုင်းတရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးသည် မိမိသဘောအရဖြစ်စေ၊ ဘိလစ် အစီရင်ခံစာအရဖြစ်စေ၊ တရားရုံး၏လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ၊ ကြားလူ၏လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ စုံစမ်းရန်အမိန့်ချမှတ် နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် တရားနိုင်ကဇာရီမူ၌ အပ်ဝရမ်း အား ခုံခံတားဆီးသည်၊ ဟန့်တားသည်ဟု တစ်စုံတစ်ရာတင်ပြ တိုင်တန်းခြင်းပင်မရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် လျှောက်ထားသူများသည် အမှုသည်မဟုတ်ဘဲ တတိယအမှုသည်များဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ လျှောက်ထားမှုကို လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီး ဒေါ်မေသူတို့၏လျှောက်လွှာကို ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သိတာပါ ၂

လျှောက်ထားသူများ၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ လျှောက်ထားသူများသည် မူလတရားမကြီးမှုဖြစ်သော ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၆ တွင် ချမှတ်သည့်ဒီကရီကို လိုက်နာရမည့်သူများမဟုတ်သည်မှာ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများသည် မူလတရား မကြီးမှုမစွဲဆိုမီကပင် တရားနိုင်၊ တရားရှုံးတို့၏ဖခင်ဦးသောင်းထံမှ ကတိစာချုပ်ပြုလုပ်၍ ငှားရမ်းနေထိုင်သူများဖြစ်ကြကြောင်း၊ သို့ပါလျက် ဝရမ်းအတည်ပြုသူဘိလစ်မှ လျှောက်ထားသူတို့အား အချင်းဖြစ်ဥပစာမှ နှင်ထုတ်ဖယ်ရှားခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှု မရှိသည့်အပြင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၇ ပါပြဋ္ဌာန်း ချက်များကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်ပြီး အကြီးအကျယ် နည်းလမ်းမကျဘဲ ဆောင်ရွက်ရာရောက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၇ နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်စေသည့်အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) ၏ရှေ့နေက အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ရာ၌ ခုခံဟန့်တားသည့်ကိစ္စပေါ်ပေါက်ပါက တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ခုခံဟန့်တား သောကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားတင်ပြပိုင်ခွင့်ရှိသူ မှာ တရားနိုင်သာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားနိုင်မှ ယင်းကဲ့သို့ လျှောက် ထားခြင်းမပြုပါက တရားရုံးသည် မိမိသဘောအရဖြစ်စေ၊ ဘိလစ် အစီရင်ခံစာအရဖြစ်စေ၊ တရားရှုံး၏လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ၊ ကြားလူ၏လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ စုံစမ်းစစ်ဆေးအရေးယူ

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံး
သည် ဇာရီမူတွင် ၂၃-၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
အမိန့် ၂၁ နည်း ၃၅ နှင့်အညီ ဝရမ်းအတည်ပြု၍ အချင်းဖြစ် အိမ်
မြေကို တရားနိုင်သို့လက်ရောက်ပေးအပ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် ဇာရီမူ၌ ချမှတ်
သောကြားဖြတ်အမိန့်အပေါ် ဤပြင်ဆင်မှုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်
နိုင်မည်မဟုတ်တော့ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၂) မှာ ရုံးရှေ့သို့လာရောက်ခြင်း၊
တစ်စုံတစ်ရာလျှောက်လဲတင်ပြခြင်းမရှိပေ။

အမှုတွဲကို စိစစ်ကြည့်ရှုရာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇
ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၆ တွင် ဒေါ်သီတာက ဒေါ်သန်းသန်းအေး
အပေါ် အိမ်နှင့်မြေလက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုရာ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း
အနိုင်ဒီကရီချမှတ်သည်။ ဒေါ်သန်းသန်းအေးက တိုင်းတရားရုံး၏
စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ်၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊
တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၃၂၀ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း အောင်မြင်မှု
မရရှိပေ။ တရားနိုင်ဒေါ်သီတာက ၎င်းရရှိသည့်အနိုင်ဒီကရီကိုအတည်
ပြုဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊
တရားမဇာရီမူအမှတ် ၈၀ ကို ဖွင့်လှစ်အတည်ပြုခဲ့သည်။

ဇာရီမူတွင် တရားရုံးဒေါ်သန်းသန်းအေး နေထိုင်လျက်ရှိသော
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ သမိုင်း (၁) ရပ်ကွက်၊ (၈) လမ်း၊ အမှတ် ၄၅၀ ခေါ်တွင်
သည့် မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦမှ တရားရုံးဒေါ်သန်းသန်းအေးကို
ဖယ်ရှား၍ ယင်းဥပစာကို တရားလိုသို့လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် အတည်ပြု
ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒီကရီအတိုင်းအတည်ပြု
ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် တိုင်းတရားရုံးက ၃-၁၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင်

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်
ခဲ့သည်။ ၂၅-၁၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် တိုင်းတရားရုံး၊ ဘိလစ်နှင့်
တာဝန်ရှိသူများက သွားရောက်အတည်ပြုခဲ့ရာ တရားရုံး၏သားက
ဝရမ်းအတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်မှုမရှိစေရန် ဟန့်တားနှောင့်ယှက်သည့်
အပြင် တရားရုံးထံမှငှားရမ်းနေထိုင်သည်ဟုဆိုသော အိမ်ငှား ၄ ဦး
ကလည်း ခုခံသဖြင့် ဝရမ်းကို အတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်မှုမရှိခဲ့ပေ။

ဘိလစ်က ဝရမ်းအတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း
၂၆-၁၁-၂၀၀၉ ရက်တွင်ဇာရီရုံးသို့ ပြန်လည်အစီရင်ခံတင်ပြခဲ့
ပြီးနောက် ၁-၁၂-၂၀၀၉ ရက်စွဲဖြင့် တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ်သည့်
ဒေါ်မေသူ၊ ဒေါ်သူဇာလှိုင်၊ ဦးဝင်းအောင်နှင့်ဦးဇော်ထွန်းတို့က
၎င်းတို့သည် တရားနိုင်၊ တရားရုံးတို့၏ဖခင်ဦးသောင်းလက်ထက်ပင်
အချင်းဖြစ်ဥပစာ၌ငှားရမ်းနေထိုင်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးကို
အကြောင်းပြုနေထိုင်သူများမဟုတ်ကြောင်း တင်ပြပြီး ဥပဒေနှင့်အညီ
စုံစမ်းစစ်ဆေးသည့်အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးပါရန် လျှောက်လွှာ
အသီးသီးတင်သွင်းကြသည်။

အမှုတွဲရှိအထောက်အထားများအရ ဒီကရီအတည်ပြု
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့်ဇာရီမူတွင် တရားနိုင်မှာဒေါ်သီတာဖြစ်ပြီး
တရားရုံးမှာဒေါ်သန်းသန်းအေးဖြစ်သည်။ တရားရုံးက တရားနိုင်သို့
အချင်းဖြစ်ဥပစာကို လက်ရောက်ပေးအပ်ရန်အတွက် တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၃၅ အရ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရာ၌
ဝရမ်းကိုခုခံသည့်ဒေါ်မေသူ၊ ဒေါ်သူဇာလှိုင်၊ ဦးဝင်းအောင်နှင့်
ဦးဇော်ထွန်းတို့မှာ ဇာရီမူ၌လည်းကောင်း၊ မူလတရားမကြီးမူတွင်
လည်းကောင်း အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခဲ့ကြသူများမဟုတ်ပေ။
တစ်နည်းဆိုရသော် ဒေါ်မေသူတို့ ၄ ဦးမှာ တရားနိုင်၊ တရားရုံးများ

မဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များဖြစ်ကြသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးဆက်ခံသူတို့အကြားတွင်ဖြစ်စေ၊ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီအရပေးအပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ကျေအေး ပြေငြိမ်းအောင်ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ဒီကရီအတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ဇာရီမူတွင် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည် များအကြား သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်လာသည့်ပြဿနာများကိုသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။ တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များနှင့်တရားနိုင်၊ တရားရုံးတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်း ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပုဒ်မ ၄၇ က ရည်ညွှန်းထားခြင်း မရှိပေ။

အမှုတွဲကို စိစစ်ကြည့်ရှုရာ တိုင်းတရားရုံးသည် တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များဖြစ်ကြသောဒေါ်မေသူ တို့ ၄ ဦး တင်သွင်းသည့်လျှောက်လွှာများကို လက်ခံပြီးနောက် တရားနိုင်အား ယင်းလျှောက်လွှာအပေါ်ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းရန် ရက်ချိန်းခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ၁၅-၁၁-၂၀၀၉ ရုံးချိန်းနေ့တွင် တရားနိုင်ဘက် မှ တင်သွင်းသည့်ကန့်ကွက်လွှာကို လက်ခံခဲ့ပြီး ၂၉-၁၂-၂၀၀၉ ရက် နေ့တွင် နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်ကြားနာပြီးမှ ၂၂-၁-၂၀၁၀ ရုံးချိန်း နေ့တွင် ဒေါ်မေသူတို့ ၄ ဦး၏လျှောက်ထားမှုကို လက်မခံ၊ ငြင်းပယ် သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

ဤနေရာတွင် ဇာရီမူ၌ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များက လျှောက်ထားမှု တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ခဲ့ပါက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) အရ လက်ခံအရေးယူ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုမရှိသည့် အချက်ကို သတိပြုရန်လိုအပ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း တရားရှုံးများသည် တင်ပြလာသည့်လျှောက်လွှာ များအပေါ် လက်ခံခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားမှုမရှိပေ။

ယင်းကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် ဆောင်ရွက်ရန်နည်းလမ်း အမှန်မှာ ဇာရီမူသည် တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည် များ တင်သွင်းလာသည့်လျှောက်လွှာများကို လက်ခံရရှိပါက အမှုတွဲ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ လျှောက်လွှာလက်ခံရရှိသည့်အချက်ကို မှတ်တမ်း တင်ပြီး ၎င်းလျှောက်လွှာအပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိ ကြောင်းသုံးသပ်ကာ လျှောက်လွှာကိုပယ်သည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ် ရန်သာဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်အမှုသည်များသို့ ကန့်ကွက်လွှာတင်စေ ခြင်း၊ နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက် ကြားနာခြင်းတို့ပြုလုပ်ပြီးမှ အမိန့် တစ်ရပ်ချမှတ်ခြင်းသည် ဇာရီမူမှ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များတင်သွင်းသည့်လျှောက်လွှာအပေါ် အရေးယူ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပေရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ဆောင်ရွက်ရာရောက်သည်။

ထို့ပြင် မရွေးမပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို တရားနိုင်ကလက်ရောက် ပေးအပ်ရန်လျှောက်ထားရာ၌ ခုခံတားဆီးဟန့်တားခြင်းခံရလျှင် တရားနိုင်သည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၉၇ အရ စုံစမ်းပေးရန်လျှောက်ထားနိုင်သည်။ တရားရှုံးသည် မိမိသဘောအရ ဖြစ်စေ၊ ဘိလစ်၏အစီရင်ခံစာအရဖြစ်စေ၊ တရားရှုံး၏ လျှောက်ထား

ချက်အရဖြစ်စေ၊ ကြားလူဖြစ်သည့် တတိယအမှုသည်၏လျှောက်ထားချက် အရဖြစ်စေ စုံစမ်းမှုပြုလုပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဦးတင်အောင်ပါ ၃ နှင့် ဦးမြမောင်ပါ ၃ အမှု^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

ဦးအောင်ဝင်း (ခ) ဦးအဟုန် နှင့် ဒေါ်ငွေ အမှု^(၂) တွင်လည်း အောက်ပါအတိုင်း လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်-

“ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၉၇ တွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းကို တစ်ဦးဦးကခုခံတားဆီးလျှင် ယင်းသို့ ခုခံတားဆီးကြောင်း တရားရုံးသို့ တိုင်တန်းလျှောက်ထားနိုင်သည်ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤနည်းဥပဒေအရ လျှောက်ထားမှု ပြုလုပ်နိုင်သူမှာ တရားနိုင်သာဖြစ်သည်။ တရားရုံးသည် မိမိသဘောအရ ဖြစ်စေ၊ ဘိလစ်၏ အစီရင်ခံစာအရဖြစ်စေ၊ တရားရုံး၏ လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ စုံစမ်းရန် အမိန့်မချနိုင်ပေ။”

တစ်ဖန် ဤပြင်ဆင်မှုကို ကြားနာချိန်တွင် တိုင်းတရားရုံးသည် အတည်ပြုဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့်ဒီကရီပါအတိုင်း အချင်းဖြစ် ဥပစာကို တရားနိုင်သို့လက်ရောက်ပေးအပ်၍ ဇာရီမှုကို ၂၄-၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့က ပိတ်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ဖော်ပြပါ အချက်များအရတတိယအမှုသည်များဖြစ်ကြသော ဒေါ်မေသူတို့ ၄ ဦးက ဇာရီမှု၌တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ၉၇ အရ စုံစမ်းမှုပြုလုပ်ပေးပါရန်လျှောက်ထားချက်ကို

(၁) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၆၁
(၂) ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ -၃၁၃

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

လက်မခံ၊ ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှုမရှိပေ။
လုပ်နည်းလုပ်ဟန် အနည်းငယ်မှားယွင်းမှုကိုလည်း တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၉၉ အရ ကုစားနိုင်သောကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏
ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြင်ဆင်မှုရုံးအနေဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာဝင်ရောက်
စွက်ဖက်ရန်မသင့်ဟု သဘောရရှိသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို
စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးတင်အေးနှင့်
ဦးဟန်ရှိန်တို့ရှေ့တွင်

မောင်ရဲငြိမ်းအောင်ပါ ၃

နှင့်

မခင်စန်းနွယ် *

(အရွယ်မရောက်သေးသူ၊ ၎င်း၏အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်ဒေါ်စန်းမြင့်)

+ ၂၀၁၀
ဒီဇင်ဘာလ
၁၀ ရက်

မိန်းကလေးအားထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိပျက်ကွက်သည်
ယောက်ျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု
သည့်ယောက်ျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှု အတွက်
လျော်ကြေးပေးလျော်စေရန် ဒီကရီချမှတ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က တရားလိုအားတရားလို၏
မိဘများထံသွားရောက်ပြန်လည်အပ်နှံ၍ လာမည့်သီတင်းကျွတ်
လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြစဉ်က (၁)
တရားပြိုင်သာမက (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃)

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၁။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၇၁ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)
၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
 မောင်ရဲငြိမ်းအောင်
 ပါ ၃
 နှင့်
 မခင်စန်းနွယ်
 (အရွယ်မရောက်
 သေးသူ၊ ၎င်း၏
 အုပ်ထိန်းသူ
 မိခင်
 ဒေါ်စန်းမြင့်)

တရားပြိုင်တို့လည်းပါရှိကာ ထိုသို့ ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြကြောင်း နှစ်ဖက်အငြင်းမပွားအထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့အတူ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်သွားပြီးသည်အထိ တရားလိုတို့အား တရားပြိုင်တို့က အဆက်အသွယ်မပြုခဲ့တော့ခြင်း၊ တရားလိုဘက်က ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်ရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အား မပေးစားနိုင်ဟု ငြင်းဆိုခဲ့မှုကြောင့် အမှုဖွင့်ခဲ့ခြင်းစသည့်အချက်များမှာ တရားလိုဘက် စွပ်စွဲချက်များတွင် ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားပြိုင်များဘက်မှ ချေပနိုင်ခဲ့မှု မရှိခြင်းတို့မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ထို့အပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြုခြင်းနှင့်ပျက်ကွက်ခြင်းပြုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ အရွယ်မရောက်သေးသူများသာဖြစ်ပြီး အဓိက ကတိပြုရသူနှင့်ပျက်ကွက်ခဲ့သူတို့မှာ (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့သာဖြစ်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း လူကြီးစုံရာဖြင့် မိန်းကလေးရှင်၏မိဘများထံအပ်နှံကြရာတွင် ယောက်ျားလေး၏မိဘများပါ လိုက်ပါပြီး လူငယ်နှစ်ဦးအား လက်ထပ်ပေးရန်ကတိပြုရသူများမှာ မိဘများဖြစ်ကြကာ မိဘ၏ဝတ္တရားများတွင်လည်း သားသမီးများအား ထိမ်းမြားပေးရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ “သားသမီးမကောင်း၊ မိဘခေါင်း” ဟူ၍ပင် ဆိုရိုးရှိသည်။

ကလေးသူငယ်ဥပဒေအရလည်း ကလေးသူငယ်ကျူးလွန်သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကလေး၏မိဘများအပေါ် ဒဏ်ငွေချမှတ်ခြင်း ပြစ်ဒဏ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်ရုံး ၃ ရုံးလုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်သည့် ယောက်ျားသာမက ယောက်ျား၏မိဘများကိုပါ

လျော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးသိန်းထွန်း
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ကိုယ်တိုင်

၂၀၁၀
မောင်ရဲငြိမ်းအောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

စစ်ကိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂/၂၀၀၇ တွင် အရွယ်မရောက်သေးသူ အယူခံတရားပြိုင်မခင်စန်းနွယ်က ၎င်း၏ နီးစပ်ရာမိတ်ဆွေဒေါ်စန်းမြင့်ဖြင့် အယူခံတရားလိုမောင်ရဲငြိမ်းအောင်၊ ဦးအောင်နိုင်ဌေးနှင့်ဒေါ်ထွေးတို့အပေါ် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိ ပျက်သဖြင့်လျော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ရလို့မူ စွဲဆိုရာ စွဲဆိုသည့် အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။ ထိုဒီကရီကို မောင်ရဲငြိမ်းအောင်တို့က စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၅/၂၀၀၉ တွင်လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ဖန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ တရားမဒုတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၇၁/၂၀၀၉ တွင်လည်းကောင်း အယူခံအဆင့်ဆင့်ဝင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း အယူခံမှုအသီးသီးပလပ်ခံခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် မောင်ရဲငြိမ်းအောင်တို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၂၁/၂၀၀၉ တွင်လျှောက်ထားခဲ့ရာ အောက်ပါပြဿနာဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ရရှိခဲ့သည်-

“ မိန်းကလေးအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက် သည့် ယောက်ျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု သည့်ယောက်ျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက် လျော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ပေးလျော်စေရန် ဒီကရီချမှတ် ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ။”

၂၀၁၀
 မောင်ရဲပြိုင်အောင်
 ပါ ၃
 နှင့်
 မခင်စန်းနွယ်
 (အရွယ်မရောက်
 သေးသူ၊ ၎င်း၏
 အုပ်ထိန်းသူ
 မိခင်
 ဒေါ်စန်းမြင့်)

မူလရုံးတရားလို၏ဆိုလွှာတွင် တရားလိုအား (၁) တရားပြိုင်က ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပါမည်ဟု ယုံကြည်အောင်ပြောဆိုကာ ရွှေဘိုရှိ ဒေါ်ဌေး၏ကျောင်းသားအဆောင်သို့ခေါ်ယူပြီး ကာမစပ်ယှက်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့ထံခေါ်သွားကာ ယင်းနေအိမ်၌လည်း ကာမထပ်မံရယူပေါင်းသင်းခဲ့ကြောင်း၊ ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့ နေ့လည် ၁ နာရီခန့်တွင် တရားပြိုင်များက တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံခေါ်ဆောင်သွားပြီး အပ်နှံကာ တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (သီတင်းကျွတ်လဆန်း) တွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးမည်ဟုကတိပြုခဲ့ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် (၁) တရားပြိုင်အား (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က ရန်ကုန်မြို့သို့ ပို့ထားကာ ရှောင်တိမ်းနေစေပြီး ထိမ်းမြားရန် ကတိပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

တရားပြိုင်များ၏ချေလွှာတွင် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့ ခိုးယူပေါင်းသင်းခဲ့ပြီးနောက် ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က လူကြီးစုံရာဖြင့် အပ်နှံခဲ့သော်လည်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားပြုလုပ်ရန် ရက်မရွေးရသေးကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် တရားပြိုင်များဘက်မှ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရေး ကမ်းလှမ်းခဲ့မှုကို တရားလိုများကသာ လက်မခံခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ နစ်နာရန် မရှိကြောင်းချေပခဲ့သည်။

မူလမှုတွင် မူလရုံးက (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြု၍ ကာမရယူခဲ့သည်မှာမှန်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များက ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (သီတင်းကျွတ်လဆန်း) တွင် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့သည်မှာမှန်ကြောင်း၊ (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင် အား မပေးစားနိုင်ဟု ငြင်းဆိုကာ ကတိပျက်ကွက်ခဲ့သည်မှာမှန်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ကတိပျက်ကွက်ခဲ့၍ တရားလိုမှာ အရွယ်မရောက်မီ အပျိုရည်ပျက်ကာ

ဘဝအညွန့်ကျိုးခဲ့၍ ငွေကြေးတန်ဖိုးအားဖြင့်တိုင်းတာ၍မရနိုင်အောင် နှစ်နာခဲ့ရကြောင်း၊ တရားပြိုင်များမှာ ဆန်ပွဲရုံလုပ်ကိုင်သူများဖြစ်၍ တရားလိုတောင်းဆိုသည့်နှစ်နာကြေးပေးရန် ဓနအင်အားတတ်နိုင်သူ များဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံအပ်နှံ၍ ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိ ပြုစဉ်က မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့ ကတိပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုက သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်သည်အထိ စောင့်ဆိုင်းသော်လည်း တရားပြိုင်တို့က လာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်း မပြု၍ ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်ပြီးမှလာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ ရဲစခန်းတွင်လည်း (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က မပေးစား နိုင်ဟု ငြင်းဆိုခဲ့၍ အမှုဖွင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်တို့က ကတိ ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းမှာ တရားလို တို့သာဖြစ်သည်ဟု တင်ပြသော်လည်း သက်သေမပြနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် သုံးသပ်ကာ မူလရုံးဒီကရီအား အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒုတိယအယူခံရုံးဖြစ်သည့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ကလည်း အောက်ရုံးနှစ်ရုံး၏ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့မှုများကို အတည်ပြုခဲ့ကာ ဒုတိယအယူခံမှုကို ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက မူလမှုမှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ပြု ကြသည့် နှုတ်ကတိများအပေါ် အခြေပြုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ တိကျခိုင်မာ မှုမရှိကြောင်း၊ လက်ထပ်ရန် တရားပြိုင်များဘက်ကပျက်ကွက်ခဲ့၍ ရဲစခန်းသို့ တရားလိုဘက်မှ သွားရောက်တိုင်ကြားခဲ့စဉ်က ရဲစခန်း တွင်လည်း တရားပြိုင်များက ထိမ်းမြားပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့သည်ဟု အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြထားကြောင်း၊ ထိုအချက်တွင် ရဲစခန်း၌ရှိနေ

၂၀၁၀
မောင်ရဲငြိမ်းအောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

၂၀၁၀
 မောင်မြင့်အောင်
 ပါ ၃
 နှင့်
 မခင်စန်းနွယ်
 (အရွယ်မရောက်
 သေးသူ၊ ၎င်း၏
 အုပ်ထိန်းသူ
 မိခင်
 ဒေါ်စန်းမြင့်)

သည်ဆိုသူ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးအနက် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစိုးမြင့်ကိုသာ သက်သေပြသခဲ့ရာ ထိုသက်သေက ယင်းအချက်ပြောဆိုသည်ကို ကြားခဲ့ရပါသည်ဟုထွက်ဆိုထားလျက်နှင့် တရားလိုဘက်သို့ အသာ ပေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းမှာ လိုအပ်ချက်များရှိနေကြောင်း၊ မြန်မာမှု နယ်ပယ်တွင် ထိမ်းမြားခြင်းကို သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်သည့်အလေ့အထရှိလျက်နှင့် သီတင်းကျွတ်လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားပေးမည်ဟု တရားပြိုင်များ ကတိပြုခဲ့သည်ဆိုသော တရားလို ဘက်စွပ်စွဲချက်ကို လက်ခံဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာလည်း မှားယွင်း ကြောင်း၊ ပြစ်မှုရုံးတွင် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်များကိုပါ အမှုတွင် ထည့်သွင်းစွဲဆိုခဲ့ရာ ရုံးအဆင့်ဆင့်က အရေးမယူခဲ့ဘဲ တရားမမှုတွင် ၎င်းတို့အားထည့်သွင်း၍ လျော်ကြေးပေးစေခြင်းမှာ လိုအပ်ချက်များ ရှိနေကြောင်း၊ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေးတွင် အမှန်လက်ထပ်မည့် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့၏ ကတိကဝတ်သာအဓိကဖြစ်လျက်နှင့် မိဘ များကိုပါထည့်သွင်း၍ လျော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ နှစ်ဖက်အမှုသည်များမှာ တောနေလယ်သမားများဖြစ်ကြပြီး ကာယကံ ရှင်များမှာ ကျောင်းသူကျောင်းသားအရွယ်များသာဖြစ်ကြ၍ လျော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ချမှတ်ခဲ့ကြခြင်းမှာလည်း လွန်စွာ များပြားနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အောက်ရုံးအဆင့်ဆင့်၏ စီရင်ဆုံးဖြတ် ချက်များတွင် ဥပဒေပြဿနာများပါရှိနေသဖြင့် ယင်းတို့၏စီရင် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပယ်ဖျက်ပြင်ဆင်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ အုပ်ထိန်းသူက လျှောက်လဲချက်တင်သွင်း ရာတွင် မူလမှု၌ (၁) တရားပြိုင်က ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိပြု ခဲ့ပြီး ပျက်ကွက်ခဲ့၍ လျော်ကြေးပေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုခြင်းမှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာပေါ်ပေါက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ကျန်တရားပြိုင်များ

ဖြစ်သော (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများကလည်း ၎င်းတို့နေအိမ်၌ လင်မယားအဖြစ် ကာမစပ်ယှက်ခွင့်ပြုခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အပြင် တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့်ထိမ်းမြားပေးရန် အဓိကကတိပြုခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် (၁) တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့် ထိမ်းမြားမပေးတော့ဘဲ ရန်ကုန်တွင်ရှောင်တိမ်းနေစေကာ (၁) တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့် ထိမ်းမြားပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့သူများလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ၎င်း (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့အား ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက် လျော်ကြေးပေးစေသင့်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ၎င်းတို့အား လျော်ကြေးပေးစေခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုမည်ဆိုပါက မြန်မာလူ့ဘောင်လောကတွင် အစဉ်တစိုက်ကျင့်သုံးခဲ့သည့် ယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာများကို ပျောက်ပျက်စေရေး အားပေးရာရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုဖြစ်သူ မိန်းကလေးမှာ ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အပျိုရည်ပျက်ကာ ဘဝအညွန့်ကျိုးခဲ့ရပြီး လူများအလယ် အရှက်တကွဲဖြစ်ခဲ့ရပြီးဖြစ်ရာ လျော်ကြေးပေးစေခြင်းဖြင့် ကုစားပေးသင့်သည်မှာ ထင်ရှားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ နစ်နာခဲ့မှုမှာ ငွေကြေးအားဖြင့် တိုင်းတာ၍ပင်မရနိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များမှာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသူများဖြစ်၍ တရားလိုဘက်မှချို့တဲ့မှုအပေါ် နိုင်လိုမင်းထက်ပြုမှုခဲ့ပြီး စာနာထောက်ထားမှုကင်းမဲ့ကာ ထိမ်းမြားရန်ကတိပျက်ကွက်ခဲ့မှုတွင် ၎င်းတို့အား ကင်းလွတ်ခွင့်မပြုသင့်ကြောင်း၊ ရုံးအဆင့်ဆင့်က ချမှတ်ခဲ့ပြီးသောတာဝန်မှလည်း ကင်းလွတ်ခွင့်မပြုသင့်တော့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၁၀
မောင်ကြီးအောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံ သွားရောက်ပြန်လည်အပ်နှံ၍ လာမည့်သီတင်းကျွတ်လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြစဉ်က (၁) တရားပြိုင်

၂၀၁၀
 မောင်ရဲငြိမ်းအောင်
 ပါ ၃
 နှင့်
 မခင်စန်းနွယ်
 (အရွယ်မရောက်
 သေးသူ၊ ၎င်း၏
 အုပ်ထိန်းသူ
 မိခင်
 ဒေါ်စန်းမြင့်)

သာမက (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင် တို့လည်းပါရှိကာ ထိုသို့ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြကြောင်း နှစ်ဖက်အငြင်းမပွား အထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။ ထို့အတူ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်သွားပြီးသည်အထိ တရားလိုတို့အား တရားပြိုင်တို့က အဆက်အသွယ်မပြုခဲ့တော့ခြင်း၊ တရားလိုဘက်က ရဲစခန်းတွင်အမှုဖွင့်ရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား မပေးစားနိုင်ဟု ငြင်းဆိုခဲ့မှု ကြောင့် အမှုဖွင့်ခဲ့ခြင်းစသည့်အချက်များမှာ တရားလိုဘက်စွပ်စွဲ ချက်များတွင်ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားပြိုင်များဘက်မှ ချေပနိုင်ခဲ့မှုမရှိ ခြင်းတို့မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ထို့အပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြုခြင်းနှင့် ပျက်ကွက် ခြင်းပြုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ အရွယ်မရောက် သေးသူများသာဖြစ်ပြီး အဓိကကတိပြုရသူနှင့် ပျက်ကွက်ခဲ့သူတို့မှာ (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့သာ ဖြစ်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း လူကြီးစုံရာဖြင့် မိန်းကလေးရှင် ၏ မိဘများထံအပ်နှံကြရာတွင် ယောက်ျားလေး၏မိဘများပါ လိုက်ပါပြီး လူငယ်နှစ်ဦးအားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုရသူများမှာ မိဘများဖြစ်ကြကာ မိဘ၏ဝတ္တရားများတွင်လည်း သားသမီးများအား ထိမ်းမြားပေးရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ “သားသမီးမကောင်း၊ မိဘခေါင်း” ဟူ၍ပင် ဆိုရိုးရှိသည်။

ကလေးသူငယ်ဥပဒေအရလည်း ကလေးသူငယ်ကျူးလွန် သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကလေး၏မိဘများအပေါ် ဒဏ်ငွေချမှတ် ခြင်းပြစ်ဒဏ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်ရုံး ၃ ရုံးလုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်သည့် ယောက်ျားသာမက ယောက်ျား၏မိဘများကိုပါ လျော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ပြဿနာအပေါ်-

“ မိန်းကလေးအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက် သည့်ယောက်ျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု သည့် ယောက်ျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက် လျော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ပေးလျော်စေရန် ဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း” ဖြေဆို၍ အထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်ပလပ်သည်။

ရှေ့နေခကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၀
မောင်ရဲငြိမ်းအောင်
ပါ ၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်
(အရွယ်မရောက်
သေးသူ၊ ၎င်း၏
အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

တရားမပြင်ဆင်အယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၀
မေဖော်ဝါရီလ
၁၁ ရက်

ဒေါ်ရင်ရင်စုန် (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စိုး

နှင့်

ဒေါ်ခင်မာလွင်ပါ ခု *

ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ်ပါပစ္စည်း
နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူအနေဖြင့်
ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုသူတို့အချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှု
တွင် မပါမဖြစ်ပါဝင်ရမည့်အမှုသည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပဋိညာဉ်ကိုအခြေခံ၍ စွဲဆိုသောအမှုများတွင်
ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူများသည် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ်
မပါလျှင်မဖြစ်သော အမှုသည်များ (Necessary Parties) ဖြစ်ကြ
သည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်မရှိပေ။ ပဋိညာဉ်တွင်မပါဝင်သည့်အပြင်
ပဋိညာဉ်အရ တိုက်ရိုက်အကျိုးသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသူများအနေဖြင့်
အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင်ရန်မလိုအပ်ဟူသော အယူအဆ
မှာ အငြင်းထွက်စရာအကြောင်းမရှိပေ။ ဒေါ်ခင်စောဝေ နှင့်
ဒေါ်အေးအေးသောင်းပါ ခု အမှု^(၅) ကိုကြည့်ပါ။

* ၂၀၀၉ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၈၆။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂၇ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်း
တရားရုံး၏အမိန့်အပေါ် ပြင်ဆင်မှု။

သို့ရာတွင် ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ် အရ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်နည်းအားဖြင့် ပဋိညာဉ်ပါပစ္စည်း နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်သူဟု အဆိုရှိသူအနေဖြင့် ပဋိညာဉ် ချုပ်ဆိုသူတို့အချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင် ရန်လို မလိုဟုဆိုခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၂၇ (ဂ) တို့အရ အလေးထားစဉ်းစားရမည့်ဥပဒေ ပြဿနာ ဖြစ်သည်။ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) ၌ “Any other person claiming under him by a title arising subsequently in the contract.” ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို သတိချပ်ရန်လိုသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

သို့ဖြစ်၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များသည် တရားလိုနှင့် တိုက်ရိုက်ပဋိညာဉ်မရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တရားပြိုင် (၁) ထံမှ အဆင့်ဆင့်ဝယ်ယူသူများဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွား ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုတို့အရ တရားလိုက (၁) တရားပြိုင်အပေါ် အချင်းဖြစ်ဥပစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေ လိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားပြိုင် (၂) နှင့် (၃) တို့သည် အမှုတွင်မပါမဖြစ်ပါဝင်ရမည့် အမှုသည်များ (Necessary Parties) ဖြစ်ကြသည်မှာ မြင်သာသည်။

$\frac{၂၀၁၀}{ဒေါ်ရင်ရင်စုန်}$ (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စိုး နှင့် ဒေါ်ခင်မာလွင် ပါ ၃	လျှောက်ထားသူအတွက် - လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် - လျှောက်ထားခံရသူ (၂) အတွက် - လျှောက်ထားခံရသူ (၃) အတွက် -	ဒေါ်တင်အေးကြူ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ ကိုယ်တိုင် (မလာ) ဒေါ်အေးအေးမြိုင် တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ ဦးစိုးဝင်း တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
--	--	--

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂၇ တွင် တရားလို ဒေါ်ရင်ရင်စုန် (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စိုးက တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မာလွင်ပါ ၃ ဦးအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေ လိုမှုစွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရားရုံးက အဆိုအချေတို့အရ ငြင်းချက် (၇) ရပ်ထုတ်နုတ်ပြီး ငြင်းချက်အမှတ် (၁) (၂) (၃) တို့ကို ပဏာမငြင်းချက် အဖြစ်သတ်မှတ်၍ နှစ်ဖက်ကြားနာပြီး ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန် ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များအား တရားပြိုင်အဖြစ်မှ ထုတ်ပယ်ကြောင်း၊ ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များ အပေါ် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ပဏာမ ငြင်းချက်အမှတ် (၂) နှင့် (၃) ကို ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်အမိန့်အား တရားလို ဒေါ်ရင်ရင်စုန် (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စိုးက ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

မူလတိုင်းတရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၂) နှင့် စပ်လျဉ်း ၍ ၂၉-၃-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ နှစ်ဦးသဘောတူရန်မြေ အရောင်း

အဝယ်စရန်ပေးစာချုပ်အရ ပဋိညာဉ်ပြုသူများမှာ မရင်ရင်စုန်နှင့် မခင်မာလွင်တို့သာဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အကြား ရှိခဲ့သော ကတိပဋိညာဉ်တွင် တရားပြိုင် (၂) (၃) တို့ပါဝင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုထားခြင်းမရှိသော တရားပြိုင် (၂) (၃) တို့အား တရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန်လိုအပ်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် (၁) တရားပြိုင်အပေါ် သက်သာခွင့် တောင်းဆိုထားကြောင်း အဆိုလွှာတွင်ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်းဥပဒေ ၁၀ (၂) အရ တရားပြိုင်အဖြစ် မှ ထုတ်ပယ်ရန်ဖြစ်ကြောင်းသုံးသပ်ပြီး (၂) (၃) တရားပြိုင်များအား တရားပြိုင်အဖြစ်မှ ထုတ်ပယ်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(၁)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

ငြင်းချက်အမှတ် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ (၂၉-၃-၂၀၀၇) ရက်စွဲ ပါ ပဋိညာဉ်သည် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အကြားပြုလုပ်ထား သော ပဋိညာဉ်ဖြစ်ပြီး ယင်းပဋိညာဉ်တွင် တရားပြိုင်(၂) (၃) တို့သည် တရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်တစ်စုံတစ်ရာပြုထားသူများမဟုတ်သဖြင့် (၂) (၃) တရားပြိုင်များအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် အတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းရှိမည်မဟုတ် ကြောင်းသုံးသပ်ပြီး (၂) (၃) တရားပြိုင်များအပေါ် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆို ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ပြင်ဆင်ရန်အကြောင်းပြချက် အနေဖြင့် အဓိကတင်ပြသည်မှာ ယခုအမှုတွင် တရားလိုက (၁) (၂) တရားပြိုင်တို့အပေါ် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၉၉/၂၀၀၈ တွင် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုမှု စွဲဆို ခဲ့ပါကြောင်း၊ အမှုအတောအတွင်း (၂) တရားပြိုင်၏ချေလွှာအရ (၃) တရားပြိုင်ထံ အချင်းဖြစ်ဥပစာကိုလွှဲပြောင်းထားကြောင်း

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အမှုကို အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်နှင့်တကွရုပ်သိမ်း၍ ယခု အမှုကို ထပ်မံစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ ဦးတင်ဦးပါ ၃ နှင့် ဦးကြည် (ခ) ရှိတောင်အမှု^(၁) စီရင်ထုံးအရ (၂) (၃) တရားပြိုင်တို့ကို အမှုတွင်ထည့်သွင်းစွဲဆိုခြင်းဖြင့် အမှုပွားများမှုကို တားဆီးရာရောက် သည့်အပြင် ၎င်းတို့ပါ အမှုတွင်ခုခံချေပခွင့်ရရှိသဖြင့် တရားမျှတမှု ဆောင်ကြဉ်းရာလည်းရောက်ပါကြောင်း၊ ၎င်းတို့သည် အမှုတွင် မပါ မဖြစ်ပါဝင်ရမည့် (Necessary Parties) အမှုသည်များဖြစ်ကြောင်း အခိုင်အမာပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ ထို့ပြင် (၂) (၃) တရားပြိုင်များ သည် တရားလိုနှင့်တိုက်ရိုက် ပဋိညာဉ်မရှိသော်လည်း အမှု၏အငြင်း ထွက်အကြောင်းအရာဖြစ်သော ဥပစာနှင့်ပတ်သက်၍ တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားခံရသူ (၁) ထံမှ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို ဝယ်ယူခဲ့ကြသော လျှောက်ထားခံရသူ (၂) (၃) တို့အား အမှုတွင်ထည့်သွင်းစွဲဆိုခွင့်ရှိသည်မှာ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ အရလည်းကောင်း၊ ဦးမောင်မောင်လတ်ပါ ၃ နှင့် ဦးကြီးကြိမ် (ခ) ဦးကံကောင်းအမှု^(၂) စီရင်ထုံးလမ်းညွှန် ချက်အရလည်းကောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက (၂) (၃) တရားပြိုင်များအား အမှုမှထုတ် ပယ်ခဲ့ခြင်း၊ (၂) (၃) တရားပြိုင်များအား တရားစွဲဆိုရန်အမှုဖြစ် အကြောင်းအရာမပေါ်ပေါက်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းတို့မှာ ကြိုတင်ဆုံးဖြတ် ရာ (Prejudge) ကျသဖြင့် ဥပဒေနှင့်မညီသောကြောင့် တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ငြိစွန်းလျက်ရှိ ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြုပြီး မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊

(၁) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၂၃
(၂) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၂၈၁

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂၇/၂၀၀၉ တွင် ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် ၂/၃ တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်စေရန် အမိန့်ချမှတ်ပေးပါရန် တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) မှာ ရုံးရှေ့လာရောက် လျှောက်လဲတင်ပြခြင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၂) ၏ရှေ့နေက တရားလို ဒေါ်ရင်ရင်စုန် (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စိုးက (၂၉-၃-၂၀၀၇) နေ့စွဲပါ နှစ်ဦး သဘောတူရန်မြေ အရောင်းအဝယ်စရန်ပေး ကတိစာချုပ်အပေါ် မူတည်၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ မူလရုံးတရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုသူမှာ အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မာလွင်တစ်ဦးတည်းသာဖြစ်ပြီး (၂) တရားပြိုင်နှင့် မည်သည့် ပဋိညာဉ်မျှပြုခဲ့ခြင်းမရှိသည်မှာ အငြင်းမပွားသောအချက်ဖြစ်ပါ ကြောင်း၊ ပဋိညာဉ်ပြုထားခြင်းမရှိသူတို့မှာ ပဋိညာဉ်ကိုလိုက်နာရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာအရ (၂) တရားပြိုင်အပေါ် မည်သည့်အခွင့်အရေး မည်သည့်သက်သာခွင့်ကိုမျှ တောင်းဆိုထားခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ တရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းလိုသူ ထံမှ တရားလိုက သက်သာခွင့်တောင်းဆိုသော ရည်ရွယ်ချက်မရှိသည့် အပြင် ၎င်းအပေါ် မည်သို့မျှလည်း အရေးဆိုထားခြင်းမရှိလျှင် ထိုသူ အား တရားပြိုင်အဖြစ်ထည့်သွင်းရန်မသင့်ဟု ဝတ်မြန်မာထုတ်ကုန် သွင်းကုန်ထရေးဒင်းကုမ္ပဏီ (၎င်း၏ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအမ်ဇော်နန်း) နှင့် တော့ပရင်းကော်ပိုရေးရှင်း S.D.N, BHD (၎င်း၏ ကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာ အိုင်ယိုရှီးဒါးအမှု^(၃)) တွင် ထုံးဖွဲ့ထားပါ ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူကို တရားပြိုင်

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

(၃) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၁၃၃

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

အဖြစ်မှ ထုတ်ပယ်ကြောင်း ငြင်းချက်အမှတ် (၂) ကို ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်
ခဲ့သည့် မူလတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်မှာ မှန်ကန်သင့်မြတ်ပါကြောင်း၊
မူလရုံးတရားလိုသည် (၂၉-၃-၂၀၀၇) ရက်စွဲပါ ပဋိညာဉ်အရ တရား
စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် ၎င်းနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုသူ (၁) တရားပြိုင်
အပေါ်သာ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန် တောင်းဆိုနိုင်
မည်ဖြစ်ပြီး ပဋိညာဉ်တွင်မပါဝင်သည့် (၂) တရားပြိုင်အပေါ် ပဋိညာဉ်
အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်
ခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ သို့ပါ၍ မူလတိုင်းတရားရုံးက (၂) တရားပြိုင်
အပေါ် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိခြင်းမှာ မှန်ကန်
သည်ဟု ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သင့်မြတ်ပါကြောင်း၊ သို့ပါ၍
မူလတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကိုအတည်ပြုပြီး ဤပြင်ဆင်မှုကိုပလပ်
ပေးပါရန် တင်ပြသည်။

အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက အလားတူပင်
တရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုသူမှာ အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူတို့သာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါစာချုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ခြင်း စရန်
ငွေရယူခြင်းရှိ မရှိမှာ လျှောက်ထားသူနှင့် အမှတ် (၁) လျှောက်ထား
ခံရသူတို့နှစ်ဦးအကြား ဖြေရှင်းရမည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၁)
လျှောက်ထားခံရသူက အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူသို့ မှတ်ပုံ
တင်စာချုပ်ဖြင့် ရောင်းချပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံ
ရသူက အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူသို့ တရားဝင်မှတ်ပုံတင်
စာချုပ်အမှတ် (၁၀၂၀/၂၀၀၉) အရ ရောင်းချပြီး လက်ရှိနေထိုင်
ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်
ပဋိညာဉ်အပေါ် မူတည်စွဲဆိုသော ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေး
စေလိုမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ (၂) (၃) တို့အား တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ (၂) အရ မူလတိုင်းတရားရုံးမှ တရားပြိုင်

အဖြစ်မှထုတ်ပယ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သောဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်ပါကြောင်း၊ (၂၉-၃-၂၀၀၇) ရက်စွဲပါ ပဋိညာဉ်အား လျှောက်ထား သူနှင့် အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူတို့အကြား ပြုလုပ်ထားသော ပဋိညာဉ်သာဖြစ်ပြီး အမှတ် (၂) (၃) လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် တရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုထားသူများမဟုတ်၍ အမှတ် (၂) (၃) လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် အတွက် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းရှိမည်မဟုတ်ဟူ၍ မူလတိုင်းတရားရုံးက ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ပါသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်ပြီး မူလရုံးအမိန့်ကို အတည်ပြုသင့်ပါကြောင်း တင်ပြသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

ပဋိညာဉ်ကိုအခြေခံ၍ စွဲဆိုသောအမှုများတွင် ပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်သူများသည် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် မပါလျှင်မဖြစ်သော အမှုသည်များ (Necessary Parties) ဖြစ်ကြသည်ဆိုခြင်းမှာ အငြင်းပွားဖွယ်မရှိပေ။ ပဋိညာဉ်တွင်မပါဝင်သည့်အပြင် ပဋိညာဉ် အရ တိုက်ရိုက်အကျိုးသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသူများအနေဖြင့် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင်ရန်မလိုအပ်ဟူသောအယူအဆမှာ အငြင်းထွက်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ ဒေါ်ခင်စောဝေ နှင့် ဒေါ်အေးအေးသောင်းပါ ၃ အမှု^(၄) ကိုကြည့်ပါ။

သို့ရာတွင် ပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်သူများမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ်အရ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်နည်းအားဖြင့် ပဋိညာဉ် ပါပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်သူဟု အဆိုရှိသူအနေဖြင့် ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုသူတို့ အချင်းချင်းစွဲဆိုသော အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ရန် လို မလိုဟုဆိုခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) နှင့်

B

(၄) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၂၀

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

ပုဒ်မ ၂၇ (ဂ) တို့အရ အလေးထားစဉ်းစားရမည့် ဥပဒေပြဿနာဖြစ်
သည်။ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) ၌ “Any other
person claiming under him by a title arising
subsequently in the contract” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို သတိ
ချပ်ရန်လိုသည်။

မောင်ထွန်းဝ နှင့် မောင်သာဝဒိုးအမှု^(၅) တွင် မြေရောင်း
ရန်ပဋိညာဉ်အား သီးခြားဆောင်ရွက်ပေးစေရန် ရောင်းသူအပေါ်
တွင်သာမက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) တွင် ဖော်ပြ
ထားသောအခြေအနေတွင် နောက်ပိုင်း၌ ဝယ်ယူသူအပေါ်တွင်
လည်း တောင်းဆိုနိုင်သည်။ “တရားရုံးသည် နောက်ပိုင်းတွင် ဝယ်ယူ
သူအား တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ အရ အမှုသည်
အဖြစ်ထည့်နိုင်သည်” ဟု လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

မောင်ထွန်းဝ နှင့် မောင်သာဝဒိုးအမှု^(၅) စီရင်ထုံး
လမ်းညွှန်ချက်ကို ဦးတင်ဦးပါ ၃ နှင့် ဦးကြည် (ခ) ရှိတောင်
အမှု^(၆) တွင် လိုက်နာကျင့်သုံးထုံးဖွဲ့ထားသည်။

ထို့ပြင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ (၂) အရ
အမှုသည်အဖြစ် ပူးတွဲပါဝင်ရန်လိုအပ်သူဟုတ် မဟုတ်ကို စဉ်းစား
ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ (၂) ၌ ပြဋ္ဌာန်းပါရှိ
သောစကားရပ်အတိုင်း အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော အကြောင်းခြင်းရာ
ပြဿနာများ (all questions involved in the suit) ဆိုသော
စကားရပ်သည် တရားလိုနှင့် အမှုတွင်ပါဝင်သူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်
သည့်ပြဿနာကိုမဆိုလို။ တရားစွဲဆိုသောအမှု၌ ပေါ်ပေါက်
နေသည့် အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

(၅) အောက်မြန်မာပြည်အတွဲ- ၁၊ စာ- ၂၅၂

သို့ဖြစ်၍ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) နှင့် (ဂ) တို့ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၃ နှင့် နည်း ၁၀ (၂) တို့နှင့် ဆက်စပ်လိုက်ပါက ပဋိညာဉ်ပြုသူအချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှု၌ အဆိုပါပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိသူတစ်ဦးအနေဖြင့် အမှုတွင် ပါဝင်ရန်လို မလိုဆိုခြင်းမှာ အမှုတစ်မှုချင်း၏ အကြောင်းခြင်းရာ အချက်အလက်ပေါ်မူတည်သည်။ ထိုသူသည် တရားလိုအဆိုပြု စွပ်စွဲ ချက်အရ အချင်းဖြစ်ပဋိညာဉ်တွင် ပူးတွဲတာဝန်ရှိသူ သို့မဟုတ် ပဋိညာဉ်ပါအချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် တစ်နည်းနည်း အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့် ရှိသူဟုတ် မဟုတ်ဆိုခြင်းကို အဓိကစိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

ယခုအမှုတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ် မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းမြ သာစည်မြို့နယ်၊ ကံသာယာရပ်၊ အတွက်အမှတ် (ဖ-၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁၊ ၂) ဂရန်မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ အဆောက်အဦအကျိုးခံစားခွင့် များကို တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ထံမှ ကျပ်သိန်း (၂၂၀၀) ဖြင့်ဝယ်ယူ ရန် သဘောတူညီခဲ့ပြီး ၂၉-၃-၂၀၀၇ နေ့တွင် စရန်ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀၀) ပေးအပ်ကာ စရန်ပေးကတိစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ကတိ စာချုပ်အတိုင်း ၉-၃-၂၀၀၈ နေ့တွင် ကျန်ငွေကျပ်သိန်း (၁၂၀၀)ကို ပေးအပ်ပြီး မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန် တောင်းဆို ရာ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) က ရှောင်တိမ်းနေကြောင်း၊ ၁၇-၈-၂၀၀၈ နေ့စွဲပါ မန္တလေးသတင်းစာတွင် (၂) တရားပြိုင်၏ အများသိစေရန် ကြေညာချက်ကို တွေ့ရှိရသည့်အခါ (၂) တရားပြိုင် အား အချင်းဖြစ် ဥပစာကိုရောင်းချထားကြောင်း သိရှိရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုနေ့ တွင်ပင် (၁) တရားပြိုင်အား ကတိစာချုပ်ပါ သဘောတူညီချက်အတိုင်း အရောင်းအဝယ်ကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်စေ၊ စရန်ငွေ (၂) ဆပေးလျှော်ရန်ဖြစ်စေ တောင်းဆိုသည့်အခါ ဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ဟုငြင်းဆိုသဖြင့်

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

တရားပြိုင် (၁) နှင့် (၂) တို့အပေါ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၉၉/၂၀၀၈ ဖြင့် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေး စေရန် တရားစွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအမှုတွင် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်က အချင်းဖြစ်ဥပစာအား (၃) တရားပြိုင်သို့ လွှဲပြောင်းရောင်းချပြီးကြောင်း ထုချေသဖြင့် ထိုအမှုကိုရုပ်သိမ်းပြီး အမှတ် (၁၊ ၂၊ ၃) တရားပြိုင်တို့ အပေါ် ယခုအမှုအား ထပ်မံစွဲဆိုကြောင်း အဆိုပြုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

တရားပြိုင် (၂) ကလည်း (၁) တရားပြိုင်နှင့် ၎င်း၏ခင်ပွန်း ဦးအောင်ကျော်ကျော်ထံမှ ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၇၆၈/၂၀၀၇ အရ ငွေအပြေအကြေးပေးချေဝယ်ယူခဲ့ပြီး (၂) တရားပြိုင်က ဦးလွန်ဒေါင်သို့ ပြန်လည်ရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ (၂) တရားပြိုင်ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ပြီး အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးလွန်ဒေါင်က (၃) တရားပြိုင် ဒေါ်ဒေါင်နန်းအား မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၀၂၀/၂၀၀၉ ဖြင့် ရောင်းချခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ချေပခဲ့သလို (၃) တရားပြိုင် ဒေါ်ဒေါင်နန်းကလည်း အချင်းဖြစ်ဥပစာကို (၂) တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းစိန်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၀၂၀/၂၀၀၉ ဖြင့် ဝယ်ယူ၍ လက်ရောက်ရရှိနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ချေပထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များသည် တရားလိုနှင့် တိုက်ရိုက်ပဋိညာဉ်မရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တရားပြိုင် (၁) ထံမှ အဆင့်ဆင့်ဝယ်ယူသူများဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွား ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုတို့အရ တရားလိုက (၁) တရားပြိုင်အပေါ် အချင်းဖြစ်ဥပစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေ လိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားပြိုင် (၂) နှင့် (၃) တို့သည် အမှုတွင်မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့်အမှုသည်များ (Necessary

Parties) ဖြစ်ကြသည်မှာ မြင်သာသည်။

ဤသို့သော အခြေအနေတွင် မူလတိုင်းတရားရုံးက တရားပြိုင်အမှတ် (၂) နှင့် (၃) တို့အား အမှုသည်အဖြစ်မှ ဖယ်ထုတ်ခြင်းသည် မိမိအားအပ်နှင်းထားသော အခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံးရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့ပြင် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) အရ မြေအရောင်းအဝယ် ပဋိညာဉ်အား သီးခြားဆောင်ရွက်စေရန် ရောင်းသူအပေါ်တွင်သာမက မူလပဋိညာဉ်ရှိကြောင်းသိလျက်နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ဝယ်ယူသူအပေါ်တွင်လည်း စွဲဆိုနိုင်သည်။ ကိုဖန်းငါး နှင့် ဒေါ်ပွေးအမှု^(၆)၊ ဦးမောင်မောင်လတ်ပါ ၃ နှင့် ဦးကြီးကြိမ် (ခ) ဦးကံကောင်းအမှု^(၂) တို့ကိုကြည့်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ထံမှ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို အဆင့်ဆင့်ဝယ်ယူခဲ့သော တရားပြိုင်အမှတ် (၂) နှင့် (၃) တို့သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာအား တရားလိုသို့ရောင်းရန် ကတိပဋိညာဉ်ပြုထားခြင်းကိုသိ မသိဆိုသည့် အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာ ပေါ်ပေါက်သည်။ သိလျက်နှင့်ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုပါက သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ နှင့် ငြိစွန်းမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့သော အခြေအနေတွင် မူလတိုင်းတရားရုံးက တရားပြိုင် (၂) နှင့် (၃) တို့အပေါ် တရားစွဲဆိုရန်အမှုဖြစ်ကြောင်း ခြင်းရာ မပေါ်ပေါက်ဟုဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် မူလတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ဤပြင်ဆင်မှုရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

(၆) ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (တရားလွှတ်တော်)၊ စာ- ၄၅၇

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ ၃

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ခွင့်ပြုပြီး မူလ
တိုင်းတရားရုံး၏ ၁၀-၉-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါအမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ကြောင်း
အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၂၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပထမအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရွှေတွင်

ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းနွယ်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင် *

+ ၂၀၁၀
စက်တင်ဘာလ
၁၇ ရက်

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက် အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်း၏ အဓိပ္ပါယ်။

အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ နှင့် ယခုစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တို့မှာ စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ (form of suit)၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အမှုအမျိုးအစားချင်း တူညီမှု ရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်ပွားသည့် ဝရန်မြေကွက်များမှာ အကွက်၊ ဦးပိုင်အမှတ်များ မတူညီသော သီးခြားဝရန်မြေ ၂ ကွက်ကို သီးခြားအချိန်များမှ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်း

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၀၆။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ ၅ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

သည် အမိန့် ၂ (၃) အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း
တစ်ရပ်တည်းဟူသော စကားရပ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုနိုင်
မဆိုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုနှစ်မူအတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းသည်
တစ်ခုတည်းဖြစ်ရန်အလို့ငှာ တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးကို
တရားလိုအားရစေသည့် အကြောင်းခြင်းရာများတူညီရမည့်အပြင်
တရားပြိုင်က ထိုအခွင့်အရေးကိုထိပါးခြင်းသည် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်
တည်းမှ အနှစ်သာရအားဖြင့် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလို၏မြေကွက် သီးခြားနေရာများတွင် သီးခြားအချိန်
များ၌ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် ခြားနားသော တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်
အကြောင်းများကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုသော
အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ဃ) ဝရန်
မြေကွက်ဖြစ်ပြီး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အယူခံ
တရားလိုကတောင်းဆိုခဲ့သော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅/န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဝရန်မြေကွက်ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ကျူးကျော်ရယူခဲ့သည့်ကာလ
များမှာလည်း ယခုအမှုတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ဟု အဆိုပြုထားခြင်းဖြစ်ပြီး
ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် (၁၆၉/၂၀၀၅) တွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းဖြစ်
သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ပြင် အယူခံတရားပြိုင်က ထိုအခွင့်အရေးကို
ထိပါးသည့်အချိန်မှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသောကြောင့် တရားပြိုင်၏
ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်

သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် ယခုတရားမကြီး
မှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင်စွဲဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏ တောင်းဆို
ပိုင်ခွင့်ကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင်တစ်ပါတည်း
တောင်းဆိုမှုမပြုခြင်းကြောင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များက
ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သုံးသပ်ရသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမြင့်အောင်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးနီလင် (နီ) မင်းမင်းထွန်း
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉
တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန် (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)က အစ်ကိုဖြစ်သူ တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင်
အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာ
အရံများနှင့် အဆောက်အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်
ကို ဝရန်မှုရင်းနှင့်တကွ လက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုသည်။ မန္တလေးတိုင်း
တရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက်အပေါ် ဖြေဆိုချက်အရ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်း ၁၁ (က) အရ တရားလို၏အဆိုလွှာကို
ပယ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန်
က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤတရားမပထမအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

B

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အဆိုလွှာတွင် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲ
အိကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ဃ) ဂရန်မြေ
မှာ တရားလိုအမည်ပေါက် ဂရန်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဂရန်အမည်ပေါက်
ပိုင်ဆိုင်သည့်နေ့မှစ၍ အဆိုပါမြေကွက်အပါအဝင် တရားလို၏ညီမ၊
အစ်မများဖြစ်ကြသော ဒေါ်စိုးစိုးဟန်၊ ဒေါ်သင်းသင်းဟန်နှင့်
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်တို့ ဂရန်အမည်ပေါက်မြေကွက်များကိုပါ ကြည့်ရှု
စောင့်ရှောက်ပေးရန် အစ်ကိုဦးမျိုးအောင်ထံ အပ်နှံထားခဲ့ကြောင်း၊
အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ ဂရန်စာချုပ်မူရင်းအပါအဝင် စာချုပ်စာတမ်း
တို့ကို အစ်မဒေါ်စန်းစန်းဟန်က သိမ်းဆည်းထားရာမှ တရားပြိုင်က
တိတ်တဆိတ်ယူဆောင်သွားသဖြင့် ဂရန်စာချုပ်မူရင်းမှာ တရားပြိုင်၏
လက်ဝယ်ရောက်နေကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင်
တရားလို၏မြေကွက်အပါအဝင် ညီအစ်မများဂရန်အမည်ပေါက်
မြေကွက်များကို ပိုင်ဆိုင်သူများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ
အုတ်တံတိုင်းကာရံခြင်း၊ အဆောက်အဦ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အစောင့်
ထားရှိခြင်းဖြင့် မတရားလက်ရောက် ရယူခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုအား
ဝင်ထွက်ကြည့်ရှုခွင့်ပင်မပေးတော့ကြောင်းကို ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင်
တရားလိုသိရှိခဲ့ရကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်က အချင်းဖြစ်မြေကို
မတရားလက်ရောက်ရယူခဲ့သည့် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ တရားစွဲရန်
အကြောင်းပေါ်ပေါက်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အတွင်းကျရောက်
ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

ချေလွှာတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေကို ဝယ်ယူ
ပိုင်ဆိုင်သည်ဟုဆိုသော်လည်း ဝယ်ယူသည့် အထောက်အထား
တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဂရန်အမည်ပေါက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊
အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို လန/၃၉ ချထားပေးသူထံမှ တရားပြိုင်က
ဝယ်ယူလက်ရှိဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လူတစ်ဦးလျှင် မြေ (၀. ၅၀)

ဧကကို ဂရန်ချထားပေးမည်ဟုသိရသဖြင့် ညီမများနှင့်တိုင်ပင်ရာ ၎င်းတို့အမည်ဖြင့် ဂရန်လျှောက်ထားပေးမည်ဟု သဘောတူ၍ ၎င်းတို့ အမည်ဂရန်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့်ညီမများက ၎င်းတို့ ဂရန်အမည်ပေါက်မြေများကို အပ်နှံခဲ့ခြင်းမမှန်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို လန/၃၉ ချထားပေးသူထံမှ ၂၈-၁၀-၉၀ နေ့တွင်ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ထိုနေ့မှစ၍ လက်ရောက်ယူခဲ့ ကြောင်း၊ တရားပြိုင်၏လက်ဝယ်တွင် စဉ်ဆက်မပြတ်ရှိခဲ့သောမြေ ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေကို ဂရန်အမည်ပေါက် သော်လည်း တစ်ကြိမ်မျှလက်ရောက်ရခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလို နှင့် တရားပြိုင်တို့ သဘောတူခဲ့သည့်ကတိအတိုင်း ဂရန်မူရင်းမှာ တရားပြိုင်၏ လက်ဝယ်ရောက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအမည် ဂရန်မပေါက်မီကပင် တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို လက်ရှိရရှိခဲ့သူဖြစ်၍ အုတ်တံတိုင်းကာရံခြင်း၊ အဆောက်အဦ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အစောင့်ထားရှိခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန်က တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင်အပေါ် အချင်းဖြစ် မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံများနှင့် အဆောက်အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး ဂရန်မူရင်းနှင့်တကွ မြေကွက်များကို လက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုခဲ့ရာ ယခုအမှုနှင့် သီးခြား ပစ္စည်းများဖြစ်စေကာမူ အကြောင်းခြင်းရာများ တူညီနေသဖြင့် တရား စွဲရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားမ ကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်ပါလျက် ချန်လှပ်ခဲ့သည့်ပစ္စည်းကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ အရ နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်၍ ဤအမှု ကို စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၈-၁၀-၉၀ နေ့မှစ၍

၂၀၁၀
 ဒေါ်အေးအေးဟန်
 (၎င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူ
 ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးမျိုးအောင်

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

လက်ရောက်ရခဲ့ခြင်းကြောင့် ၁၂ နှစ်ကျော် ဆန့်ကျင်လက်ရှိထား
ခြင်းဖြစ်၍ အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း
ခုခံချေပသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ငြင်းချက် (၆) ရပ်အနက် အောက်ပါ
ငြင်းချက်အမှတ် (၄) နှင့် (၅) တို့ကို ပဏာမငြင်းချက်အဖြစ် ကြားနာ
၍ အဆိုလွှာကိုပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

(၄) တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်
လွန်လျက်ရှိသည်မှာ မှန်သလား၊

(၅) တရားလိုသည် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်
ပါလျက် ချန်လှပ်ထားခဲ့သည့်ပစ္စည်းဖြစ်၍ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ အရလည်းကောင်း၊
အမိန့် ၂ နည်း ၂(၃) အရလည်းကောင်း နောက်ထပ်
တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်သည်မှာ မှန်
သလား။

အထက်ပါကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့်သက်ဆိုင်သော ပဏာမ
ငြင်းချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုအချေများအရ အကြောင်းခြင်းရာနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားလျက်ရှိနေသောကြောင့် နှစ်ဖက်သက်သေခံ
ချက်များရယူပြီးမှသာ ဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့်သက်ဆိုင်ရန် ယခင်အမှုနှင့် နောက်
အမှုသည် တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းမှ ပေါ်ပေါက်
ရမည့်အပြင် အမှုသည်များလည်း တူညီရမည်ဟူသော အချက်နှစ်
ချက်နှင့် ညီညွတ်ရန်လိုကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊
နည်း ၁ အရ တရားလို၏ဖြေဆိုချက်တွင် တရားမကြီးမှုအမှတ်
၁၆၉/၂၀၀၅ မှာ သီးခြားမြေကွက်ဖြစ်၍ သီးခြားအမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်

သည်ဟု သာ ဖြေဆိုထားကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန်က တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင် အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံများနှင့် အဆောက်အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး ဂရန်စာချုပ်မူရင်းများနှင့်တကွ မြေကွက်များကို လက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် စွဲဆို ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင် သောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလို့ကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားလိုအနေဖြင့် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းကို တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း သို့မဟုတ် တရားမစွဲဆိုမီ (၁၂) နှစ်ကာလအတွင်း လက်ရှိဖြစ်ခဲ့ ကြောင်းတို့ကို သက်သေထင်ရှား ပြသရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို အနေဖြင့် ယခင်အမှုနှင့် ယခုအမှုတို့တွင် သက်သေပြရန်တာဝန်ရှိပုံ မှာ တူညီမှုရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ဆိုလျှင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းများကို တစ်မှုတည်းတွင် တစ်ပေါင်းတည်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ယခုအချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ပါတည်းအရေးဆို နိုင်ပါလျက် ချန်လှပ်ထားခဲ့သည်ဟု ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ ထိုသို့ ချန်လှပ်ခဲ့သည့်အတွက် နောက်ထပ် တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ အရ ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမိန့် ၂၊ နည်း ၂(၃) အရလည်း တရားစွဲရန်အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သာခွင့် အားလုံးကိုဖြစ်စေ၊ အချို့အဝက်ကိုဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုနိုင်သော်လည်း တရားရုံး၏ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ အဆိုပါသက်သာခွင့်အားလုံးအတွက် နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်းသုံးသပ်လျက် အမိန့် ၇၊ နည်း ၁၁ (က) အရ တရားလို၏ အဆိုလွှာကို ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
 ဒေါ်အေးအေးဟန်
 (၎င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူ
 ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးမျိုးအောင်

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အယူခံတရားပြိုင်ဘက်မှ ရည်ညွှန်းချေပခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲအိကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၄၁၅-န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဝရန်မြေဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ယခုအမှုနှင့်အချင်းဖြစ်မြေကွက်များမတူညီဘဲ သီးခြားစီဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အချင်းဖြစ်ဦးပိုင် (၁) မြေကွက်ကို ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှစ၍ မတရားရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းသည် ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင်ပေါ်ပေါက်သည်ဟု အဆိုပြုစွဲဆိုခဲ့ပြီး အဆိုပါမြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုထိုက်သောသက်သာခွင့်အားလုံးကို တရားစွဲဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှု၏အချင်းဖြစ် ဦးပိုင် (၃-ယ) ဝရန်မြေကို တရားပြိုင်က ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ မတရားရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲရန်အကြောင်းသည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ပေါ်ပေါက်သည်ဟုအဆိုပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မတူညီသောအချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာများနှင့် သီးခြားဖြစ်သော မရွေ့မပြောင်းနိုင်သည့်မြေကွက် ၂ ကွက် သို့မဟုတ် မြေကွက်များအနက် ပထမအမှုတွင် မြေကွက်အချို့ကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုခဲ့ရုံမျှဖြင့် ကျန်သောဦးပိုင်မတူညီ၊ ပေါ်ပေါက်သည့် အကြောင်းခြင်းရာမတူညီသည့် မြေကွက်ကို ထပ်မံ၍ လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဟု အမိန့် ၂ နည်း ၂ အရ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမိန့် ၂ နည်း ၂ က ခြားနားသော တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်အကြောင်းအပေါ် အခြေခံကာ စွဲဆိုသောအမှုကို ပိတ်ပင်ခြင်းမပြုကြောင်း ဦးဖိုးကဲ နှင့် ဦးကိုသိန်း အမှု^(၁) တွင် ညွှန်ပြဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုကိစ္စတွင်လည်း အချင်းဖြစ်မြေကွက်

(၁) အေ အိုင် အာ၊ ၁၉၃၆၊ ရန်ကုန်၊ စာ- ၁၆၇

များ တူညီခြင်းမရှိသည့်အပြင် အချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာ ပေါ်ပေါက်ပုံ ချင်းလည်းတူညီမှုမရှိသဖြင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို အမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂(၃) တို့အရ ပိတ်ပင်မှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးက အဆိုလွှာပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေသဖြင့် အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး မူလမှုကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်စေသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်ခြင်းပြု မပြုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းတူညီမှုရှိ မရှိမှာ အဓိကမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားစွဲရန် အကြောင်းတူ မတူသာ ပဓာနဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်စွဲဆိုသောအမှုနှင့် ယခင်စွဲဆိုသောအမှုတို့တွင် တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်တွင် သီးခြားပစ္စည်းဖြစ်စေကာမူ တိုင်တန်းသော အကြောင်းခြင်းရာများ တူညီလျှင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း တစ်ရပ်တည်းသာရှိသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တရားစွဲသောအကြောင်းနှင့် ယခုတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင် စွဲဆိုသောအကြောင်းတို့မှာ သီးခြားစီဖြစ်သော ကွဲပြားသော အကြောင်းအပေါ် အခြေခံ၍ စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက် လျက်ရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် စွဲဆိုထားသောမြေကွက်များကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆို ပိုင်ခွင့်ရှိပါလျက် ချန်လှပ်ထား၍ အမိန့် ၂ နည်း ၂ အရ နောက်ထပ် စွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ကြောင်း၊ မူလရုံးက အမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂(၃) တို့အရ နောက်ထပ်စွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သဖြင့် အဆိုလွှာကို ပယ်ရန်ဖြစ်ပါလျက် အမိန့် ၇ နည်း ၁၁ (က) အရ ပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ လွဲမှားနေကြောင်း၊ သို့သော်လည်း အဆိုလွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်လျက်ရှိသဖြင့် ဤအယူခံမှု

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

ကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ဤအယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန် (မူလ
မူတရားလို) စွဲဆိုသော မူလတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ ပါ
တရားစွဲရန် အကြောင်းအရာများ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် တရားလို၏
တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်များသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂
နှင့် နည်း ၂ (၃) တို့အရ ပိတ်ပင်ပြီးဖြစ် မဖြစ်ဆိုသည့် ပြဿနာကို
အဓိကစိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၃၊ နည်း ၁ အရ အယူခံ
တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင် (မူလမူတရားပြိုင်) မှ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ တာဝန်ခံ
မိတ္တူကို တင်သွင်းထားသည်။ ယင်းစီရင်ချက်အရ တရားလို
ဒေါ်အေးအေးဟန်သည် တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင်အပေါ် မန္တလေးမြို့၊
အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲအိကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅-န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) (ယခင်အကွက်အမှတ် ၄၁၅/အန်၊
ဦးပိုင် ၂၀၅-ယ) ဝရန်မြေကွက်၏ ဝရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့်တကွ
ယင်းမြေကွက် ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံနှင့်
အဆောက်အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်ကိုလက်ရောက်
ပေးအပ်စေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၂
ခုနှစ်မှစ၍ လက်ရောက်ယူထားကြောင်းသိရ၍ တရားစွဲဆိုခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ယခု တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ မှာ မန္တလေးမြို့၊
အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲအိကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊
ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ယ) ဝရန်မြေ၏ ဝရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့်တကွ ယင်း
မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံနှင့် အဆောက်
အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်ကို လက်ရောက်ပေးအပ်

စေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် မတရား
လက်ရောက်ရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြစွဲဆိုထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆို
ခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ နှင့် ယခုစွဲဆိုသော
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တို့မှာ စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ (Form
of Suit)၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အမှုအမျိုးအစားချင်း တူညီမှုရှိသော်
လည်း အချင်းဖြစ်ပွားသည့် ဂရန်မြေကွက်များမှာ အကွက်၊ ဦးပိုင်
အမှတ်များမတူညီသော သီးခြားဂရန်မြေ ၂ ကွက်ဖြစ်ကြောင်း၊
တရားပြိုင်က မတရားလက်ရောက်ရယူထားသည်ဆိုသည့် အချိန်
ကာလများမှာလည်း မတူညီကြောင်း၊ သီးခြားအချိန်များ၌ သီးခြား
ကျူးကျော်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ အရဆိုလျှင်
တရားမမှုတိုင်းတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလို
တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိသမျှ ထည့်သွင်းပါဝင်စေရမည်ဖြစ်သည်။ နည်း
၂ (၃) အရဆိုလျှင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တစ်ခုထက်ပိုသောသက်သာခွင့်များကို ရထိုက်ခွင့်ရှိသူ
သည် တရားရုံး၏ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ သက်သာခွင့်အချို့အဝက်ကို
ချန်လှုပ်၊ စွန့်လွှတ်၍စွဲဆိုခဲ့လျှင် အဆိုပါချန်လှုပ်ခဲ့သော သက်သာခွင့်
တစ်ရပ်ရပ်ကို နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုရဟု ပိတ်ပင်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။

အမှုနှစ်မှုအတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းသည် တစ်ခုတည်း
ဖြစ်ရန်အလို့ငှာ တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးကို တရားလိုအား ရစေ
သည့်အကြောင်းခြင်းရာများ တူညီရမည့်အပြင် တရားပြိုင်က
ထိုအခွင့်အရေးကို ထိပါးခြင်းသည် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အနှစ်သာရအားဖြင့် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်သည်။ အေအိုင်အာ၊
၁၉၅၅၊ အလာဟာဘတ် ၆၆၁ ကို ရည်ညွှန်းသည်။

တရားလို၏မြေကွက် သီးခြားနေရာများတွင် သီးခြားအချိန်
များ၌ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် ခြားနားသောတရားစွဲဆိုနိုင်ရန်
အကြောင်းများကို ပေါ်ပေါက်စေသည်ဟု အေအိုင်အာ၊ ၁၉၂၄၊
နဂ္ဂပူ၊ စာ- ၂၈၄ နှင့် အလာဟာဘတ် အတွဲ- ၆၊ စာ- ၆၁၆
တို့တွင် ထုံးပြုညွှန်ပြထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုသော
အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ဃ) ဝရန်
မြေကွက်ဖြစ်ပြီး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အယူခံ
တရားလိုကတောင်းဆိုခဲ့သော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅/န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဝရန်မြေကွက်ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ကျူးကျော်ရယူခဲ့သည့်ကာလ
များမှာလည်း ယခုအမှုတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ဟု အဆိုပြုထားခြင်းဖြစ်
ဖြစ်ပြီး ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းတစ်ရပ်
တည်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ပြင် အယူခံတရားပြိုင်က ထိုအခွင့်
အရေးကို ထိပါးသည့်အချိန်မှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသောကြောင့်
တရားပြိုင်၏ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ တရားစွဲရန်အကြောင်း
ပေါ်ပေါက်သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် ယခု
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင် စွဲဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏
တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင်
တစ်ပါတည်းတောင်းဆိုမှုမပြုခြင်းကြောင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂(၃) ပါပြဋ္ဌာန်း
ချက်များက ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သုံးသပ်ရသည်။

သို့အတွက် မူလရုံးက အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ယခင်အမှု
နှင့် ယခုအမှုတွင် သက်သေပြရန်တာဝန်ရှိပုံမှာတူညီသဖြင့် တရား
စွဲရန်အကြောင်းများကို အမှုတစ်မှုတည်းတွင် တစ်ပေါင်းတည်း စွဲဆို
ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ယခု
အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်ပါလျက်
ချန်လှပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမိန့် ၂ နည်း ၂ အရ ယခု
အမှုစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ငြင်းချက်အမှတ် (၅) ဖြစ်သည့်
ပဏာမငြင်းချက်အပေါ်ဖြေဆို၍ အဆိုလွှာကိုပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်
သည်ဟု မဆိုသာချေ။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် တရားလိုသည် မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်း
အရေးဆိုနိုင်ပါလျက် ချန်လှပ်ထားခဲ့သည့်ပစ္စည်းဖြစ်၍ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့် ၂ (၃) တို့အရ နောက်ထပ်
တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်သည်မှာ မမှန်ကြောင်း ပဏာမ
ငြင်းချက်အပေါ် ဆုံးဖြတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မန္တလေးတိုင်းတရား
ရုံး၏ ငြင်းချက်အမှတ် (၅) ဖြစ်သည့် ပဏာမငြင်းချက်အပေါ်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။
တိုင်းတရားရုံးသည် အယူခံတရားလို စွဲဆိုသောအမှုကို မူလအမှု
အမှတ်အတိုင်း ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်၍ ကျန်ငြင်းချက်များကို ဥပဒေနှင့်
အညီ စစ်ဆေးစီရင်သွားရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်း
၂၃ အရ ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

B ဤအယူခံတွင် အယူခံတရားလိုထမ်းဆောင်ထားသော
ရုံးခွန်ကို ပြန်အမ်းရန်အတွက် လိုအပ်သည့်သက်သေခံလက်မှတ်ကို
ထုတ်ပေးစေ။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

ဤအယူခံတွင် ကုန်ကျသော တရားစရိတ်များကို နောက်ဆုံး
တွင် အမှုရှုံးနိမ့်သူက ကျခံစေရမည်။
ရွှေ့နေခကျပ် ၅၀၀/- သတ်မှတ်သည်။